

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/1001 RENDELETE

(2017. június 14.)

az európai uniós védjegyről

(kodifikált szöveg)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 118. cikke első bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A 207/2009 tanácsi rendeletet ⁽²⁾ több alkalommal jelentősen módosították ⁽³⁾. A rendeletet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.
- (2) A 40/94/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾, amelyet 2009-ben a 207/2009/EK rendeletben kodifikáltak, létrehozta az Unió saját védjegyoltalmi rendszerét, amely a tagállami szinten rendelkezésre álló, nemzeti védjegyrendszerek szerinti védjegyoltalmakkal párhuzamosan az Unió szintjén biztosít védjegyoltalmat; a nemzeti védjegyrendszereket a 89/104/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ harmonizálta, amelyet a 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁶⁾ kodifikáltak.
- (3) A gazdasági tevékenységek harmonikus fejlődését, valamint a folyamatos és kiegyensúlyozott növekedést az Unión belül megfelelően működő, a nemzeti piacokéhoz hasonló feltételeket nyújtó belső piac kiteljesítésével kívánatos előmozdítani. Az ilyen piac létrehozása és minél egységesebb piaccá alakítása érdekében nemcsak az áruk szabad mozgásának és a szolgáltatásnyújtás szabadságának akadályait kell lebontani és a verseny torzítását kizáró intézkedéseket kell bevezetni, hanem ezen túlmenően olyan jogi feltételeket kell teremteni, amelyek lehetővé teszik, hogy a vállalkozások – akár az áruk előállítása és forgalmazása, akár a szolgáltatások nyújtása

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2017. április 27-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. május 22-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács 207/2009/EK rendelete (2009. február 26.) a közösségi védjegyről (HL L 78., 2009.3.24., 1. o.).

⁽³⁾ Lásd a II. mellékletet.

⁽⁴⁾ A Tanács 40/94/EK rendelete (1993. december 20.) a közösségi védjegyről (HL L 11., 1994.1.14., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 89/104/EGK első irányelve (1988. december 21.) a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 40., 1989.2.11., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/95/EK irányelve (2008. október 22.) a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 299., 2008.11.8., 25. o.).

tekintetében – az Unió szintjén való működési méretekhez igazítsák tevékenységeiket. E célok érdekében a vállalkozások rendelkezésére álló jogi eszközök között szerepelniük kell olyan védjegyeknek, amelyek lehetővé teszik termékeiknek és szolgáltatásaiknak az Unió egész területén azonos eszközökkel történő, a határookra való tekintet nélküli megkülönböztethetőségét.

- (4) Az Unió említett célkitűzéseinek elérése érdekében szükségesnek látszik a védjegyekre vonatkozó olyan uniós rendelkezések megalkotása, amelyek révén a vállalkozások egyetlen eljárás keretében egységes oltalmat élvező, az Unió területének egészére kiterjedő hatályú európai uniós védjegyet szerezhettek. Az európai uniós védjegy egységes jellegének az előbbiekben kifejtett elvét, ha e rendelet másként nem rendelkezik, alkalmazni kell.
- (5) A tagállamok jogszabályai által a védjegyjogosultak számára biztosított jogok területiségének korlátja nem szüntethető meg a jogszabályok közelítésével. Annak érdekében, hogy a vállalkozások számára a belső piac egészen megnyíljon a korlátozásoktól mentes gazdasági tevékenység lehetősége, lehetővé kell tenni olyan védjegyek lajstromozását, amelyek valamennyi tagállamban közvetlenül alkalmazandó, egységes uniós szabályozás hatálya alá tartoznak.
- (6) A közösségi védjegyrendszer létrehozása óta szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy az Unión belüli és a harmadik országbeli vállalkozások egyaránt elfogadták a rendszert, amely a tagállami szintű védjegyvoltalom sikeres és életképes kiegészítésévé és alternatívájává nőtte ki magát.
- (7) A védjegyekre vonatkozó uniós jog mindazonáltal nem lép a tagállamok védjegyekre irányadó jogszabályainak helyébe. Annak előírása, hogy a vállalkozások védjegyeiket európai uniós védjegyként lajstromoztassák, nem tűnik indokoltnak.
- (8) A nemzeti védjegyek továbbra is szükségesek azon vállalkozások számára, amelyek nem akarják uniós szintű oltalom alá helyezni védjegyeiket, illetve amelyek nem képesek uniós szintű oltalmat szerezni, annak ellenére, hogy a nemzeti oltalom megszerzése nem ütközik esetükben akadályba. A védjegyvoltalomért folyamodó egyes személyek belátására kell bízni annak eldöntését, hogy a megjelölésre kizárólag nemzeti védjegyként igényelnek-e oltalmat egy vagy több tagállamban, vagy kizárólag európai uniós védjegyként, vagy európai uniós és nemzeti védjegyként egyaránt.
- (9) Az európai uniós védjegyvoltalomból eredő jogok kizárólag lajstromozás útján szerezhetők meg, és a lajstromozásnak nem lehet helye különösen akkor, ha a védjegy nem alkalmas a megkülönböztetésre, jogszabállyal ellentétben áll, vagy korábbi jogokkal ütközik.
- (10) A megjelölés bármely megfelelő formában – azaz nem szükségszerűen grafikai eszközökkel –, széles körben elérhető technológia alkalmazásával történő ábrázolásának megengedettnek kell lennie, amennyiben az ábrázolás egyértelmű, pontos, önmagában teljes, könnyen hozzáférhető, érthető, tartós és objektív.
- (11) Az európai uniós védjegy által nyújtott oltalom – amelynek rendeltetése különösen annak biztosítása, hogy a védjegyet hordozó áru vagy a védjegy alatt nyújtott szolgáltatás a védjegyjogosulttól származik – a védjegy és a megjelölés, valamint az érintett áruk vagy szolgáltatások azonossága esetén feltétlen. Az oltalom a megjelölés és a védjegy, valamint az érintett áruk vagy szolgáltatások hasonlósága esetére is kiterjed. Az összetéveszthetőséggel összefüggésben a hasonlóság fogalmát értelmezni kell. Az összetéveszthetőség, amelynek értékelése számos tényezőtől – különösen a védjegy piaci ismertségétől, attól a képzetársítástól, amelyet a használt vagy a védjegyként lajstromozott megjelölés előidézik, valamint a védjegy és a megjelölés közötti, valamint a velük megjelölt áruk vagy szolgáltatások közötti hasonlóság mértékétől – függ, az oltalom szempontjából különös feltételt képez.
- (12) A jogbiztonság megteremtése érdekében és az elsőbbség elvével (amely szerint a lajstromozott korábbi védjegy elsőbbséget élvez a lajstromozott későbbi védjegyekkel szemben) való teljes összhang biztosítása érdekében elő kell írni, hogy az európai uniós védjegyvoltalomból eredő jogok érvényesítése nem érintheti a jogosultaknak az európai uniós védjegy bejelentési napját vagy elsőbbségi napját megelőzően szerzett jogait. Ez a megközelítés összhangban van a szellemi tulajdon-jogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló, 1994. április 15-i megállapodás 16. cikkének (1) bekezdésével.
- (13) Az áruk vagy szolgáltatások kereskedelmi eredete tekintetében zavart okozhat, ha egy vállalkozás oly módon használ egy uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést kereskedelmi névként, hogy kapcsolat jön létre a nevet viselő vállalkozás és a védjegyjogosult vállalkozástól származó áruk vagy szolgáltatások között. Az európai uniós védjegy bitorlását megvalósító cselekménynek kell ezért tekinteni a megjelölés kereskedelmi névként vagy hasonló megnevezésként történő használatát is, amennyiben a használat célja áruk vagy szolgáltatások megkülönböztetése.

- (14) A jogbiztonság és a specifikus uniós jogszabályokkal való teljes összhang biztosítása érdekében helyénvaló arról rendelkezni, hogy az európai uniós védjegy jogosultjának joga legyen megtiltani valamely harmadik fél számára egy adott megjelölés összehasonlító reklámban történő használatát, amennyiben az összehasonlító reklám ellentétes a 2006/114/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾.
- (15) A védjegyvoltalom és a hamisítás elleni küzdelem hatékonyságának biztosítása érdekében, továbbá az Unió által a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretében vállalt nemzetközi kötelezettségekkel – különösen az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezménynek (GATT) az árutovábbítás szabadságáról szóló V. cikkével, valamint a generikus gyógyszerek tekintetében a WTO dohai miniszteri konferenciáján 2001. november 14-én elfogadott, a TRIPS-megállapodásról és a közegészségügyről szóló nyilatkozattal – összhangban az európai uniós védjegy jogosultját fel kell jogosítani arra, hogy harmadik feleket megakadályozhasson abban, hogy gazdasági tevékenység körében harmadik országokból szabad forgalomba bocsátás nélkül olyan árukat hozzanak be az Unió területére, amelyeken engedély nélkül szerepel az adott áruk vonatkozásában lajstromozott európai uniós védjeggyel azonos vagy lényegében megegyező megjelölés.
- (16) Ennek érdekében az európai uniós védjegyek jogosultjainak meg kell engedni, hogy a védjegybitorlással érintett áruk belépését és bármilyen vámjogi helyzetbe kerülését – ideértve az árutovábbítást, az átrakodást, a raktározást, a vámszabad területre való beléptetést, az átmeneti megőrzést, az aktív feldolgozást vagy az ideiglenes behozatalt – megakadályozzák, még abban az esetben is, ha az említett árukat nem kívánják az Unióban forgalomba hozni. A vámhatóságoknak a vámellenőrzések végzésekor – akár a jogosultak kérelmére is – élniük kell a 608/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽²⁾ megállapított hatáskörök és eljárások nyújtotta lehetőségekkel. A vámhatóságoknak különösen kockázatelemzési kritériumok alapján kell elvégezniük a vonatkozó ellenőrzéseket.
- (17) Azon két cél összehangolása érdekében, hogy egyrésztől gondoskodni kell a védjegyvoltalomból eredő jogok hatékony érvényesítéséről, másrésztől pedig kerülni kell a nem jogsértő áruk szabad kereskedelmi forgalmának az akadályozását, az európai uniós védjegy jogosultja szóban forgó jogának meg kell szűnnie, ha az európai uniós védjegy bitorlásának kérdésében érdemi határozat meghozatalára illetékes európai uniós védjegybíróság előtt indított későbbi eljárás során a nyilatkozattevő, illetve az áru birtokosa bizonyítani tudja, hogy az európai uniós védjegy jogosultjának az áru rendeltetési helye szerinti országban nincs joga megtiltani az adott áru forgalomba hozatalát.
- (18) A 608/2013/EU rendelet 28. cikke kimondja, hogy a védjegy jogosultja felel az áruk birtokosának okozott károkért, ha – többek között – az érintett árukról a későbbiekben megállapítást nyer, hogy nem sértenek szellemi tulajdonjogot.
- (19) Meg kell tenni a szükséges intézkedéseket a generikus gyógyszerek zökkenőmentes továbbításának biztosítása érdekében. A gyógyszerészeti készítmények aktív hatóanyagainak megnevezésére használt nemzetközi szabadneveket, mint világszinten elismert generikus neveket illetően alapvető fontosságú megfelelően figyelembe venni az európai uniós védjegy jog szempontjából fennálló korlátozásokat. Egy európai uniós védjegy jogosultja következésképp azon az alapon, hogy a valamely harmadik fél által szabad forgalomba bocsátás nélkül az Unióba behozandó gyógyszerek aktív összetevőjének nemzetközi szabadneve és a védjegy között hasonlóságok állnak fenn, nem akadályozhatja meg az adott árunak az Unióba való behozatalát.
- (20) Annak érdekében, hogy az európai uniós védjegyek jogosultjai hatékonyan vehessék fel a küzdelmet a hamisítás ellen, fel kell jogosítani őket arra, hogy megtiltsák a jogsértő megjelölések árukon való elhelyezését, valamint az elhelyezést megelőzően végzett egyes előkészítő cselekményeket.
- (21) Az európai uniós védjegy által biztosított kizárólagos jogok nem jogosítják fel a jogosultat arra, hogy megtiltsa a megjelölések és a jelzések harmadik felek általi tisztességes, vagyis a tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlattal összhangban történő használatát. Annak érdekében, hogy konfliktusok esetén a kereskedelmi nevek és az európai uniós védjegyek jogosultjai számára egyenlő feltételek legyenek biztosítottnak – tekintve, hogy a kereskedelmi nevek rendszerint korlátlan oltalmat élveznek a később lajstromozott védjegyekkel szemben –, a fentiek szerinti használatot úgy kell értelmezni, hogy az kizárólag a harmadik fél személynevének használatát foglalja magában. Az ilyen használatnak emellett általában véve lehetővé kell tennie a leíró, illetve a megkülönböztetésre nem alkalmas megjelölések és jelzések használatát is. A jogosult továbbá nem akadályozhatja meg az európai uniós védjegy annak érdekében történő tisztességes használatát, hogy az árukat vagy a szolgáltatásokat a jogosult árujaként vagy szolgáltatásaként azonosítsák vagy azokra ekként hivatkozzanak. A védjegy harmadik felek általi használata abból a célból, hogy felhívja a fogyasztók figyelmét az eredetileg az európai uniós védjegy jogosultja által vagy az ő jóváhagyásával az Unióban értékesített eredeti termékek újraértékesítésére, tisztességesnek tekintendő, feltéve, hogy a védjegyhasználatra tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlattal összhangban

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/114/EK irányelve (2006. december 12.) a megtévesztő és összehasonlító reklámról (HL L 376., 2006.12.27., 21. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 608/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a szellemi tulajdonjogok vámhatósági érvényesítéséről és az 1383/2003/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 181., 2013.6.29., 15. o.).

kerül sor. A védjegy művészi kifejezés céljából való használata harmadik felek által tisztességesnek tekintendő, ha arra tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlattal összhangban kerül sor. E rendeletet továbbá olyan módon kell alkalmazni, hogy biztosított legyen az alapvető jogoknak és szabadságoknak, és köztük is mindenekelőtt a véleménynyilvánítás szabadságának a teljes mértékű tiszteletben tartása.

- (22) Az áruk szabad mozgásának elvéből adódóan az európai uniós védjegy jogosultja nem tilthat el mást a védjegy használatától olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket a védjegy alatt ő hozott forgalomba vagy az ő hozzájárulásával hoztak forgalomba az Európai Gazdasági Térségben, kivéve, ha jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy az áruk további forgalmazását ellenezze.
- (23) A jogbiztonság garantálása és a jogszerűen szerzett védjegyjogok védelme érdekében helyénvaló és szükséges rögzíteni – nem érintve azonban azt az alapelvet, miszerint egy későbbi védjegyhez kapcsolódó jogok nem érvényesíthetők egy korábbi védjeggyel szemben –, hogy az európai uniós védjegy jogosultja nem szólalhat fel a későbbi védjegy használata ellen, amennyiben a későbbi védjegyre akkor szereztek oltalmat, amikor a korábbi védjegyhez kapcsolódó jogok nem voltak érvényesíthetők a későbbi védjeggyel szemben.
- (24) Csak akkor indokolt oltalomban részesíteni az európai uniós védjegyet és a vele ütköző, korábban lajstromozott védjegyet, ha e védjegyeket ténylegesen használják.
- (25) Méltányossági okokból és a jogbiztonságra tekintettel az európai uniós védjegy olyan alakban történő használatát, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el, elegendőnek kell tekinteni a védjegy által biztosított jogok fenntartásához, függetlenül attól, hogy a védjegyet a használt alakban is lajstromozták-e.
- (26) Az európai uniós védjegy a vagyoni forgalom olyan tárgyának tekintendő, amelynek léte független attól a vállalkozástól, amelynek áruát vagy szolgáltatásait jelöli. Ennek megfelelően a védjegynek átruházhatónak kell lennie, továbbá lehetővé kell tenni, hogy a jogosult a védjegyet más javára biztosítékul adja, valamint annak használatát más számára engedélyezze.
- (27) Az e rendeletben megállapított védjegyjogi szabályok végrehajtásához minden védjegy esetében uniós szintű közigazgatási eszközökre van szükség. Ezért az Unió jelenlegi intézményi felépítésének és hatásköri egyensúlyának megőrzése mellett elengedhetetlen az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalának (a továbbiakban: a Hivatal) létrehozása, amely szakmai téren függetlenséget élvez, valamint jogi, közigazgatási és pénzügyi önállósággal rendelkezik. E célból szükséges és helyénvaló, hogy a Hivatal az Unió jogi személyiséggel rendelkező és az e rendelet által rá ruházott végrehajtó hatáskört gyakorló szerve legyen, amely az uniós jog keretein belül működik, anélkül hogy ezáltal elvonná az Unió intézményei által gyakorolt hatásköröket.
- (28) Európai uniós védjegyoltalom meghatározott árukra vagy szolgáltatásokra terjed ki, és a védjegyjogosultnak biztosított oltalom terjedelmét az áruk vagy szolgáltatások jellege és mennyisége határozza meg. Ezért alapvető fontosságú e rendeletben megállapítani az áruk és szolgáltatások megjelölésére és osztályozására vonatkozó szabályokat, valamint gondoskodni kell a jogbiztonság és megfelelő adminisztráció megteremtéséről annak előírása révén, hogy a bejelentő kellően egyértelműen és pontosan határozza meg azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyekre védjegyoltalmat igényel, lehetővé téve ezáltal az illetékes hatóságok és a gazdasági szereplők számára, hogy pusztán a bejelentés alapján megállapítsák az igényelt védjegyoltalom terjedelmét. Az általános kifejezések használatát úgy kell értelmezni, hogy abba csak a kifejezés szó szerinti jelentése által egyértelműen jelölt áruk és szolgáltatások összessége tartozik bele. Azon európai uniós védjegyek jogosultjai számára, amelyeket a Hivatal 2012. június 22. előtti gyakorlata miatt a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozásáról szóló, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodással létrehozott osztályozási rendszer (a továbbiakban: a Nizzai Osztályozás) egy teljes fejezetcíme tekintetében lajstromoztak, biztosítani kell a lehetőséget, hogy módosítsák áru- és szolgáltatásjegyzéküket, biztosítandó, hogy a lajstrom tartalma az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlatával összhangban megfeleljen az egyértelműség és pontosság tekintetében előírt követelményeknek.
- (29) Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a felesleges késedelem az európai uniós védjegyek lajstromozása terén, meg kell állapítani az európai uniós és a nemzeti védjegyutalások opcionális – a felhasználói igények és preferenciák szempontjából rugalmas – rendszerét. Az európai uniós és a nemzeti védjegyutalások opcionális rendszerét a Hivatal és a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalai – ideértve a Benelux Szellemi Tulajdonvédelmi Hivatal is – közötti együttműködés keretében ki kell egészíteni olyan, mindenre kiterjedő, gyors és hatékony keresőprogramokkal, amelyeket térítésmentesen bocsátanak a nyilvánosság rendelkezésére.

- (30) Biztosítani kell, hogy az ügyfelek, akiket a Hivatal által hozott határozat érint, a védjegy jog sajátos jellegének megfelelő jogi védelemben részesüljenek. E célból rendelkezni kell a Hivatal különböző, határozathozatalra jogosult munkatársai, illetve szervezeti egységei által hozott határozatok elleni fellebbezés lehetőségéről. A fellebbezést a Hivatal fellebbezési tanácsainak egyikének kell elbírálnia. A fellebbezési tanács határozatainak felülvizsgálata keresettel kérhető a Törvényszéktől, amelynek hatásköre kiterjed a megtámadott határozat megsemmisítésére vagy megváltoztatására.
- (31) Az európai uniós védjegyek oltalmának biztosítása érdekében a tagállamoknak – saját nemzeti jogrendszerükre figyelemmel – a lehető legkorlátozottabb számban ki kell jelölniük az európai uniós védjegyek bitorlásával és érvényességével összefüggő ügyekre hatáskörrel rendelkező első- és másodfokú nemzeti bíróságokat.
- (32) Az európai uniós védjegyek érvényessége és bitorlása tárgyában hozott határozatoknak az Unió egész területére kiterjedő hatállyal kell bírniuk, ugyanis ez az egyetlen módja annak, hogy elkerülhetők legyenek a bíróságok, illetve a Hivatal által hozott határozatok közötti ellentmondások, továbbá, hogy megőrizhető legyen az európai uniós védjegyek egységes jellege. Az 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ rendelkezéseit az európai uniós védjegyekkel összefüggő valamennyi perre alkalmazni kell, kivéve, ha e rendelet az említett rendelkezésektől eltérően rendelkezik.
- (33) Az ugyanazon felek között azonos cselekmények tárgyában az európai uniós védjegyoltalom és az azzal egyidejűleg fennálló nemzeti védjegyoltalom alapján indult perekben el kell kerülni, hogy egymásnak ellentmondó ítéletek szülessenek. Ennek érdekében, ha a perek ugyanabban a tagállamban indultak, ezt a célt a nemzeti eljárási szabályok alapján kell megvalósítani, amelyeket e rendelet nem érint, ha a perek azonban különböző tagállamokban indultak, az 1215/2012/EU rendeletnek a perek felfüggesztésére és a kapcsolódó perekre vonatkozó szabályait követő rendelkezések alkalmazása tűnik megfelelőnek.
- (34) A joggyakorlatok közelítésének és a közös eszközök kifejlesztésének ösztönzése érdekében létre kell hozni a Hivatal és a tagállamok iparjogvédelmi hivatalai – ideértve a Benelux Szellemi Tulajdon-védelmi Hivatal is – közötti együttműködés megfelelő keretét, meghatározva az együttműködés fő területeit, és lehetővé téve a Hivatal számára, hogy koordinálja az uniós és a tagállami érdekű közös projekteket, és bizonyos felső összeghatárig finanszírozza e projekteket. Az említett együttműködési tevékenységek várhatóan előnyre válnak majd azon vállalkozásoknak, amelyek védjegyrendszereket vesznek igénybe Európában. Az e rendeletben rögzített európai uniós rendszer igénybevevői számára a projekteknek és különösen a kutatási és konzultációs célú adatbázisoknak további, inkluzív, hatékony és térítésmentes eszközöket kell nyújtaniuk az európai uniós védjegy egységes jellegéből eredő speciális követelmények teljesítéséhez.
- (35) Célszerű elősegíteni a békés, gyors és hatékony vitarendezést oly módon, hogy meg kell bízni a Hivalt egy olyan közvetítő központ létrehozásával, amelynek szolgáltatásait bárki igénybe veheti, akinek célja az európai uniós védjegyekkel és a közösségi formatervezési mintákkal kapcsolatos vitás ügyek közös megegyezéssel történő, békés rendezése.
- (36) Az európai uniós védjegyrendszer felállítása következtében megnövekedett a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalaira és egyéb hatóságaira nehezedő pénzügyi teher. A pluszkiadások az európai uniós védjegyeket érintő vagy az ilyen védjegyek jogosultjai által indított felszólalási és törlési eljárások növekvő számához, az európai uniós védjegyrendszerrel kapcsolatos tájékoztatási tevékenységekhez, valamint az európai uniós védjegyekhez kapcsolódó jogok érvényesítésének biztosítását célzó tevékenységekhez kapcsolódnak. Ennélfogva helyénvaló gondoskodni arról, hogy a Hivatal részleges ellentételezést nyújtson a tagállamoknak amiatt felmerült költségekért, hogy hozzájárulnak az európai uniós védjegyrendszer zavartalan működésének biztosításához. Ennek az ellentételezésnek a kifizetéséhez a tagállamoknak be kell nyújtaniuk a vonatkozó statisztikai adatokat. A költségek ellentételezése nem lehet olyan mértékű, hogy az költségvetési hiányt okozzon a Hivatal számára.
- (37) A Hivatal teljes önállóságának és függetlenségének biztosítása érdekében szükséges, hogy önálló költségvetéssel rendelkezzen, amelynek bevételeit főként a rendszer igénybevevői által fizetett díjak képezik. Az Unió költségvetését terhelő támogatásokat illetően azonban továbbra is az Unió költségvetési eljárása alkalmazandó. A költségvetési hiányt továbbá a Számvevőszék végzi.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351, 2012.12.20., 1. o.).

- (38) A hatékony és eredményes pénzgazdálkodás érdekében kerülendő, hogy a Hivatal számottevő költségvetési többletet halmozzon fel. Ez azonban nem sértheti a Hivatal egyéves operatív kiadásait fedező pénzügyi tartalék fenntartását, amelynek célja a működés folyamatosságának és a feladatok elvégzésének a biztosítása. Ezt a tartalékot kizárólag abból a célból lehet felhasználni, hogy az e rendeletben meghatározottaknak megfelelően biztosított legyen a Hivatal munkavégzésének folytonossága.
- (39) Tekintettel arra, hogy az európai uniós védjegyrendszer működtetése fejében fizetendő díjak alapvető fontosságúak a Hivatal számára, valamint arra, hogy e rendszer kiegészítő jelleggel kapcsolódik a nemzeti védjegyrendszerekhez, szükséges az említett díjak összegét közvetlenül e rendeletben – mellékleteként – megállapítani. A díjak összegét úgy kell megállapítani, amelynek révén biztosítható, hogy egyrészt az azokból származó bevétel elvben elegendő legyen ahhoz, hogy a Hivatal költségvetése egyensúlyban legyen; másrészt megvalósuljon az európai uniós védjegyrendszer és a nemzeti védjegyrendszerek egymás mellett élése és egymást kiegészítő jellege, az európai uniós védjegy által lefedett piac méretét és a kis- és középvállalkozások szükségleteit is figyelembe véve; valamint harmadrészt az európai uniós védjegyek jogosultjainak jogai hatékonyan érvényesüljenek a tagállamokban.
- (40) Annak érdekében, hogy a Hivatal hatékonyan, eredményesen és gyorsan tudja végezni az európai uniós védjegybejelentések vizsgálatát és a védjegyek lajstromozását, és ehhez átlátható, alapos, tisztességes és méltányos eljárások álljanak a rendelkezésére, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a felszólalás benyújtására és vizsgálatára, valamint a bejelentések módosítását szabályozó eljárásokra vonatkozó részletes szabályokról.
- (41) Annak érdekében, hogy az európai uniós védjegyoltalom megszüntetése, illetve a védjegy törlése átlátható, alapos, tisztességes és méltányos eljárások segítségével hatékonyan és eredményesen megvalósítható legyen, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a védjegyoltalom megszüntetésére és a védjegy törlésére irányuló eljárások részletes szabályairól.
- (42) Annak érdekében, hogy a fellebbezési tanácsok a Hivatal határozatait hatékonyan, eredményesen és teljes körűen vizsgálhassák felül, egy olyan átlátható, alapos, tisztességes és méltányos eljárás segítségével, amely figyelembe veszi az e rendeletben rögzített elveket, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következőkről: a fellebbezés kötelező tartalmi elemei, a fellebbezés benyújtására és vizsgálatára vonatkozó eljárás, a fellebbezési tanács határozatainak kötelező tartalmi elemei és formája, továbbá a fellebbezési díjak visszafizetése.
- (43) Az európai uniós védjegyrendszer zökkenőmentes, hatékony és eredményes működésének biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozó követelmények meghatározásáról: a szóbeli eljárások részletes szabályai, a bizonyításra vonatkozó részletes szabályok, a kézbesítésre vonatkozó részletes szabályok, a kommunikációs eszközök és azoknak az eljárásban részes felek által alkalmazandó formái, a határidők számítására és tartamára vonatkozó szabályok, a határozat visszavonására vagy egy lajstrombejegyzés törlésére vonatkozó eljárások, az eljárások folytatására vonatkozó részletes szabályok, valamint a Hivatal előtti képviselő részletes szabályai.
- (44) Annak érdekében, hogy garantált legyen a fellebbezési tanácsok hatékony és eredményes szervezése, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a fellebbezési tanácsok szervezésére vonatkozó részletes szabályokról.
- (45) A nemzetközi védjegyek hatékony és eredményes – a védjegyek nemzetközi lajstromozásáról szóló Madridi Megállapodáshoz kapcsolódó, 1989. június 27-én, Madridban elfogadott Jegyzőkönyv (a továbbiakban: a Madridi Jegyzőkönyv) szabályaival teljes összhangban történő – lajstromozásának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a felszólalás benyújtására és vizsgálatára vonatkozó eljárások részletes szabályait – beleértve a Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) megküldendő információkat is –, valamint az együttes védjegyre, tanúsító védjegyre vagy hitelesítési jegyre vonatkozó bejelentésen vagy lajstromozáson alapuló nemzetközi lajstromozásra irányuló eljárás részletes szabályait.
- (46) Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak ⁽¹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

- (47) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a következőkkel kapcsolatos részletek meghatározása tekintetében: bejelentések, kérelmek, védjegyek, kirovatok és egyéb igazolások, igények, szabályzatok, értesítések és bármely más olyan dokumentum, amelyre az e rendelet által meghatározott eljárási követelmények vonatkoznak, továbbá az eljárásban való részvétellel szorosan összefüggő és ténylegesen felmerült költségek felső összeghatára, az Európai Unió Védjegyértékesítőjében és a Hivatal Hivatalos Lapjában való közzétételre vonatkozó részletek, a Hivatal és a nemzeti hatóságok közötti információcserére vonatkozó szabályok, az írásbeli eljárások során bizonyítékként felhasznált dokumentumok fordítására vonatkozó részletes szabályok, a felszólalási vagy a törlési osztály tagjainak egyike által egyénileg meghozandó határozatok pontos típusai, a Madridi Jegyzőkönyv alapján fennálló értesítési kötelezettség részletei, valamint a nemzetközi lajstromozás alapján benyújtott utólagos területi kiterjesztés iránti kérelemre vonatkozó részletes követelmények. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (48) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a rendelet terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez e rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Az európai uniós védjegy

(1) Az e rendeletben foglalt feltételeknek megfelelően és az e rendeletben meghatározott módon lajstromozott áruvédjegy vagy szolgáltatási védjegy a továbbiakban: az európai uniós védjegy.

(2) Az európai uniós védjegyjogtalom egységes, és az Unió egész területén azonos hatállyal rendelkezik: csak az Unió egésze tekintetében lajstromozható, ruházható át vagy lehet róla lemondani, illetve képezheti megszűnést megállapító vagy törlést kimondó, illetve használatát tiltó határozat tárgyát. Ha e rendelet eltérően nem rendelkezik, ezt az elvet kell alkalmazni.

2. cikk

A Hivatal

(1) E rendelettel létrejön az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (a továbbiakban: a Hivatal).

(2) Az uniós jogban található, a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalra (védjegyek és formatervezési minták) történő hivatkozásokat a Hivatalra való hivatkozásként kell értelmezni.

3. cikk

Jogképesség

E rendelet végrehajtásának alkalmazásában jogi személy a gazdasági társaság, a cég vagy jogszabályok hatálya alá tartozó egyéb szervezet, ha a rá irányadó jogszabályok alapján saját nevében jogokat szerezhet, kötelezettségeket vállalhat, szerződéseket köthet vagy egyéb jogcselekményeket végezhet, perelhet és perelhető.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

II. FEJEZET

A VÉDJEKRE VONATKOZÓ JOG

1. SZAKASZ

Az európai uniós védjegy meghatározása és az európai uniós védjegyoltalom megszerzése

4. cikk

Az európai uniós védjegyoltalomban részesíthető megjelölés

Európai uniós védjegyoltalomban részesülhet minden megjelölés, így különösen szó – beleértve a személyneveket is –, ábra, kép, alakzat, betű, szám, szín, továbbá az áru vagy az áru csomagolásának formája, vagy hang, amely alkalmas arra, hogy:

- a) valamely vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait megkülönböztesse más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól; és
- b) az európai uniós védjegyek lajstromában (a továbbiakban: a védjegylajstrom) való ábrázolásának módja lehetővé tegye azt, hogy az illetékes hatóságok és a nyilvánosság egyértelműen és pontosan meghatározza a jogosultat megillető oltalom tárgyát.

5. cikk

Az európai uniós védjegy jogosultjai

Európai uniós védjegyoltalom jogosultja lehet bármely természetes vagy jogi személy, a közjogi szervezeteket is ideértve.

6. cikk

Az európai uniós védjegyoltalom megszerzésének módja

Az európai uniós védjegyoltalom lajstromozással szerezhető meg.

7. cikk

Feltétlen kizáró okok

(1) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

- a) nem felel meg a 4. cikkben meghatározott követelményeknek;
- b) nem alkalmas a megkülönböztetésre;
- c) kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak;
- d) kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve a tisztességes üzleti gyakorlatban állandóan és szokásosan alkalmaznak;
- e) kizárólag
 - i. olyan formából vagy egyéb jellemzőből áll, amely az áru jellegéből következik;
 - ii. az árunak olyan formájából vagy egyéb jellemzőjéből áll, amely a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges; vagy
 - iii. olyan formából vagy egyéb jellemzőből áll, amely lényeges értéket ad az áruhoz;
- f) a közrendbe vagy a közérkölcsebe ütközik;

- g) alkalmas a fogyasztók megtévesztésére különösen az áru, illetve a szolgáltatás fajtája, minősége vagy földrajzi származása tekintetében;
 - h) lajstromozásához az illetékes szerv nem járult hozzá, és az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Egyezmény (a továbbiakban: a Párizsi Egyezmény) 6c. cikke alapján nem részesülhet védjegyvoltalomban;
 - i) a Párizsi Egyezmény 6c. cikkében nem említett olyan kitüntetést, jelvényt vagy címet tartalmaz, amelyhez különleges közérdek fűződik, kivéve, ha lajstromozásához az illetékes szerv hozzájárult;
 - j) az eredetmegjelölések és a földrajzi jelzések oltalmát biztosító uniós jogszabályok vagy nemzeti jog, vagy olyan nemzetközi megállapodás alapján, amelyben az Unió vagy az érintett tagállam részes fél, ki van zárva az oltalomból;
 - k) a borral kapcsolatos hagyományos kifejezések oltalmát biztosító uniós jogszabályok vagy olyan nemzetközi megállapodás alapján, amelyben az Unió részes fél, ki van zárva az oltalomból;
 - l) a hagyományos különleges termékek oltalmát biztosító uniós jogszabályok vagy olyan nemzetközi megállapodás alapján, amelyben az Unió részes fél, ki van zárva az oltalomból;
 - m) olyan korábbi fajtanévből áll vagy alapvető elemeiben olyan korábbi fajtanevet idéz, amelyet a növényfajta-oltalmat biztosító uniós jogszabálynak vagy nemzeti jognak megfelelően, vagy ilyen oltalmat biztosító olyan nemzetközi megállapodás alapján lajstromoztak, amelyben az Unió vagy az érintett tagállam részes fél, azonos vagy rokon fajba tartozó növényfajta tekintetében.
- (2) Az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak az Unió egy részében áll fenn.
- (3) Az (1) bekezdés b), c) és d) pontja alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyvoltalomból, ha az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet.

8. cikk

Viszonylagos kizáró okok

- (1) A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyvoltalomban, ha
- a) az a korábbi védjeggyel azonos, és az árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonosak a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;
 - b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzetársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában „korábbi védjegy”:
- a) a következőkben felsorolt minden olyan védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napja, figyelembe véve – ha ennek helye van – az igényelt elsőbbségek napját:
 - i. európai uniós védjegy;
 - ii. valamely tagállamban, illetve – Belgium, Hollandia és Luxemburg esetében – a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnál lajstromozott védjegy;
 - iii. nemzetközi megállapodás alapján a tagállamra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegy;
 - iv. nemzetközi megállapodás alapján az Unióra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegy;
 - b) az a) pontban említett védjegy lajstromozására irányuló bejelentés, feltéve, hogy annak alapján a védjegyet lajstromozzák;
 - c) az olyan védjegy, amely a Párizsi Egyezmény 6a. cikke értelmében az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napjánál, illetve – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség napjánál korábban vált a tagállamok bármelyikében közzismertté.

(3) A védjegyjogosult felszólalása alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, ha azt a képviselő, illetve az ügynök – a jogosult engedélye nélkül – saját nevében jelentette be lajstromozásra, kivéve, ha a képviselő vagy az ügynök igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt.

(4) A nem lajstromozott védjegy, illetve a helyi jelentőségű meghaladó mértékű kereskedelmi forgalomban használt bármely más megjelölés jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, ha az irányadó uniós vagy tagállami jogszabályok szerint

a) a megjelöléshez fűződő jogokat az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napjánál, illetve – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség napjánál korábban szerezték meg;

b) a megjelöléshez fűződő jogok alapján a jogosult megtilthatja a későbbi védjegy használatát.

(5) A (2) bekezdés szerinti, lajstromozott korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, függetlenül attól, hogy az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonosak vagy hasonlóak-e vagy sem azokkal az árukkal vagy szolgáltatásokkal összevetve, amelyek tekintetében a korábbi védjegyet lajstromozták, feltéve, hogy korábbi európai uniós védjegy esetében a védjegy az Unióban, korábbi nemzeti védjegy esetében pedig a védjegy az érintett tagállamban jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

(6) Az eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés oltalmából eredő jogok gyakorlására az érintett jog alapján felhatalmazott bármely személy felszólalása alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amennyiben az eredetmegjelölések vagy a földrajzi jelzések oltalmát biztosító uniós jogszabályok vagy tagállami jog szerint:

i. az eredetmegjelölés vagy a földrajzi jelzés lajstromozására irányuló bejelentést az uniós jogszabályokkal vagy a nemzeti joggal összhangban az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napjánál, illetve a bejelentés igényelt elsőbbségi napjánál korábban tették meg, feltéve, hogy az eredetmegjelölést vagy a földrajzi jelzést utóbb lajstromozták;

ii. az adott eredetmegjelöléshez vagy földrajzi jelzéshez fűződő jogok alapján megtiltható a későbbi védjegyek használata.

2. SZAKASZ

Az európai uniós védjegyoltalom joghatásai

9. cikk

Az európai uniós védjegyoltalom tartalma

(1) Az európai uniós védjegy lajstromozása a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít.

(2) A jogosultaknak az európai uniós védjegy bejelentési napját vagy elsőbbségi napját megelőzően szerzett jogait nem érintve az európai uniós védjegy jogosultja bárkivel szemben felléphet, aki az engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban olyan megjelölést használ, amely:

a) az európai uniós védjeggel azonos, és azt az európai uniós védjegy árujegyzékében foglaltakkal azonos árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják;

b) az európai uniós védjeggel azonos vagy ahhoz hasonló, és azt olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják, amelyek az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal azonosak vagy azokhoz hasonlóak, ha a fogyasztók a megjelölést az európai uniós védjeggel összetéveszthetik; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a védjegyhez;

c) az európai uniós védjeggel azonos vagy ahhoz hasonló, függetlenül attól, hogy azt az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal azonos, azokhoz hasonló vagy nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják, feltéve, hogy az európai uniós védjegy jóhírnevet élvez az Unióban, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná az európai uniós védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

- (3) A (2) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen:
- a) a megjelölés elhelyezése az árun vagy csomagolásán;
 - b) a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás felajánlása vagy nyújtása a megjelölés alatt;
 - c) a megjelölést hordozó áruk behozatala vagy kivitele;
 - d) a megjelölés kereskedelmi névként vagy vállalkozás nevéként, illetve kereskedelmi névnek vagy vállalkozás nevének a részeként való használata;
 - e) a megjelölés használata üzleti iratokon vagy reklámban;
 - f) a megjelölés összehasonlító reklámban való használata a 2006/114/EK irányelvvel ellentétes módon.
- (4) A jogosultaknak az európai uniós védjegy bejelentési napját vagy elsőbbségi napját megelőzően szerzett jogait nem érintve az európai uniós védjegy jogosultja megakadályozhatja továbbá, hogy harmadik felek gazdasági tevékenység körében harmadik országokból szabad forgalomba bocsátás nélkül olyan árukat hozzanak be az Unió területére, amelyeken – ideértve csomagolásukat is – engedély nélkül szerepel az adott áru vonatkozásában lajstromozott európai uniós védjeggyel megegyező védjegy, vagy olyan védjegy, amelyet lényegében nem lehet megkülönböztetni az európai uniós védjegytől.

Az európai uniós védjegy jogosultjának az első albekezdés szerinti joga megszűnik, ha az európai uniós védjegy bitorlása tárgyában a 608/2013/EU rendelettel összhangban indított eljárás során a nyilatkozattevő, illetve az áru birtokosa bizonyítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy az európai uniós védjegy jogosultjának az áru rendeltetési helye szerinti országban nincs joga megtiltani az adott áru forgalomba hozatalát.

10. cikk

A csomagolás vagy egyéb eszközök használatával kapcsolatos előkészítő cselekmények megtiltásához való jog

Amennyiben fennáll a veszély, hogy az olyan csomagolást, címkéket, függőcímkéket, biztonsági vagy eredetiséget igazoló elemeket vagy eszközöket, illetve egyéb olyan eszközöket, amelyeken a védjegyet elhelyezték, árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban használják, és e használat sértené az európai uniós védjegy jogosultjának a 9. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti jogait, az európai uniós védjegy jogosultjának jogában áll megtiltani a következő cselekményeket, ha azokra gazdasági tevékenység körében kerül sor:

- a) az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés elhelyezése csomagoláson, címkéken, függőcímkéken, biztonsági vagy eredetiséget igazoló elemeken vagy eszközökön, illetve egyéb olyan eszközön, amelyen a védjegyet elhelyezhetők;
- b) csomagolás, címke, függőcímke, biztonsági vagy eredetiséget igazoló elem vagy eszköz, illetve bármely egyéb olyan eszköz eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala vagy ilyen célú raktáron tartása, behozatala vagy kivitele, amelyen a védjegyet elhelyezték.

11. cikk

A jogok harmadik felekkel szembeni érvényesíthetőségének kezdő időpontja

- (1) Az európai uniós védjegyoltalomból eredő jogok alapján harmadik felekkel szemben a védjegy lajstromozása meghirdetésének napjától lehet fellépni.
- (2) Megfelelő összegű kártérítés igényelhető az európai uniós védjegybejelentés meghirdetését követő olyan cselekmények miatt, amelyek a lajstromozás meghirdetését követően a meghirdetés tényéből adódóan megtilthatók lennének.
- (3) Az ügyben eljáró bíróság a lajstromozás meghirdetéséig az ügy érdemében nem hoz határozatot.

12. cikk

Az európai uniós védjegy megjelenítése szótárban

Ha az európai uniós védjegynek szótárban, enciklopédiában vagy más hasonló kézikönyvben való megjelenítése azt a benyomást kelti, hogy a védjegy az árujegyzékében szereplő áru vagy szolgáltatás fajtaneve, a mű kiadója az európai uniós védjegyjogosult kérésére köteles – legkésőbb a következő kiadás alkalmával – a védjegy megjelenítése során gondoskodni annak feltüntetéséről, hogy lajstromozott védjegyről van szó.

13. cikk

Az ügynök vagy a képviselő nevében lajstromozott európai uniós védjegy használatának megtiltása

Ha a jogosult ügynöke vagy képviselője az európai uniós védjegyet – a jogosult engedélye nélkül – saját nevében lajstromoztatja, a jogosult felléphet a képviselő vagy az ügynök engedély nélküli védjegyhasználatával szemben, kivéve, ha az ügynök vagy a képviselő igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt.

14. cikk

Az európai uniós védjegyoltalom korlátai

(1) Az európai uniós védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthat el más, harmadik személyt attól, hogy gazdasági tevékenység körében használja:

- a) nevét és címét, amennyiben a harmadik fél természetes személy;
- b) megkülönböztetésre nem alkalmas, illetve az áru vagy a szolgáltatás fajtájára, minőségére, mennyiségére, rendeltetésére, értékére, földrajzi eredetére, előállítási, illetve teljesítési idejére vagy egyéb jellemzőjére vonatkozó megjelölést vagy jelzést;
- c) az európai uniós védjegyet annak jogosultja áruinak vagy szolgáltatásainak ekként történő azonosítása vagy az azokra való hivatkozás céljából, különösen, ha az európai uniós védjegy használata szükséges az áru vagy szolgáltatás rendeltetésének jelzéséhez (így különösen kiegészítők vagy pótalkatrészek esetében).

(2) Az (1) bekezdés csak akkor alkalmazandó, ha a harmadik fél általi használat tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlattal összhangban történik.

15. cikk

Az európai uniós védjegyoltalom kimerülése

(1) Az európai uniós védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthatja meg a védjegy használatát olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket ezzel a védjeggyel ő hozott forgalomba, vagy amelyeket az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az Európai Gazdasági Térségben.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a jogosultnak jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy az áruk további forgalmazását ellenezze, különösen akkor, ha az áru állagát, állapotát – a forgalomba hozatalt követően – megváltoztatták, illetve károsították.

16. cikk

A később lajstromozott védjegy jogosultjának továbbhasználati joga mint védekezés a védjegybitorlási perben

(1) Az európai uniós védjegy jogosultja védjegybitorlási perben nem tilthatja meg a később lajstromozott európai uniós védjegy használatát, amennyiben az említett későbbi védjegy az e rendelet 60. cikkének (1), (3) vagy (4) bekezdése, 61. cikkének (1) vagy (2) bekezdése vagy 64. cikkének (2) bekezdése értelmében nem lenne törölhető.

(2) Az európai uniós védjegy jogosultja védjegybitorlási perben nem tilthatja meg a később lajstromozott nemzeti védjegy használatát, amennyiben a később lajstromozott nemzeti védjegy az (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 8. cikke, 9. cikkének (1) vagy (2) bekezdése vagy 46. cikkének (3) bekezdése értelmében nem lenne törölhető.

(3) Amennyiben egy európai uniós védjegy jogosultja az (1) vagy (2) bekezdés értelmében nem tilthatja meg a később lajstromozott védjegy használatát, a később lajstromozott védjegy jogosultja védjegybitorlási perben nem tilthatja meg az említett korábbi európai uniós védjegy használatát.

17. cikk

A bitorlásra vonatkozó nemzeti jogszabályok kiegészítő alkalmazása

(1) Az európai uniós védjegyoltalom joghatásait kizárólag e rendelet rendelkezései szabályozzák. Egyéb kérdésekben az európai uniós védjegy bitorlására – a X. cím rendelkezéseivel összhangban – a nemzeti jogszabályoknak a nemzeti védjegy bitorlására irányadó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) E rendelet nem érinti a nemzeti jogszabályok – különösen a polgári jogi felelősségre és a tisztességtelen piaci magatartásra vonatkozó rendelkezések – alapján az európai uniós védjeggyel összefüggő keresetindítást.

(3) Az irányadó eljárási szabályokat a X. cím rendelkezéseivel összhangban kell meghatározni.

3. SZAKASZ

Az európai uniós védjegy használata

18. cikk

Az európai uniós védjegy használata

(1) Ha a jogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg az európai uniós védjegy tényleges használatát az Unióban az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, az európai uniós védjegyoltalomra alkalmazni kell az e rendeletben meghatározott jogkövetkezményeket, kivéve, ha a jogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

Az első albekezdés alkalmazásában használatnak minősülnek a következők is:

- a) az európai uniós védjegy olyan alakban történő használata, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el, függetlenül attól, hogy a védjegyet a jogosult nevében a használt alakban is lajstromozták-e;
- b) az európai uniós védjegy elhelyezése az Unióban lévő árun vagy annak csomagolásán kizárólag az onnan történő kivitel céljából.

(2) Az európai uniós védjegynek a jogosult engedélyével történő használatát a jogosult részéről történő használatnak kell tekinteni.

4. SZAKASZ

Az európai uniós védjegyoltalom mint a vagyoni forgalom tárgya

19. cikk

Az európai uniós védjegyoltalom nemzeti védjegyoltalomnak tekintése

(1) Ha a 20–28. cikk másként nem rendelkezik, az európai uniós védjegyoltalmat mint a vagyoni forgalom tárgyát teljes egészében és az Unió egész területére nézve úgy kell tekinteni, mint az abban a tagállamban lajstromozott nemzeti védjegyoltalmat, ahol az érintett időpontban a védjegylajstrom szerint

- a) a jogosult székhelye vagy lakóhelye van; vagy
- b) a jogosult telephellyel rendelkezik, ha az a) pont nem alkalmazható.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2436 irányelve (2015. december 16.) a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 336., 2015.12.23., 1. o.).

(2) Az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó esetekben az (1) bekezdésben említett tagállam a Hivatal székhelye szerinti tagállam.

(3) Ha jogosultként két vagy több személy van bejegyezve, az (1) bekezdést a jogosultak közül arra kell alkalmazni, aki a lajstromban az első helyen szerepel; ha ez nem lehetséges, akkor a sorban utána következő jogosultakra kell alkalmazni, feltüntetésük sorrendjében. Ha az (1) bekezdés a jogosultak egyikére sem alkalmazható, akkor a (2) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni.

20. cikk

Átruházás

(1) Az európai uniós védjegyjogtalom átruházható az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egésze vagy azok egy része tekintetében, a vállalkozás átruházásától függetlenül.

(2) A vállalkozás egészének átruházása az európai uniós védjegyjogtalom átruházását is jelenti, kivéve, ha az átruházásra irányadó jog alapján a felek ettől eltérően rendelkeznek, vagy a körülményekből nyilvánvalóan más következik. E rendelkezést a vállalkozás átruházására irányuló előszerződésre is alkalmazni kell.

(3) A (2) bekezdés sérelme nélkül az európai uniós védjegyjogtalom átruházását írásba kell foglalni, és azt a szerződő feleknek alá kell írniuk, kivéve, ha az átruházásra bírói ítélet alapján kerül sor; ellenkező esetben az átruházás érvénytelen.

(4) Az átruházást a felek bármelyikének kérelmére a lajstromba be kell jegyezni, és meg kell hirdetni.

(5) Az átruházás bejegyzése iránti kérelemnek tartalmaznia kell az európai uniós védjegyet, az új jogosultat, valamint az átruházással érintett árukat és szolgáltatásokat azonosító adatokat, továbbá a szabályszerű átruházási okiratot a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően. Emellett a kérelem adott esetben az új jogosult képviselőjének azonosítására szolgáló adatokat is tartalmazhat.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a következőket:

- a) az átruházás bejegyzése iránti kérelem kötelező tartalmi elemei;
- b) az átruházás megállapításához szükséges okirat fajtája, figyelembe véve a bejegyzett jogosult és jogutódja által adott beleegyezést;
- c) a részleges átruházás iránti kérelmek kezelésének részletes szabályai, gondoskodva arról, hogy az átruházással nem érintett bejegyzésben és az új bejegyzésben szereplő áruk és szolgáltatások között ne legyen átfedés, és hogy az új bejegyzésre vonatkozóan külön iratot hozzanak létre, új lajstromszámmal.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(7) Ha nem teljesülnek az (1), (2) és (3) bekezdésben vagy az (6) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban az átruházás bejegyzésére előírt feltételek, a Hivatal értesíti a kérelmezőt a hiányokról. Ha a kérelmező a hiányokat a Hivatal által megjelölendő határidőn belül nem pótolja, a Hivatal az átruházás bejegyzése iránti kérelmet elutasítja.

(8) Két vagy több védjegy tekintetében az átruházás bejegyzése iránt egyetlen kérelem is benyújtható, ha a bejegyzett jogosult és annak jogutódja mindegyik védjegy esetében azonos.

(9) Az (5)–(8) bekezdés az európai uniós védjegybejelentésekre is alkalmazandó.

(10) Részleges átruházás esetén az eredeti jogosultnak az eredeti lajstromozás tekintetében függőben lévő kérelmét az átruházással nem érintett bejegyzés és az új bejegyzés tekintetében is függőben lévőnek kell tekinteni. Ha e kérelem után díjat kell fizetni, és a díjat az eredeti jogosult megfizette, a kérelem vonatkozásában a jogutódtól további díj nem követelhető.

(11) A jogutód az európai uniós védjegyjogtalomból eredő jogokra mindaddig nem hivatkozhat, amíg az átruházást a lajstromba be nem jegyzi.

(12) Ha a Hivatallal szemben valamely cselekmény határidőhöz kötött, a jogutód azt követően teheti meg a Hivatalhoz címzett megfelelő nyilatkozatokat, amikor a Hivatal kézhez vette az átruházás bejegyzésére irányuló kérelmet.

(13) Minden olyan iratot, amelyet a 98. cikk értelmében az európai uniós védjegyjogosultnak kézbesíteni kell, a jogosultként bejegyzett személynek kell címezni.

21. cikk

Az ügynök nevében lajstromozott védjegy átruházása

(1) Ha az európai uniós védjegyet – a jogosult engedélye nélkül – a jogosult ügynöke vagy képviselője saját nevében lajstromoztatta, a jogosult követelheti az európai uniós védjegyoltalom javára történő átruházását, kivéve, ha az ügynök vagy a képviselő igazolja, hogy az eljárása helyénvaló volt.

(2) A jogosultnak az e cikk (1) bekezdése szerinti átruházási kérelmét a következőkhöz nyújthatja be:

a) az 60. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően a Hivatalhoz, a törlési kérelem helyett;

b) a 123. cikkben említett európai uniós védjegy bíróságok egyikéhez, a 128. cikk (1) bekezdésén alapuló, törlésre irányuló viszontkereset helyett.

22. cikk

Dologi jogok

(1) Az európai uniós védjegyoltalom a vállalkozástól függetlenül biztosítékul adható és dologi jogok tárgya lehet.

(2) A felek bármelyikének kérelmére az (1) bekezdésben említett jogokat, vagy e jogok átruházását a védjegylajstromba be kell jegyezni, és meg kell hirdetni.

(3) A védjegylajstromba a (2) bekezdés alapján tett bejegyzést a felek bármelyikének kérelmére törölni vagy módosítani kell.

23. cikk

Végrehajtás

(1) Az európai uniós védjegyoltalom végrehajtás alá vonható.

(2) Az európai uniós védjeggyel kapcsolatos végrehajtási eljárás tekintetében a 19. cikkel összhangban meghatározott tagállami bíróságok és hatóságok rendelkeznek kizárólagos joghatósággal.

(3) A végrehajtás tényét a felek bármelyikének kérelmére a lajstromba be kell jegyezni, és meg kell hirdetni.

(4) A védjegylajstromba a (3) bekezdés alapján tett bejegyzést a felek bármelyikének kérelmére törölni vagy módosítani kell.

24. cikk

Fizetéseképtelenségi eljárások

(1) Az európai uniós védjegyoltalom kizárólag abban a tagállamban vonható fizetéseképtelenségi eljárás alá, amelynek területén az adós fő érdekeltségeinek központja található.

Ha azonban az adós a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾, illetve a 2001/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ meghatározott biztosítási vállalkozás, illetve hitelintézet, az európai uniós védjegyoltalom kizárólag abban a tagállamban vonható fizetéseképtelenségi eljárás alá, ahol a vállalkozás, illetve az intézet az engedélyét megszerezte.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a tanács 2001/24/EK irányelve (2001. április 4.) a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról (HL L 125., 2001.5.5., 15. o.).

(2) Ha az európai uniós védjegyoltalomnak több jogosultja van, az (1) bekezdést az egyes jogosultakat megillető hányadra kell alkalmazni.

(3) Ha az európai uniós védjegyoltalmat fizetésképtelenségi eljárás alá vonják, ennek tényét a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság kérelmére a lajstromba be kell jegyezni, és azt a 116. cikkben említett Európai Unió Védjegyértékesítőben meg kell hirdetni.

25. cikk

Használati engedély

(1) Az európai uniós védjegy használatára engedély adható az Unió egésze vagy egy része, illetve az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egésze vagy egy része tekintetében. A használati engedély kizárólagos vagy nem kizárólagos lehet.

(2) Az európai uniós védjegyoltalom jogosultja az európai uniós védjegyoltalomból eredő jogaira hivatkozással felléphet az engedéllyessel szemben, ha az megsérti a használati szerződésnek

a) a szerződés időtartamára;

b) a használat tárgyát képező védjegy lajstromozott alakjára;

c) a használati engedéllyel érintett áruk vagy szolgáltatások körére;

d) a védjegyhasználat területi hatályára; vagy

e) az engedélyes által gyártott áruk vagy nyújtott szolgáltatások minőségére vonatkozó bármely feltételét.

(3) A használati szerződés rendelkezéseinek sérelme nélkül az engedélyes az európai uniós védjegy bitorlása miatt pert csak a jogosult hozzájárulásával indíthat. Kizárólagos használati engedély esetén azonban az engedélyes a bitorlási pert megindíthatja, ha a védjegyjogosult az erre irányuló szabályszerű felhívás ellenére ésszerű időn belül a per megindítása iránt nem intézkedik.

(4) Az engedélyes a neki okozott kár megtérítése céljából az európai uniós védjegyoltalom jogosultja által indított bitorlási perbe beavatkozhat.

(5) A használati engedélyt vagy annak átruházását bármelyik fél kérelmére a lajstromba be kell jegyezni, és meg kell hirdetni.

(6) A védjegylajstromba az (5) bekezdés alapján tett bejegyzést a felek bármelyikének kérelmére törölni vagy módosítani kell.

26. cikk

A használati engedélyek és egyéb jogok védjegylajstromba való bejegyzésére vonatkozó eljárás

(1) A 20. cikk (5) és (6) bekezdése, az annak alapján elfogadott szabályok és a 20. cikk (8) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó a 22. cikk (2) bekezdésében említett dologi jogoknak vagy az átruházásuknak, a végrehajtás 23. cikk (3) bekezdésében említett tényének, a 24. cikk (3) bekezdésében említett fizetésképtelenségi eljárás alá vonásnak, valamint a 25. cikk (5) bekezdésében említett használati engedélynek vagy az átruházásának a bejegyzésére a következő feltételek mellett:

a) az átruházással érintett áruk és szolgáltatások azonosításával kapcsolatos követelmény nem alkalmazandó a dologi jognak, a végrehajtás tényének, illetve a fizetésképtelenségi eljárásnak a bejegyzésére irányuló kérelemre;

b) az átruházást igazoló okiratokkal kapcsolatos követelmény nem alkalmazandó, ha a kérelmet az európai uniós védjegy jogosultja nyújtja be.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogok bejegyzésére irányuló kérelmet mindaddig be nem nyújtottnak kell tekinteni, amíg az előírt díjat meg nem fizetik.

(3) A használati engedély bejegyzése iránti kérelemben kérhető a használati engedélynek az alábbiak egyikeként való lajstromba történő bejegyzése:

- a) kizárólagos használati engedély;
- b) alengedély abban az esetben, ha a használati engedélyt a védjegylajstromba bejegyzett használó adja;
- c) olyan használati engedély, amely azon áruknak vagy szolgáltatásoknak, amelyek tekintetében a védjegyet lajstromozták, csak egy részére korlátozódik;
- d) az Európai Unió egy részére korlátozott használati engedély;
- e) ideiglenes használati engedély.

Amennyiben a használati engedélynek az első albekezdés c), d) és e) pontjában felsorolt használati engedélyként való bejegyzését kérik, a használati engedély bejegyzése iránti kérelemben fel kell tüntetni azokat az árukat és szolgáltatásokat, valamint az Európai Uniónak azt a részét, és azt az időtartamot, amelynek vonatkozásában a használati engedélyt megadják.

(4) Ha nem teljesülnek a 22–25. cikkben, az e cikk (1) és (3) bekezdésében, valamint az e rendelet alapján elfogadott egyéb alkalmazandó szabályokban a bejegyzésre előírt feltételek, a Hivatal értesíti e kérelmezőt a hiányokról. Ha a kérelmező a hiányokat a Hivatal által megjelölt határidőn belül nem pótolja, a Hivatal a bejegyzés iránti kérelmet elutasítja.

(5) Az (1) és (3) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó az európai uniós védjegybejelentésekre.

27. cikk

Harmadik személyekkel szembeni joghatások

(1) Az európai uniós védjegyoltalomra vonatkozó, a 20., 22. és 25. cikkben említett jogcselekmények harmadik személyekkel szemben valamennyi tagállamban csak a lajstromba történt bejegyzésüket követően hatályosak. Az ilyen cselekmény joghatása azonban a lajstromba történő bejegyzést megelőzően is beáll olyan harmadik személyekkel szemben, akik e cselekmény időpontját követően az európai uniós védjegyoltalomra alapított jogokat szereztek, és a cselekményről a jog megszerzésének időpontjában tudomásuk volt.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható arra, aki az európai uniós védjegyet vagy az európai uniós védjegyoltalomra alapított jogot üzleti vállalkozás egészének átruházásával vagy egyetemes jogutódlással más módon szerezte meg.

(3) A 23. cikkben említett jogcselekmények harmadik személyekkel szembeni joghatásaira a 19. cikk szerint meghatározott tagállam joga az irányadó.

(4) A csődjog területén a tagállamokra vonatkozó közös szabályozás hatálybalépéséig a csőd- vagy más hasonló eljárásban érintett harmadik személyekkel szemben érvényesülő joghatásokra annak a tagállamnak a joga irányadó, amelyben az eljárást – a nemzeti jog vagy az adott területen alkalmazandó egyezmények alapján – korábban indították meg.

28. cikk

Az európai uniós védjegybejelentés mint a vagyoni forgalom tárgya

A 19–27. cikket alkalmazni kell az európai uniós védjegybejelentésre.

29. cikk

A használati engedélyeket és egyéb jogokat érintő lajstrombejegyzés törlésére vagy módosítására irányuló eljárás

(1) A 26. cikk (1) bekezdése alapján a védjegylajstromba tett bejegyzést az érintett személyek bármelyikének kérelmére törölni vagy módosítani kell.

(2) A kérelemnek tartalmaznia kell az érintett európai uniós védjegy lajstromszámát, valamint az azon jogra vonatkozó adatokat, amellyel kapcsolatban a bejegyzés törlését vagy módosítását kérik.

(3) A használati engedély, dologi jog vagy végrehajtási intézkedés törlése iránti kérelem nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg az előírt díjat meg nem fizették.

(4) A kérelemhez csatolni kell azokat az okiratokat, amelyek bizonyítják, hogy a bejegyzett jog már nem áll fenn, vagy hogy a használó vagy egy másik jog jogosultja beleegyezik a bejegyzés törlésébe vagy módosításába.

(5) Ha nem teljesülnek a bejegyzés törlésére vagy módosítására előírt követelmények, a Hivatalnak értesítenie kell a kérelmezőt a hiányról. Ha a kérelmező a hiányt a Hivatal által megjelölendő határidőn belül nem pótolja, a Hivatal a bejegyzés törlése vagy módosítása iránti kérelmet elutasítja.

(6) E cikk (1)–(5) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell az iratokba a 26. cikk (5) bekezdése alapján bevezetett bejegyzésekre.

III. FEJEZET

AZ EURÓPAI UNIÓS VÉDJEGYBEJELENTÉS

1. SZAKASZ

A bejelentés benyújtása és kellékei

30. cikk

A bejelentések benyújtása

(1) Az európai uniós védjegybejelentéseket a Hivatalhoz kell benyújtani.

(2) A Hivatalnak a bejelentő számára haladéktalanul átvételi elismervényt kell kiállítania, amelynek tartalmaznia kell legalább a bejelentés ügyszámát, a megjelölés ábrázolását, leírását vagy egyéb azonosítását, a benyújtott iratok típusát és számát, valamint az átvételük napját. Az átvételi elismervény elektronikus úton is kiállítható.

31. cikk

A bejelentés kellékei

(1) Az európai uniós védjegybejelentésnek tartalmaznia kell

- a) a lajstromozás iránti kérelmet;
- b) a bejelentő azonosítására alkalmas adatokat;
- c) az áruk és szolgáltatások jegyzékét, amelyekre a lajstromozást kérik;
- d) a megjelölésnek a 4. cikk b) pontjában rögzített követelményeknek megfelelő ábrázolását.

(2) Az európai uniós védjegybejelentésért az egy osztályba tartozó árukra vagy szolgáltatásokra kiterjedő bejelentési díjat, valamint adott esetben az egynél több osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében az első osztályt meghaladóan egy vagy több osztályonkénti díjat, illetve adott esetben kutatási díjat kell fizetni.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett követelményeken túl az európai uniós védjegybejelentésnek meg kell felelnie az e rendeletben és a rendelet alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokban megállapított alaki követelményeknek. Amennyiben az említett követelmények a megjelölés elektronikus ábrázolásáról rendelkeznek, az ügyvezető igazgató meghatározhatja az elektronikus fájl formátumát és maximális méretét.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a bejelentés kötelező tartalmi elemeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

32. cikk

A bejelentés napja

Az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napja az a nap, amelyen a 31. cikk (1) bekezdésében meghatározott adatokat tartalmazó iratokat a bejelentő a Hivatalhoz benyújtotta, feltéve, hogy a bejelentési díjat a fent említett iratok benyújtásától számított egy hónapon belül megfizetik.

33. cikk

Az áruk és a szolgáltatások megnevezése és osztályozása

(1) Azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyek tekintetében védjegyoltalmat igénylik, a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozásáról szóló, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodással létrehozott osztályozási rendszerrel (a továbbiakban: a Nizzai Osztályozás) összhangban kell osztályozni.

(2) A bejelentőnek kellően pontosan és egyértelműen kell meghatároznia azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a védjegyoltalmat igényli, hogy lehetővé tegye az illetékes hatóságok és a gazdasági szereplők számára az igényelt védjegyoltalom terjedelmének pusztán az árujegyzék alapján történő meghatározását.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában használhatók a Nizzai Osztályozás fejezetcímeiben található általános fogalmak vagy más általános kifejezések, feltéve, hogy megfelelnek az e cikk szerinti egyértelműségi és pontossági követelménynek.

(4) A Hivatalnak a nem egyértelmű vagy pontatlan jelölések vagy kifejezések tekintetében el kell utasítania a bejelentést, ha a bejelentő a Hivatal által erre szabott határidőn belül nem tesz javaslatot elfogadható megfogalmazásra.

(5) Az általános kifejezések használatát – beleértve a Nizzai Osztályozás fejezetcímeiben szereplő általános fogalmakat – úgy kell értelmezni, hogy abba a kifejezés szó szerinti jelentése által egyértelműen jelölt minden áru vagy szolgáltatás beletartozik. E kifejezések és fogalmak használata nem értelmezhető úgy, hogy azok az adott kifejezés vagy fogalom fenti értelmezésének nem megfelelő árukat, illetve szolgáltatásokat is magukban foglalnak.

(6) Amennyiben a bejelentő a védjegyoltalmat egynél több osztály tekintetében igényli, az árukat és a szolgáltatásokat a Nizzai Osztályozás osztályai szerint csoportosítva és a csoportokat az osztályok számának megfelelő sorrendbe rendezve kell megjelölnie, minden csoport előtt feltüntetve az adott osztály számát.

(7) Az áruk és a szolgáltatások nem tekintendők egymáshoz hasonlóknak pusztán azon az alapon, hogy a Nizzai Osztályozás azonos osztályában szerepelnek. Az áruk és a szolgáltatások nem tekintendők egymáshoz nem hasonlóknak pusztán azon az alapon, hogy a Nizzai Osztályozás eltérő osztályában szerepelnek.

(8) Azon európai uniós védjegyek jogosultjai, amelyek tekintetében a bejelentést 2012. június 22. előtt nyújtották be, és amelyeket valamely Nizzai osztály teljes fejezete tekintetében lajstromoztak, nyilatkozhatnak, hogy szándékuk a bejelentési napon az volt, hogy az adott osztály fejezetcímének szó szerinti jelentése által jelölt áruk és szolgáltatások körén túli árukra és szolgáltatásokra is védjegyoltalmat igényeljenek, feltéve, hogy az így megnevezett áruk és szolgáltatások szerepelnek a Nizzai Osztályozásnak a bejelentés napján érvényben lévő kiadásában az adott osztályra vonatkozó betűrendes felsorolásban.

A nyilatkozatot 2016. szeptember 24-ig kell benyújtani a Hivatalhoz, egyértelműen, pontosan és konkrétan megjelölve azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyek nem tartoznak egyértelműen az adott osztály fejezetcímében szereplő fogalom szó szerinti jelentése által jelölt fogalomkörbe, és amelyekre a jogosult szándéka eredetileg kiterjedt. A Hivatalnak meg kell tennie a lajstrom ennek megfelelő módosításához szükséges intézkedéseket. Az e bekezdés első albekezdésében meghatározott nyilatkozattételi lehetőség nem érinti a 18. cikknek, a 47. cikk (2) bekezdésének, az 58. cikk (1) bekezdése a) pontjának és az 64. cikk (2) bekezdésének alkalmazását.

Azon európai uniós védjegyeket, amelyek tekintetében a második albekezdésben előírt határidőn belül nem nyújtanak be nyilatkozatot, az említett határidő lejártát követően úgy kell tekinteni, hogy az oltalmuk csak az adott osztály fejezetcímében szereplő fogalom szó szerinti jelentése által egyértelműen jelölt árukra és szolgáltatásokra terjed ki.

(9) A lajstrom módosítása esetén az európai uniós védjegy által a 9. cikk szerint biztosított kizárólagos jogok ellenére a védjegy harmadik felek általi használata árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban továbbra is megengedett, amennyiben a védjegynek a szóban forgó árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatos használata:

a) a lajstrom módosítása előtt kezdődött; és

b) az árukra és szolgáltatásokra vonatkozó akkori lajstrombejegyzés szó szerinti jelentése alapján nem sértette a jogosult jogait.

Ezenfelül a lajstromba bejegyzett árujegyzék módosítása nem jogosítja fel az európai uniós védjegy jogosultját arra, hogy egy későbbi védjeggyel szemben felszólaljon, vagy annak törlését kérje, amennyiben:

a) a későbbi védjegy a lajstrom módosítása előtt használatban volt az érintett árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy kérelmet nyújtottak be annak lajstromozása iránt; és

b) a védjegynek a szóban forgó árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatos használata az árukra és szolgáltatásokra vonatkozó akkori lajstrombejegyzés szó szerinti jelentése alapján nem sértette vagy nem sértette volna a jogosult jogait.

2. SZAKASZ

Elsőbbség

34. cikk

Elsőbbség

(1) Azt, aki védjegyjelölés iránt szabályszerű bejelentést tett a Párizsi Egyezményben vagy a Kereskedelmi Világszervezet létrehozó egyezményben részes államban vagy ilyen államra kiterjedő hatállyal, úgyszintén az ilyen bejelentő jogutódját, elsőbbség illeti meg arra, hogy ugyanazon védjegy tekintetében a bejelentésben szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal, vagy azok egy részével azonos árukra vagy szolgáltatásokra vonatkozóan európai uniós védjegyjelölést tegyen az első bejelentés bejelentési napjától számított hat hónapos határidőn belül.

(2) Elsőbbség alapítható minden olyan bejelentésre, amely a bejelentés helye szerinti állam nemzeti jogszabálya, kétoldalú vagy többoldalú szerződése értelmében szabályszerű nemzeti bejelentésnek számít.

(3) Szabályszerű nemzeti bejelentés az a bejelentés, amely elégséges annak megállapítására, hogy azt melyik napon nyújtották be, függetlenül a bejelentés további sorsától.

(4) Az ugyanabban az államban, illetve államra kiterjedő hatállyal azonos tárgyban, azonos áruk és szolgáltatások vonatkozásában tett későbbi védjegyjelölést csak akkor lehet az elsőbbség meghatározása szempontjából első bejelentésnek tekinteni, ha a korábbi bejelentést a későbbi bejelentés bejelentési napja előtt visszavonták, arról lemondtak, vagy azt elutasították anélkül, hogy meghirdették volna, ahhoz jogok fűződnek, vagy arra elsőbbségi igényt alapítottak volna. Az ilyen korábbi bejelentésre tehát ez esetben később sem lehet elsőbbséget alapítani.

(5) Ha az első bejelentést olyan államban tették, amely nem részese a Párizsi Egyezménynek vagy a Kereskedelmi Világszervezet létrehozó egyezménynek, az (1)–(4) bekezdés csak annyiban alkalmazható, amennyiben az érintett állam a közzétett közlemények szerint azonos hatályú elsőbbséget biztosít a Hivatalnál tett első bejelentésre alapítva, az e rendeletben megállapított azonos feltételekkel. Az ügyvezető igazgató szükség esetén felkéri a Bizottságot, vegye fontolóra annak vizsgálatát, hogy az első mondat értelmében vett valamely állam biztosítja-e az ott említett viszonyosságot. Ha a Bizottság megállapítja, hogy az első mondat szerinti viszonyosság fennáll, erről közleményt tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(6) Az (5) bekezdés a viszonyosság biztosítását megállapító közleménynek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele napjától alkalmazandó, kivéve, ha a közlemény annál korábbi alkalmazási időpontot határoz meg. Ha a Bizottság megállapítja, hogy a viszonyosság már nem áll fenn, az erről szóló közleménynek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele napjától az (5) bekezdés nem alkalmazható, kivéve, ha a közlemény az alkalmazás kezdő időpontjaként annál korábbi időpontot határoz meg.

(7) Az (5) és (6) bekezdésben említett közleményeket a Hivatal Hivatalos Lapjában is közzé kell tenni.

35. cikk

Az elsőbbség igénylése

(1) Az elsőbbség igénylésére vonatkozó kérelmet az európai uniós védjegyjelöléssel együtt kell benyújtani, és a kérelemnek tartalmaznia kell a korábbi bejelentés időpontját, számát és országát. Az elsőbbségi igényt alátámasztó iratokat a bejelentés napjától számított három hónapon belül kell benyújtani.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza, hogy milyen iratokat kell benyújtani egy korábbi bejelentéssel kapcsolatos elsőbbségnek az e cikk (1) bekezdése szerinti igényléséhez. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) Az ügyvezető igazgató határozhat úgy is, hogy a bejelentő által az elsőbbségi igény alátámasztására benyújtandó iratoknak nem szükségesek mindazt tartalmazniuk, amit a (2) bekezdéssel összhangban elfogadott előírások megkövetelnek, ha a Hivatal az előírt információkhoz más forrásból is hozzájuthat.

36. cikk

Az elsőbbség joghatása

Az elsőbbség joghatása, hogy a korábbi jogok meghatározásának szempontjából az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napjának az elsőbbség napja számít.

37. cikk

Az európai uniós bejelentés nemzeti bejelentéssel megegyező hatálya

Azt az európai uniós védjegybejelentést, amelynek bejelentési napját elismerték, a tagállamokban azonos hatályúnak kell tekinteni egy szabályszerű nemzeti bejelentéssel, adott esetben az európai uniós védjegybejelentésre igényelt elsőbbség megtartása mellett.

3. SZAKASZ

Kiállítási elsőbbség

38. cikk

Kiállítási elsőbbség

(1) Ha az európai uniós védjegy bejelentője a bejelentésbe foglalt megjelöléssel ellátott árut vagy ilyen megjelölés alatt szolgáltatást a nemzetközi kiállításokról szóló, 1928. november 22-én, Párizsban aláírt és legutóbb 1972. november 30-án felülvizsgált Egyezmény értelmében hivatalos, illetve hivatalosan elismert nemzetközi kiállításnak minősülő kiállításon bemutatott, és a bejelentést a megjelöléssel ellátott áru vagy a megjelölés alatt nyújtott szolgáltatás első bemutatásának napjától számított hat hónapon belül megteszi, az említett naptól kezdődően a 36. cikk értelmében elsőbbséget igényelhet. Az elsőbbség igénylésére vonatkozó kérelmet az európai uniós védjegybejelentéssel együtt kell benyújtani.

(2) Az (1) bekezdés alapján elsőbbséget igénylő bejelentőnek a bejelentés napjától számított három hónapon belül bizonyítékot kell benyújtania arra vonatkozóan, hogy a bejelentésben szereplő megjelöléssel ellátott árut vagy az ilyen megjelölés alatt nyújtott szolgáltatást bemutatta.

(3) A tagállamban vagy harmadik országban adott kiállítási elsőbbség az elsőbbségnek a 34. cikkben megállapított időtartamát nem hosszabbítja meg.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a kiállítási elsőbbség e cikk (2) bekezdésének megfelelő igényléséhez benyújtandó bizonyítékok fajtáit és részleteit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

4. SZAKASZ

A nemzeti védjegy szenioritása

39. cikk

A nemzeti védjegy szenioritásának igénylése az európai uniós védjegybejelentésben vagy a bejelentést követően

(1) Ha a tagállamok valamelyikében lajstromozott korábbi védjegy – ideértve a Benelux-államokban vagy nemzetközi megállapodás alapján a tagállamra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegyet is – jogosultja, aki az említett védjeggyel azonos megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránt bejelentést tesz az említett védjegy árujegyzékébe tartozó vagy annak részét képező áruk, illetve szolgáltatások tekintetében, az európai uniós védjeggyel kapcsolatban igényelheti a korábbi védjegy szenioritását azon tagállam tekintetében, amelyben vagy amelyre kiterjedő hatállyal e korábbi védjegyet lajstromozták.

(2) A szenioritás igénylésére vonatkozó kérelmet az európai uniós védjegybejelentéssel együtt vagy a bejelentés napjától számított két hónapon belül kell benyújtani, és abban meg kell jelölni azt a tagállamot vagy tagállamokat, amelyben vagy amelyre kiterjedő hatállyal a védjegyet lajstromozták, az érintett lajstromszámot és a lajstromozás napját, valamint azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a védjegyet lajstromozták. Ha a bejelentésben egy vagy több lajstromozott korábbi védjegy szenioritása iránti igény szerepel, akkor a szenioritási igényt alátámasztó iratokat a bejelentés napjától számított három hónapon belül kell benyújtani. Ha a bejelentő a szenioritás igénylését a bejelentést követően kívánja benyújtani, akkor a szenioritási igényt alátámasztó iratokat a kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül kell benyújtani a Hivatalhoz.

(3) E rendelet alapján a szenioritás egyedüli joghatása, hogy ha a korábbi védjegy oltalma megszűnt lemondás vagy az oltalmi idő megújítás nélküli lejárta miatt, az európai uniós védjegyjogosultat továbbra is megilletik a korábbi védjegyet oltalomból eredő jogok ugyanúgy, mintha a korábbi védjegy oltalma nem szűnt volna meg.

(4) Az európai uniós védjeggyel kapcsolatban igényelt szenioritás hatályát veszti, ha annak a korábbi védjegynek az oltalma, amelynek szenioritását igényelték, törlés vagy az oltalom megszűnésének megállapítása következtében megszűnt. Amennyiben a korábbi védjegy oltalma megszűnésének megállapítására kerül sor, a szenioritás hatályát veszti, feltéve, hogy az oltalom az európai uniós védjegy bejelentési napja vagy elsőbbségi napja előtt szűnik meg.

(5) A Hivatal tájékoztatja a Benelux Szellemtulajdon-védelmi Hivatalt vagy az érintett tagállam központi iparjogvédelmi hivatalát a szenioritás igényléséről.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza azon iratok típusait, amelyeket a nemzeti védjegyek vagy az adott tagállamra kiterjedő hatállyal, nemzetközi megállapodás alapján lajstromozott védjegyek szenioritásának az e cikk (2) bekezdése szerinti igényléséhez be kell nyújtani. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(7) Az ügyvezető igazgató határozhat úgy is, hogy a bejelentő által a szenioritási igény alátámasztására benyújtandó iratoknak nem szükséges mindazt tartalmazniuk, amit a (6) bekezdéssel összhangban elfogadott előírások megkövetelnek, ha a Hivatal az előírt információkhoz más forrásból is hozzájuthat.

40. cikk

A nemzeti védjegy szenioritásának igénylése az európai uniós védjegy lajstromozását követően

(1) Ha az európai uniós védjegy jogosultja egyben a tagállamok valamelyikében – ideértve a Benelux-államokat – lajstromozott azonos korábbi védjegy vagy a tagállamra kiterjedő hatállyal nemzetközi úton lajstromozott azonos korábbi védjegy jogosultja, és az európai uniós védjegy árujegyzékébe tartozó vagy annak részét képező áruk, illetve szolgáltatások azonosak a korábbi védjegy árujegyzékében szereplőkkel, a korábbi védjegy szenioritását igényelheti azon tagállam tekintetében, amelyben vagy amelyre kiterjedő hatállyal e korábbi védjegyet lajstromozták.

(2) Az e cikk (1) bekezdése alapján benyújtott szenioritás igénylésére irányuló kérelmekben fel kell tüntetni az európai uniós védjegy lajstromszámát, a jogosult nevét és címét, azt a tagállamot vagy tagállamokat, amelyben vagy amelyre kiterjedő hatállyal a korábbi védjegyet lajstromozták, az érintett lajstromszámot és a lajstromozás napját, azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a védjegyet lajstromozták, azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyekre vonatkozóan a szenioritási igényt benyújtják, valamint a 39. cikk (6) bekezdése alapján elfogadott szabályoknak megfelelő, a szenioritási igényt alátámasztó iratokat.

(3) Ha nem teljesülnek a szenioritás igénylésére vonatkozó követelmények, a Hivatalnak tájékoztatnia kell az európai uniós védjegyjogosultat a hiányról. Ha a Hivatal által megjelölendő határidőn belül a hiányt nem pótolják, a Hivatal a szenioritás igénylésére irányuló kérelmet elutasítja.

(4) A 39. cikk (3), (4), (5) és (7) bekezdését alkalmazni kell.

IV. FEJEZET

LAJSTROMOZÁSI ELJÁRÁS

1. SZAKASZ

A bejelentések vizsgálata

41. cikk

A bejelentés alaki vizsgálata

(1) A Hivatal megvizsgálja, hogy

- a) az európai uniós védjegybejelentés kielégíti-e a bejelentési nap elismeréséhez a 32. cikkben előírt követelményeket;
- b) az európai uniós védjegybejelentés kielégíti-e a 31. cikk (3) bekezdésében említett feltételeket és követelményeket;
- c) – ha ennek helye van – megfizették-e az osztályonkénti díjakat az előírt határidőn belül.

- (2) Ha az európai uniós védjegybejelentés nem felel meg az (1) bekezdésben említett feltételeknek, a Hivatal a bejelentőt az értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül történő hiánypótlásra, illetve a díj megfizetésére hívja fel.
- (3) Ha az előírt határidőn belül az (1) bekezdés a) pontja szerinti hiányokat nem pótolják, vagy a díjat nem fizetik meg, a bejelentés nem kezelhető európai uniós védjegybejelentésként. Ha a bejelentő eleget tesz a Hivatal hiánypótlásra történő felhívásának, a Hivatal a bejelentés bejelentési napjaként a hiánypótlás beérkeztének, illetve a díj megfizetésének napját ismeri el.
- (4) Ha az (1) bekezdés b) pontja szerinti hiányokat az előírt határidőn belül nem pótolják, a Hivatal a bejelentést elutasítja.
- (5) Ha az (1) bekezdés c) pontja szerinti díjat az előírt határidőn belül nem fizették meg, a védjegybejelentést visszavontnak kell tekinteni, kivéve, ha egyértelműen megállapítható, hogy a már megfizetett összeg mely áru- vagy szolgáltatási osztályra vonatkozik. Ha hiányoznak az annak megállapításához szükséges egyéb kritériumok, hogy a megfizetett összeg mely osztályokra vonatkozik, a Hivatal az osztályokat az osztályozás sorrendjében veszi figyelembe. Azon osztályok tekintetében, amelyekre az osztályonkénti díjat nem vagy nem teljes összegben fizették meg, a bejelentést visszavontnak kell tekinteni.
- (6) Az elsőbbség igénylésére vonatkozó követelmények teljesítésének elmulasztása esetén a bejelentő az elsőbbségi igényt a bejelentéssel kapcsolatban a továbbiakban nem érvényesítheti.
- (7) A nemzeti védjegy szenioritásának igénylésére vonatkozó követelmények teljesítésének elmulasztása esetén a bejelentő a szenioritási igényt a bejelentéssel kapcsolatban a továbbiakban nem érvényesítheti.
- (8) Ha az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett követelmények csak az áruk és szolgáltatások egy része tekintetében nem teljesülnek, a Hivatal csak az említett áruk és szolgáltatások tekintetében utasítja el a bejelentést, illetve a bejelentő az elsőbbségi jogot vagy a szenioritást csak az említett áruk és szolgáltatások tekintetében veszíti el.

42. cikk

A feltétlen kizáró okok alapján történő vizsgálat

- (1) Ha a megjelölés a 7. cikk alapján az európai uniós védjegybejelentésbe foglalt árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások vagy azok egy része tekintetében nem részesülhet védjegyoltalomban, a bejelentést ezen áruk, illetve szolgáltatások tekintetében el kell utasítani.
- (2) A védjegybejelentés elutasítása előtt lehetőséget kell adni bejelentőnek arra, hogy bejelentését visszavonja, azt módosítsa, illetve észrevételeit előterjessze. E célból a Hivatal tájékoztatja a bejelentőt a lajstromozást kizáró okokról, valamint a bejelentés visszavonására vagy módosítására, illetve észrevételei előterjesztésére rendelkezésére álló időtartamról. Amennyiben a bejelentő nem hárítja el a kizáró okokat, a Hivatal részben vagy egészben elutasítja a bejelentést.

2. SZAKASZ

Kutatás

43. cikk

Kutatási jelentés

- (1) A Hivatalnak az európai uniós védjegybejelentő kérésére a bejelentés benyújtásakor európai uniós kutatási jelentést kell készítenie, amelyben megjelöli az általa fellelt olyan korábbi európai uniós védjegyeket és európai uniós védjegybejelentéseket, amelyek a 8. cikk alapján a megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozásának akadályát képezhetik.
- (2) Ha az európai uniós védjegybejelentés benyújtásakor a bejelentő kéri, hogy a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalai készítsenek kutatási jelentést, és a megfelelő összegű kutatási díjat a bejelentési díj megfizetésére nyitva álló határidőn belül megfizették, a Hivatal köteles az európai uniós védjegybejelentés másolatát haladéktalanul megküldeni minden olyan tagállam központi iparjogvédelmi hivatala részére, amely a Hivatallal közölte, hogy az európai uniós védjegybejelentésekre vonatkozóan saját védjegy-lajstroma alapján kutatást végez.

(3) A (2) bekezdésében említett valamennyi tagállami központi iparjogvédelmi hivatal köteles megküldeni az általa készített kutatási jelentést, amelyben megjelöli az általa fellelt olyan korábbi nemzeti védjegyeket, nemzeti védjegybejelentéseket, illetve nemzetközi megállapodás alapján az érintett tagállam(ok)ra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegyeket, amelyek a 8. cikk alapján a megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozásának akadályát képezhetik, vagy nyilatkozik arról, hogy a kutatás során ilyen jogokat nem tárt fel.

(4) A Hivatalnak a 153. cikkben említett igazgatótanáccsal (a továbbiakban: az igazgatótanács) folytatott konzultációt követően meg kell határoznia a jelentések tartalmát, illetve azok elkészítésének módját.

(5) A Hivatal minden egyes központi iparjogvédelmi hivatal részére a (3) bekezdésnek megfelelően megküldött minden kutatási jelentés után köteles díjat fizetni. A díj valamennyi említett hivatal tekintetében azonos, és annak összegét a tagállamok képviselőinek háromnegyedes többségével elfogadott határozatával a költségvetési bizottságnak kell megállapítania.

(6) A Hivatal a kért európai uniós kutatási jelentést, valamint a kért és beérkezett nemzeti kutatási jelentéseket köteles megküldeni az európai uniós védjegy bejelentője részére.

(7) A Hivatalnak az európai uniós védjegybejelentés meghirdetését követően értesítenie kell az európai uniós kutatási jelentésben megjelölt korábbi európai uniós védjegyek jogosultjait vagy bejelentőit az európai uniós védjegybejelentés meghirdetéséről. Az értesítést attól függetlenül meg kell tenni, hogy a bejelentő kérte-e az európai uniós kutatási jelentés megküldését, kivéve, ha a korábbi védjegy jogosultja vagy bejelentője az értesítés mellőzését kéri.

3. SZAKASZ

A bejelentés meghirdetése

44. cikk

A bejelentés meghirdetése

(1) Ha az európai uniós védjegybejelentés megfelel az előírt követelményeknek, a bejelentést – amennyiben azt a 42. cikk alapján nem utasították el – a 46. cikk alkalmazása céljából meg kell hirdetni. A bejelentés meghirdetése nem érinti az egyébként e rendelettel vagy e rendelet alapján elfogadott jogi aktusokkal összhangban már nyilvánosan hozzáférhetővé tett információkat.

(2) Ha a bejelentést a meghirdetést követően a 42. cikk alapján elutasítják, az elutasító határozatot annak jogerőre emelkedését követően meg kell hirdetni.

(3) Ha a bejelentés meghirdetése a Hivatalnak tulajdonítható hibát tartalmaz, a Hivatalnak az adott hibát hivatalból vagy a bejelentő kérelmére ki kell javítania, és közzé kell tennie a helyesbítést.

Ha a helyesbítést a bejelentő kéri, a 49. cikk (3) bekezdése szerint elfogadott szabályok értelemszerűen alkalmazandók.

(4) A 46. cikk (2) bekezdése abban az esetben is alkalmazandó, ha a helyesbítés az árujegyzéket vagy a megjelölés ábrázolását érinti.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a bejelentés meghirdetésében feltüntetendő adatokról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

4. SZAKASZ

Észrevétel és felszólalás

45. cikk

Észrevétel

(1) Bármely természetes vagy jogi személy, vagy a gyártókat, előállítókat, szolgáltatókat, forgalmazókat vagy fogyasztókat képviselő bármely csoport vagy szervezet írásbeli észrevételt nyújthat be a Hivatalhoz arra vonatkozóan, hogy a megjelölés az 5. és 7. cikkben meghatározott, hivatalból vizsgálendő okból nem részesülhet védjegyoltalomban.

Az első albekezdésben említett személyek, csoportok és szervezetek a Hivatal előtti eljárásban nem minősülnek ügyfélnek.

(2) Észrevétel a felszólalás benyújtására rendelkezésre álló időszak lejárta előtt, illetve, amennyiben a védjegy ellen felszólalást nyújtottak be, a felszólalás tárgyában hozott jogerős határozat meghozatala előtt nyújtható be.

(3) Az (1) bekezdésben említett észrevétel benyújtása nem érinti a Hivatal azon jogát, hogy szükség esetén hivatalból a lajstromba vételt megelőzően bármikor ismét megnyissa a feltétlen kizáró okok vizsgálatát.

(4) Az (1) bekezdésben említett észrevételt közölni kell a bejelentővel, aki arra nyilatkozatot tehet.

46. cikk

Felszólalás

(1) Az európai uniós védjegybejelentés meghirdetésétől számított három hónapon belül a 8. cikk alapján a bejelentett megjelölés védjegyként való lajstromozásával szemben felszólalhat:

- a) a 8. cikk (2) bekezdésében említett korábbi védjegy jogosultja és – a 8. cikk (1) és (5) bekezdése tekintetében – a védjegy használatára általa feljogosított személy;
- b) a 8. cikk (3) bekezdésében említett védjegy jogosultja;
- c) a 8. cikk (4) bekezdésében említett korábbi védjegy vagy megjelölés jogosultja és e védjegy vagy megjelölés használatára a jogosult által az irányadó nemzeti jogszabályok szerint feljogosított személy;
- d) a 8. cikk (6) bekezdésében említett jogok gyakorlására az irányadó uniós jogszabályok vagy a nemzeti jog alapján feljogosított személy.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feltételek szerint a bejelentett megjelölés védjegyként történő lajstromozása ellen felszólalás nyújtható be a bejelentés módosításának a 49. cikk (2) bekezdésének második mondata szerint történő meghirdetése esetén is.

(3) A felszólalást írásban kell benyújtani, és abban meg kell jelölni az annak alapjául szolgáló okokat. A felszólalást nem lehet szabályszerűen benyújtottnak tekinteni mindaddig, amíg a felszólalás díját meg nem fizetik.

(4) A Hivatal által megjelölt határidőn belül a felszólaló állításainak alátámasztására tényeket, bizonyítékokat és érveket terjeszthet elő.

47. cikk

A felszólalás vizsgálata

(1) A felszólalás vizsgálata során a Hivatal, ahányszor csak szükséges, felhívja a feleket, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az ellenérdekű fél nyilatkozatával vagy a Hivatal felhívásával kapcsolatos észrevételeiket.

(2) Ha a felszólalást korábbi európai uniós védjegy jogosultja nyújtotta be, a bejelentő kérelmére igazolnia kell, hogy az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napját vagy elsőbbségi napját megelőző öt évben a felszólalás alapjául szolgáló korábbi európai uniós védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő és a felszólalásban hivatkozott árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban az Unióban megkezdte, vagy kellőképpen igazolja a használat elmaradását, feltéve, hogy a korábbi európai uniós védjegyet a szóban forgó időpontnál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ilyen igazolás hiányában a felszólalást el kell utasítani. Ha a korábbi európai uniós védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, a felszólalás vizsgálata során úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak az érintett áruk, illetve szolgáltatások tekintetében lajstromozták volna.

(3) A 8. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett korábbi nemzeti védjegyre a (2) bekezdést kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy az Unióban való használaton az abban a tagállamban való használatot kell érteni, amelyben a korábbi nemzeti védjegy oltalom alatt áll.

(4) A Hivatal, ha ezt helyénvalónak ítéli, a feleket egyezség megkötésére hívhatja fel.

(5) Ha a felszólalás vizsgálata során megállapítást nyer, hogy a megjelölés az európai uniós védjegybejelentés árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egésze vagy azok egy része tekintetében nem részesülhet oltalomban, a bejelentést ezen áruk, illetve szolgáltatások tekintetében el kell utasítani. Ellenkező esetben a felszólalást el kell utasítani.

(6) A védjegybejelentés elutasításáról szóló határozatot annak jogerőre emelkedését követően meg kell hirdetni.

48. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 208. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben részletesen meghatározza a felszólalás 46. cikk szerinti benyújtására és 47. cikk szerinti vizsgálatára vonatkozó eljárás szabályait.

5. SZAKASZ

A bejelentés visszavonása, korlátozása, módosítása és megosztása

49. cikk

A bejelentés visszavonása, korlátozása és módosítása

(1) A bejelentő az európai uniós védjegybejelentést bármikor visszavonhatja, illetve az abban szereplő árujegyzéket bármikor korlátozhatja. Ha a bejelentést már meghirdették, a visszavonást vagy a korlátozást is meg kell hirdetni.

(2) Az európai uniós védjegybejelentés a bejelentő kérelmére egyebekben csak a bejelentő nevének vagy címének kijavítása, illetve elírás, másolási hiba vagy nyilvánvaló tévedés kijavítása érdekében módosítható, feltéve, hogy a kijavítás következtében a megjelölés lényegileg nem változik meg, illetve az árujegyzék nem bővül. Ha a módosítás a megjelölést vagy az árujegyzéket érinti, és arra a bejelentés meghirdetését követően kerül sor, a védjegybejelentést a módosított formában is meg kell hirdetni.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 208. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben részletesen meghatározza a bejelentés módosítására vonatkozó eljárás szabályait.

50. cikk

A bejelentés megosztása

(1) A bejelentő bejelentését erre irányuló nyilatkozatával megoszthatja, amely szerint az eredeti bejelentés árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy vagy több megosztott bejelentés tárgyát képezik. A megosztott bejelentés árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások nem lehetnek azonosak az eredeti bejelentés vagy a további megosztott bejelentések árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal.

(2) A bejelentés megosztására irányuló nyilatkozatot el kell utasítani, ha

a) az eredeti bejelentéssel szemben benyújtott felszólalás esetén a megosztott bejelentés a felszólalással érintett árukat, illetve szolgáltatásokat osztja meg, mindaddig, amíg a felszólalási osztály határozata jogerőre nem emelkedik, vagy a felszólalási eljárás más módon be nem fejeződik;

b) még nem került sor a 32. cikkben említett bejelentési napnak a Hivatal általi elismerésére, és ha még nem járt le a 46. cikk (1) bekezdésében meghatározott felszólalási határidő.

(3) A bejelentés megosztására irányuló nyilatkozat után díjat kell fizetni. A nyilatkozat nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg a megosztás díját meg nem fizetik.

(4) Ha a Hivatal úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdésben és a (9) bekezdés a) pontja szerint elfogadott szabályokban megállapított követelmények nem teljesülnek, fel kell hívnia a bejelentőt az általa megjelölt határidőn belüli hiánypótlásra. Ha a bejelentő a határidő lejártáig a hiányokat nem pótolja, a Hivatal a bejelentés megosztására irányuló nyilatkozatot elutasítja.

(5) A bejelentés megosztása e ténynek az eredeti bejelentés irataiban a Hivatal által történő feljegyzése napjától hatályos.

(6) A bejelentés megosztására irányuló nyilatkozat Hivatalhoz történő beérkezését megelőzően az eredeti bejelentés vonatkozásában benyújtott valamennyi kérést és kérelmet, illetve befizetett valamennyi díjat a megosztott bejelentés vagy bejelentések vonatkozásában is benyújtottnak, illetve befizetettnek kell tekinteni. A bejelentés megosztására irányuló nyilatkozat beérkezését megelőzően az eredeti bejelentés után szabályszerűen megfizetett díj nem téríthető vissza.

(7) A megosztott bejelentés megőrzi az eredeti bejelentés bejelentési napját, illetve – ha van ilyen – elsőbbségi napját, valamint az igényelt szenioritás napját.

(8) Ha a bejelentés megosztására irányuló nyilatkozat olyan bejelentésre vonatkozik, amelynek a meghirdetésére már sor került a 44. cikkel összhangban, a megosztást meg kell hirdetni. A megosztott bejelentést meg kell hirdetni. A meghirdetéssel nem kezdődik új időszak a felszólalások benyújtása tekintetében.

(9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a következőket:

- a) az (1) bekezdés szerint tett, a bejelentés megosztására irányuló nyilatkozat kötelező tartalmi elemei;
- b) a bejelentés megosztására irányuló nyilatkozat kezelésének részletes szabályai, gondoskodva a megosztott bejelentésre vonatkozó külön irat létrehozásáról, új bejelentési számot is beleértve;
- c) a megosztott bejelentés (8) bekezdés szerinti meghirdetésének részletes szabályai.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

6. SZAKASZ

Lajstromozás

51. cikk

Lajstromozás

(1) Ha a bejelentés megfelel az e rendeletben megállapított feltételeknek, és azzal szemben nem nyújtottak be felszólalást a 46. cikk (1) bekezdésében megállapított határidőn belül, vagy a felszólalási eljárás a felszólalás visszavonása vagy elutasítása miatt, vagy más módon jogerősen lezárult, a megjelölést – a 111. cikk (2) bekezdésében említett adatok lajstromba történő bejegyzésével együtt – európai uniós védjegyként lajstromozni kell. A lajstromozást meg kell hirdetni.

(2) A Hivatalnak védjegyokiratot kell kiállítania. A védjegyokirat elektronikus úton is kiállítható. A Hivatalnak az okiratról díjfizetés ellenében hiteles vagy nem hiteles másolatot kell kiadnia, amennyiben az említett másolatot nem elektronikus úton állítják ki.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az e cikk (2) bekezdésében említett védjegyokirat részletes tartalmát és alaki követelményeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

V. FEJEZET

AZ EURÓPAI UNIÓS VÉDJEGYOLTALOM IDŐTARTAMA, MEGÚJÍTÁSA, MÓDOSÍTÁSA ÉS MEGOSZTÁSA

52. cikk

A védjegyotalom időtartama

Az európai uniós védjegy oltalma a bejelentés napjától számított tíz évig tart. A védjegyotalom az 53. cikknek megfelelően további tíz-tíz éves időtartamra megújítható.

53. cikk

Megújítás

(1) Az európai uniós védjegyotalmat a jogosult vagy az általa erre kifejezetten felhatalmazott személy kérelmére meg kell újítani, feltéve, hogy a megújítás díját megfizették.

(2) A Hivatal az európai uniós védjegyvoltalom jogosultját és azt a személyt, akinek az európai uniós védjegy tekintetében a lajstromba joga van bejegyezve, legalább hat hónappal az oltalom lejárta napját megelőzően értesíti a lajstromozás lejárta. Az ilyen tájékoztatás elmaradásáért a Hivatal nem vonható felelősségre, és az nem érinti a védjegyvoltalom lejárta.

(3) A megújítási kérelmet az oltalom lejárta napját megelőző hat hónapon belül kell benyújtani. A megújítás alapdíját, valamint adott esetben az első áru-, illetve szolgáltatási osztály feletti minden egyes osztály után fizetendő osztályonkénti díj(ak)at szintén e határidőn belül kell megfizetni. Ennek elmulasztása esetén az oltalom lejárta napjától számított további hat hónapon belül a kérelmet még be lehet nyújtani és a díjakat be lehet fizetni, feltéve, hogy ugyanezen határidőn belül befizetésre kerül a megújítási díj késedelmes megfizetéséért, illetve a megújítási kérelem késedelmes benyújtásáért felszámított pótdíj is.

(4) A megújítási kérelemnek a következőket kell tartalmaznia:

- a) a megújítást kérelmező személy neve;
- b) a megújítandó európai uniós védjegy lajstromszáma;
- c) ha a megújítási kérelem az árujegyzékben szereplő áruknak, illetve szolgáltatásoknak csak egy részére vonatkozik, azon osztályok vagy áruk és szolgáltatások megjelölése, amelyek tekintetében a megújítást kérelmezik, vagy azon osztályok vagy áruk és szolgáltatások megjelölése, amelyek tekintetében a megújítást nem kérelmezik, a Nizzai Osztályozás szerint csoportosítva és minden egyes csoport előtt megadva a Nizzai Osztályozás szerinti azon osztály számát, amelyhez az adott áru- vagy szolgáltatáscsoport tartozik, az osztályozás osztályai szerinti sorrendben feltüntetve.

Ha sor került a (3) bekezdésben említett befizetésre, az megújítási kérelemnek tekintendő, feltéve, hogy a befizetéskor megadták a befizetés céljának megállapításához szükséges összes információt.

(5) Ha a kérelmet az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy része tekintetében nyújtják be, illetve a díjat csak ezek után fizetik meg, az oltalmat csak ezen áruk, illetve szolgáltatások tekintetében kell megújítani. Ha a megfizetett díjak nem fedezik a megújítást a megújítani kért összes áru- és szolgáltatási osztály tekintetében, a Hivatalnak meg kell újítania az oltalmat, feltéve, hogy kétséget kizáróan megállapítható, hogy a megfizetett összeggel mely osztály vagy osztályok tekintetében kívánják a védjegyvoltalom megújítását fedezni. Ha hiányoznak a feltételek, amelyek alapján megállapítható, hogy a megfizetett összeggel mely osztály vagy osztályok tekintetében kívánják a megújítást fedezni, a Hivatalnak az osztályokat az osztályozás sorrendjében kell figyelembe vennie.

(6) A megújítás az oltalom lejárta napját követő naptól hatályos. A védjegyvoltalom megújítását be kell jegyezni a lajstromba.

(7) Ha a megújítási kérelmet a (3) bekezdésben előírt határidőn belül nyújtják be, azonban a megújításra vonatkozó, e cikkben előírt egyéb feltételek nem teljesülnek, a Hivatalnak a feltárt hiányokról tájékoztatnia kell a kérelmezőt.

(8) Amennyiben a megújítási kérelmet nem nyújtják be, vagy azt a (3) bekezdésben előírt határidő lejárta után nyújtják be, illetve ha a díjakat nem fizetik meg, vagy azokat csak a megjelölt határidő lejárta után fizetik meg, vagy a (7) bekezdésben említett hiányokat a megjelölt határidőn belül nem pótolják, a Hivatal megállapítja, hogy az oltalom lejárt, és erről értesíti az európai uniós védjegy jogosultját. A lejárt megállapításának jogerőssé válásával a Hivatal törli a védjegyet a lajstromból. A törlés az érvényben lévő védjegyvoltalom lejárta dátumát követő naptól hatályos. Ha a megújítási díjakat megfizették, az oltalmat azonban nem újították meg, a díjakat vissza kell téríteni.

(9) Egyetlen megújítási kérelemben kérhető két vagy több védjegy oltalmának megújítása is, az egyes védjegyekre előírt díjak megfizetésével, feltéve hogy a védjegyjogosultak vagy a képviselők a kérelemmel érintett összes védjegy esetében azonosak.

54. cikk

Módosítás

(1) Az európai uniós védjegy sem az oltalom időtartama alatt, sem annak megújításakor nem változtatható meg.

(2) Mindazonáltal, ha az európai uniós védjegy a védjegyjogosult nevét vagy címét tartalmazza, és ezen adatok módosítása az eredetileg lajstromozott megjelölés azonosságát lényegileg nem érinti, a módosítás a védjegyjogosult kérelmére a lajstromba bejegyezhető.

(3) A módosítási kérelemben fel kell tüntetni a megjelölés módosítandó elemét és az említett elemet annak módosított formájában.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a módosítási kérelem kötelező tartalmi elemeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) Az előírt díj megfizetéséig a kérelem nem tekinthető benyújtottnak. Ha a díjat nem vagy nem teljes összegben fizették meg, arról a Hivatal tájékoztatja a kérelmezőt. Az ugyanazon jogosultat megillető két vagy több védjegy ugyanazon elemének módosítása iránt egyetlen kérelem is benyújtható. Az előírt díjat minden egyes módosítandó védjegy után meg kell fizetni. Ha a védjegy módosítására vonatkozó követelmények nem teljesülnek, a Hivatal tájékoztatja a kérelmezőt a hiányról. Ha a Hivatal által megjelölt határidőn belül a hiányt nem pótolják, a Hivatal a módosítás iránti kérelmet elutasítja.

(5) A módosítás bejegyzéséről szóló meghirdetésnek tartalmaznia kell az európai uniós védjegy módosított formában történő ábrázolását. Azok a harmadik felek, akiknek jogaira a módosítás kihathat, a módosítás meghirdetésétől számított három hónapon belül vitathatják a módosítás lajstromba történő bejegyzését. A módosítás bejegyzésének meghirdetésére a 46. és a 47. cikk, valamint a 48. cikk alapján elfogadott szabályok alkalmazandók.

55. cikk

Név- vagy címváltozás

(1) Az európai uniós védjegyjogosult nevének vagy címének olyan változását, amely nem minősül az európai uniós védjegy 54. cikk (2) bekezdése szerinti módosításának, és amely nem az európai uniós védjegyváltalom teljes vagy részleges átruházásának következménye, a jogosult kérelmére a lajstromba be kell jegyezni.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a név- vagy címváltozás bejegyzése iránti, az e bekezdés első albekezdése szerinti kérelem kötelező tartalmi elemeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Az ugyanazon jogosultat megillető két vagy több védjeggyel kapcsolatos név- vagy címváltozás bejegyzése iránt egyetlen kérelem is benyújtható.

(3) Ha a változás bejegyzésére vonatkozó követelmények nem teljesülnek, a Hivatal tájékoztatja az európai uniós védjegyjogosultat a hiányról. Ha a Hivatal által megjelölt határidőn belül a hiányt nem pótolják, a Hivatal a kérelmet elutasítja.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés a bejegyzett képviselő nevének vagy címének megváltozása esetén is alkalmazandó.

(5) Az (1)–(4) bekezdés alkalmazandó az európai uniós védjegybejelentésekre. A változást a Hivatalnál őrzött, az adott európai uniós védjegybejelentéssel kapcsolatos iratokban rögzíteni kell.

56. cikk

A védjegyváltalom megosztása

(1) Az európai uniós védjegyváltalmat a jogosult erre irányuló nyilatkozatával megoszthatja, amely szerint az eredeti védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy vagy több megosztott lajstromozás tárgyát képezik. A megosztott védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások nem lehetnek azonosak az eredeti lajstromozás vagy a további megosztott lajstromozások árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal.

(2) A megosztásra irányuló nyilatkozatot el kell utasítani, ha

- a) az eredeti védjeggyel szemben a Hivatalhoz benyújtott törlési vagy megszűnésmegállapítási kérelem esetén a megosztásra irányuló nyilatkozat a kérelemmel érintett árukat, illetve szolgáltatásokat osztja meg, mindaddig, amíg a törlési osztály határozata jogerőre nem emelkedik, vagy a törlési, illetve megszűnésmegállapítási eljárás más módon be nem fejeződik;
- b) az európai uniós védjegy bíróságnál a védjegy törlése vagy a védjegyváltalom megszűnésének megállapítása iránti viszontkereset benyújtása esetén a megosztásra irányuló nyilatkozat a viszontkeresettel érintett árukat, illetve szolgáltatásokat osztja meg, mindaddig, amíg az európai uniós védjegy bíróság határozatát a 128. cikk (6) bekezdésének megfelelően a lajstromba be nem jegyzik.

(3) Ha az (1) bekezdésben említett követelmények és a (8) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott követelmények nem teljesülnek, vagy átfedés van a megosztott védjegy árujegyzékében, illetve az eredeti lajstromozás árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások között, a Hivatal felhívja az európai uniós védjegyjogosultat az általa megjelölt határidőn belüli hiánypótlásra. Ha az európai uniós védjegyjogosult a határidő lejártáig a hiányokat nem pótolja, a Hivatal a megosztásra irányuló nyilatkozatot elutasítja.

(4) A megosztásra irányuló nyilatkozat után díjat kell fizetni. A nyilatkozat nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg a megosztás díját meg nem fizetik.

(5) A megosztás a lajstromba történő bejegyzésétől hatályos.

(6) A megosztásra irányuló nyilatkozat Hivatalhoz történő beérkezését megelőzően az eredeti lajstromozás vonatkozásában benyújtott valamennyi kérést és kérelmet, illetve befizetett valamennyi díjat a megosztott lajstromozás vagy lajstromozások vonatkozásában is benyújtottnak, illetve befizetettnek kell tekinteni. A megosztásra irányuló nyilatkozat beérkezését megelőzően az eredeti lajstromozás után szabályszerűen megfizetett díj nem téríthető vissza.

(7) A megosztott védjegyoltalom megőrzi az eredeti védjegyoltalom bejelentési napját, illetve – ha van ilyen – elsőbbségi napját, valamint az igényelt senioritás napját.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a következőket:

- a) az (1) bekezdés szerinti, a védjegyoltalom megosztására irányuló nyilatkozat kötelező tartalmi elemei;
- b) a védjegyoltalom megosztására irányuló nyilatkozat kezelésének részletes szabályai, gondoskodva a megosztott védjegyoltalomra vonatkozó külön irat létrehozásáról, új lajstromszámot is beleértve.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

VI. FEJEZET

LEMONDÁS A VÉDJEGYOLTALOMRÓL, A VÉDJEGYOLTALOM MEGSZÚNÉSE ÉS A VÉDJEGY TÖRLÉSE

1. SZAKASZ

Lemondás a védjegyoltalomról

57. cikk

Lemondás a védjegyoltalomról

(1) A jogosult az európai uniós védjegyoltalomról lemondhat az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egésze vagy azok egy része tekintetében.

(2) A védjegyoltalomról a jogosult a Hivatalhoz intézett írásbeli nyilatkozattal mondhat le. A lemondás csak a lajstromba való bejegyzéssel válik hatályossá. Az európai uniós védjegyoltalomról való, a Hivatalnál az adott védjegy megszűnésének megállapítására irányuló, az 63. cikk (1) bekezdése szerinti kérelem benyújtását követően bejelentett lemondás érvényességének feltétele a megszűnés megállapítására irányuló kérelem jogerős elutasítása vagy visszavonása.

(3) A lemondás csak európai uniós védjegyhez fűződő, a lajstromba bejegyzett jog jogosultjának hozzájárulásával jegyezhető be. A lajstromba bejegyzett használati engedély esetében a lemondás a lajstromba csak akkor jegyezhető be, ha az európai uniós védjegy jogosultja bizonyítja, hogy a használat lemondási szándékáról értesítette. A lemondás az attól a naptól kezdődő három hónapos időszak lejártával jegyezhető be, amikor a jogosult bizonyítja a Hivatal előtt, hogy tájékoztatta a használat lemondási szándékáról, illetve ezen időszak letelte előtt akkortól, amikor a jogosult bizonyítja, hogy a használat a lemondáshoz hozzájárult.

(4) Ha a lemondásra vonatkozó követelmények nem teljesülnek, a Hivatal tájékoztatja a nyilatkozattevőt a hiányokról. Ha a Hivatal által megjelölt határidőn belül a hiányokat nem pótolják, a Hivatal a lemondás lajstromba történő bejegyzését elutasítja.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az e cikk (2) bekezdése szerinti lemondási nyilatkozat kötelező tartalmi elemeit, és azt, hogy milyen típusú okirat alapján állapítható meg az e cikk (3) bekezdése szerint, hogy a harmadik fél a lemondáshoz hozzájárult. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. SZAKASZ

A védjegyoltalom megszűnésének okai

58. cikk

A védjegyoltalom megszűnésének okai

- (1) A Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján az európai uniós védjegyoltalom megszűnését kell megállapítani, ha
- a) a jogosult az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban a védjegy tényleges használatát az Unióban megszakítás nélkül öt éven át elmulasztja, és a jogosult a használat elmaradását kellőképpen nem igazolja; az európai uniós védjegyoltalom megszűnése azonban nem állapítható meg, ha az ötéves időtartam elteltét követően, de a megszűnés megállapítására irányuló kérelem vagy viszontkereset benyújtását megelőzően megkezdik, illetve folytatják a tényleges védjegyhasználatot; e rendelkezés nem alkalmazható, ha a jogosult a tényleges védjegyhasználatot a kérelem vagy a viszontkereset benyújtását megelőző, a használat megszakítás nélküli ötéves elmulasztása időtartamának lejártakor kezdődő három hónapban csupán azt követően kezdi meg, illetve folytatja, hogy értesül arról, hogy a használat hiánya miatt a megszűnés megállapítását fogják kérni;
 - b) ha a védjegyjogosult cselekménye vagy mulasztása következtében a megjelölés a forgalomban azoknak az áruknak vagy szolgáltatásoknak a szokásos nevévé vált, amelyekre lajstromozták;
 - c) a védjegy a jogosult vagy az ő engedélyével más által folytatott védjegyhasználat következtében az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban megtévesztővé vált, különösen az áruk vagy a szolgáltatások jellegét, minőségét vagy földrajzi származását illetően.
- (2) Ha a védjegyoltalom megszűnésének oka csak az európai uniós védjegy árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy része tekintetében áll fenn, a megszűnés megállapításának csak az érintett áruk, illetve szolgáltatások tekintetében van helye.

3. SZAKASZ

Törlési okok

59. cikk

Feltétlen törlési okok

- (1) Az európai uniós védjegyet a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell, ha
- a) a védjegy lajstromozására a 7. cikkben foglalt rendelkezések megsértésével került sor;
 - b) a megjelölést rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.
- (2) Ha az európai uniós védjegy lajstromozására a 7. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában foglalt rendelkezések megsértésével került sor, a védjegy nem törölhető, ha a megjelölés az árujegyzékben szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban a védjegyként történő lajstromozást követően folytatott használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet.
- (3) Ha a törlés oka csak az európai uniós védjegy árujegyzékben szereplő áruk vagy szolgáltatások egy része tekintetében áll fenn, a törlésnek csak az érintett áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában van helye.

60. cikk

Viszonylagos törlési okok

- (1) Az európai uniós védjegyet a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell
- a) a 8. cikk (2) bekezdése szerinti korábbi védjegy alapján, ha arra nézve teljesülnek a 8. cikk (1) vagy (5) bekezdésében megállapított feltételek;
 - b) a 8. cikk (3) bekezdésében említett védjegy alapján, ha arra nézve teljesülnek az említett bekezdésben megállapított feltételek;

- c) a 8. cikk (4) bekezdésében említett korábbi jog alapján, ha arra nézve teljesülnek az említett bekezdésben megállapított feltételek;
- d) a 8. cikk (6) bekezdésében említett korábbi eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés alapján, ha arra nézve teljesülnek az említett bekezdésben megállapított feltételek.

Az első albekezdésben említett valamennyi feltételnek az európai uniós védjegy bejelentési vagy elsőbbségi napján teljesülnie kell.

(2) Az európai uniós védjegyet a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell továbbá akkor is, ha a megjelölés használata különösen a következő korábbi jogok oltalmára irányadó nemzeti vagy uniós jogszabályok alapján megtiltható:

- a) névhez fűződő jog;
- b) képmáshoz fűződő jog;
- c) szerzői jog;
- d) iparjogvédelmi jog.

(3) Az európai uniós védjegy nem törölhető, ha lajstromozásához az (1) vagy a (2) bekezdésben említett korábbi akadályozó jog jogosultja a törlési kérelem vagy a viszontkereset benyújtását megelőzően kifejezetten hozzájárult.

(4) Ha az (1) vagy a (2) bekezdésben említett korábbi jog jogosultja az európai uniós védjegy törlése iránt korábban kérelmet nyújtott be, vagy védjegybitorlási perben viszontkeresetet terjesztett elő, a korábbi kérelemben vagy viszontkeresetben hivatkozott jogától eltérő másik jogára az újabb kérelemben vagy viszontkeresetben nem hivatkozhat, ha erre már a korábbi kérelemben vagy viszontkeresetben is lehetősége lett volna.

(5) Az 59. cikk (3) bekezdésében foglaltakat alkalmazni kell.

61. cikk

Belenyugvás

(1) Ha az európai uniós védjegy jogosultja öt egymást követő éven át eltúrte egy későbbi európai uniós védjegynek az Unióban történő használatát, noha tudomása volt e használatról, a továbbiakban korábbi védjegyére hivatkozva nem kérheti e későbbi védjegy törlését olyan áruk, illetve szolgáltatások tekintetében, amelyekkel kapcsolatban a későbbi védjegyet használták, kivéve, ha a későbbi európai uniós védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

(2) Ha a 8. cikk (2) bekezdése szerinti korábbi nemzeti védjegy vagy a 8. cikk (4) bekezdése szerinti más korábbi megjelölés jogosultja öt egymást követő éven át eltúrte egy későbbi európai uniós védjegynek abban a tagállamban történő használatát, amelyben a korábbi védjegy vagy a más korábbi megjelölés oltalom alatt áll, noha tudomása volt e használatról, a továbbiakban az öt megillető korábbi védjegyre vagy más korábbi megjelölésre hivatkozva nem kérheti a későbbi védjegy törlését olyan áruk, illetve szolgáltatások tekintetében, amelyekkel kapcsolatban a későbbi védjegyet használták, kivéve, ha a későbbi európai uniós védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett esetekben a későbbi európai uniós védjegy jogosultja akkor sem léphet fel a korábbi védjegy vagy megjelölés használatával szemben, ha a későbbi európai uniós védjegy használata a korábbi jog alapján már nem kifogásolható.

4. SZAKASZ

Jogkövetkezmények megszűnés és törlés esetén

62. cikk

Jogkövetkezmények megszűnés és törlés esetén

(1) Az oltalom megszűnésének megállapítása esetén az európai uniós védjegyvoltalmat úgy kell tekinteni, mintha ahhoz a megszűnés megállapítására irányuló kérelem vagy viszontkereset benyújtásától kezdődően nem fűződtek volna az e rendeletben meghatározott joghatások. A megszűnés időpontjaként a felek bármelyikének kérelmére a határozatban olyan korábbi időpont is megállapítható, amelyen a megszűnésre okot adó körülmény bekövetkezett.

- (2) Az európai uniós védjegy törlése esetén a védjegyoltalom a keletkezésére visszaható hatállyal megszűnik.
- (3) A védjegyjogosult gondatlan vagy rosszhiszemű magatartásával okozott kár megtérítése iránti igényekre, illetve a jogalap nélküli gazdagodásra irányadó nemzeti jogszabályoktól függően az oltalom megszűnése megállapításának vagy a védjegy törlésének visszamenőleges hatálya nem érinti
- a) a bitorlás tárgyában hozott jogerős ítéletet, ha azt a megszűnést megállapító vagy a törlést kimondó határozat meghozatala előtt végrehajtották;
- b) a megszűnést megállapító vagy a törlést kimondó határozatot megelőzően megkötött és teljesedésbe ment szerződések; a szerződés alapján már megfizetett összegek azonban a körülmények által indokolt mértékben, méltányossági alapon visszakövetelhetők.

5. SZAKASZ

A hivatal eljárása megszűnés vagy törlés esetén

63. cikk

A megszűnés megállapítására vagy a védjegy törlésére irányuló kérelem

- (1) Az európai uniós védjegyoltalom megszűnésének megállapítására vagy a védjegy törlésére irányuló kérelmet nyújthat be a Hivatalhoz
- a) az 58. és 59. cikk alapján bármely természetes vagy jogi személy, vagy a gyártókat, előállítókat, szolgáltatást nyújtókat, forgalmazókat vagy fogyasztókat képviselő bármely csoport vagy szervezet, amely a rá irányadó jogszabályi rendelkezések szerint saját nevében perelhet és perelhető;
- b) az 60. cikk (1) bekezdése alapján a 46. cikk (1) bekezdésében említett személy;
- c) az 60. cikk (2) bekezdése alapján az említett rendelkezés szerinti korábbi jog jogosultja vagy az, aki az uniós jogszabályok vagy az érintett tagállam joga alapján e jogok gyakorlására jogosult.
- (2) A kérelmet indokolással ellátott írásbeli nyilatkozat formájában kell benyújtani. A kérelmet nem lehet benyújtottnak tekinteni mindaddig, amíg annak díját meg nem fizetik.
- (3) A megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelmet el kell utasítani, ha ugyanazon felek között ugyanazon kérdésben és jogalapon benyújtott kérelem tárgyában a Hivatal vagy a 123. cikkben említett európai uniós védjegybírószakok egyike korábban már érdemben határozott, és a Hivatalnak vagy az említett védjegybírószaknak a kérelemre vonatkozó határozata jogerőre emelkedett.

64. cikk

A kérelem vizsgálata

- (1) A megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelem vizsgálata során a Hivatal, ahányszor csak szükséges, felhívja a feleket, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az ellenérdekű fél nyilatkozatával vagy a Hivatal felhívásával kapcsolatos észrevételeiket.
- (2) Az európai uniós védjegy jogosultja kérheti a törlési eljárásban félként részt vevő, korábbi európai uniós védjegy jogosultjától annak igazolását, hogy a törlési kérelem benyújtását megelőző öt évben a törlési kérelem alapjául szolgáló korábbi európai uniós védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban az Unióban megkezdte, és amelyre a korábbi védjegy jogosultja kérelmében bizonyítékként hivatkozik, vagy ha a használat elmaradását kellőképpen igazolja, feltéve, hogy a korábbi európai uniós védjegyet a törlési kérelem benyújtásának napjánál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ha az európai uniós védjegybejelentés benyújtásakor vagy az európai uniós védjegybejelentés elsőbbségi napján a korábbi európai uniós védjegy lajstromozása óta legalább öt év eltelt, a korábbi európai uniós védjegy jogosultjának igazolnia kell továbbá azt is, hogy a 47. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételek az európai uniós védjegybejelentés benyújtásakor vagy az európai uniós védjegybejelentés elsőbbségi

napján teljesültek. Ilyen igazolás hiányában a törlési kérelmet el kell utasítani. Ha a korábbi európai uniós védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, a törlési kérelem vizsgálata során úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak az érintett áruk vagy szolgáltatások tekintetében lajstromozták volna.

(3) A 8. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett korábbi nemzeti védjegyre a (2) bekezdést kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy az Unióban való használaton az abban a tagállamban való használatot kell érteni, amelyben a korábbi nemzeti védjegy oltalom alatt áll.

(4) A Hivatal, ha ezt helyénvalónak ítéli, a feleket egyezség megkötésére hívhatja fel.

(5) Ha a megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelem vizsgálata során megállapítást nyer, hogy a megjelölés az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egésze vagy azok egy része tekintetében nem részesülhetett volna oltalomban, a védjegyoltalom megszűnését ezen áruk vagy szolgáltatások tekintetében meg kell állapítani, illetve a védjegyet ezen áruk vagy szolgáltatások tekintetében törölni kell. Ellenkező esetben a megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelmet el kell utasítani.

(6) A Hivatalnak a megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelem tárgyában hozott határozatát annak jogerőre emelkedését követően a lajstromba be kell jegyezni.

65. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 208. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben részletesen meghatározza az európai uniós védjegy oltalma megszűnésének 63. cikkben említett megállapítására, illetve az annak 64. cikkben említett törlésére irányuló eljárás, továbbá az ügynök nevében lajstromozott európai uniós védjegy 21. cikkben említett átruházására irányuló eljárás szabályait.

VII. FEJEZET

FELLEBBEZÉS

66. cikk

Fellebbezéssel megtámadható határozatok

(1) A Hivatalnak a 159. cikk a)–d) pontjában, valamint adott esetben f) pontjában felsorolt, határozathozatalra jogosult munkatársai, illetve szervezeti egységei által hozott határozatok ellen fellebbezésnek van helye. Az említett határozatok csak a 68. cikkben említett fellebbezési határidő lejártával válnak hatályossá. A fellebbezés benyújtásának halasztó hatálya van.

(2) Az olyan határozat, amellyel az eljárás a felek valamelyikének vonatkozásában nem fejeződik be, csak az ügydöntő határozat elleni fellebbezésben támadható meg, kivéve, ha a határozat a külön fellebbezést megengedi.

67. cikk

Jogosultság a fellebbezésre, illetve a fellebbezési eljárásban való részvételre

Az eljárásban részt vevő bármelyik fél, akit a határozat hátrányosan érint, fellebbezhet. Az eljárásban részt vevő bármely más fél a fellebbezési eljárásban ügyfélként vesz részt.

68. cikk

A fellebbezés határideje és alaki követelményei

(1) A fellebbezést a határozat kézbesítésének napjától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani a Hivatalhoz. A fellebbezés nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg a fellebbezés díját meg nem fizetik. A fellebbezést annak az eljárásnak a nyelvén kell benyújtani, amelynek során a fellebbezéssel érintett határozatot meghozták. A fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatot a határozat kézbesítésének napjától számított négy hónapon belül kell benyújtani.

(2) Az ellenérdekű fél – válaszában – olyan okra hivatkozva is kérheti a megtámadott határozat megsemmisítését vagy megváltoztatását, amely a fellebbezésben nem szerepel. Ez a nyilatkozat a fellebbezőnek az eljárástól való elállása esetén hatálytalanná válik.

69. cikk

Jogorvoslat saját hatáskörben ellenérdekű fél hiányában

(1) Ha az a szervezeti egység, amelynek határozatát megtámadták, úgy ítéli meg, hogy a fellebbezés elfogadható és alapos, a fellebbezésnek saját hatáskörben tesz eleget, feltéve, hogy a fellebbezést benyújtó fél az egyetlen fél az eljárásban.

(2) Ha a fellebbezésnek az alapjául szolgáló okokat megjelölő nyilatkozat beérkezésétől számított egy hónapon belül nem adnak helyt, azt haladéktalanul, érdemi állásfoglalás nélkül továbbítani kell a fellebbezési tanácshoz.

70. cikk

A fellebbezés elbírálása

(1) Ha a fellebbezés elfogadható, a fellebbezési tanács megvizsgálja, hogy a fellebbezés alapos-e.

(2) A fellebbezés vizsgálata során a fellebbezési tanács, ahányszor csak szükséges, felhívja a feleket, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az ellenérdekű fél nyilatkozatával vagy a fellebbezési tanács felhívásával kapcsolatos észrevételeiket.

71. cikk

A fellebbezés tárgyában hozott határozat

(1) A fellebbezési tanács a fellebbezés érdemi vizsgálatát követően határoz a fellebbezésről. A fellebbezési tanács eljár annak a szervezeti egységnek a hatáskörében, amelyik a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta, vagy az ügyet visszautalja ehhez a szervezeti egységhez új eljárásra.

(2) Ha a fellebbezési tanács az ügyet visszautalja ahhoz a szervezeti egységhez, amelyik a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta, ez a szervezeti egység azonos tényállás esetén a fellebbezési tanács határozatának alapjául szolgáló jogértelmezéshez kötve van.

(3) A fellebbezési tanács határozata a 72. cikk (5) bekezdésében említett határidő lejártától, vagy ha e határidőn belül a Törvényszékhez keresetet nyújtottak be, a kereset elutasításának napjától, vagy ha a Törvényszék határozata ellen a Bíróságnál fellebbezést nyújtottak be, a fellebbezés elutasításának napjától hatályos.

72. cikk

A Bírósághoz benyújtott keresetek

(1) A fellebbezési tanácsok fellebbezés tárgyában hozott határozatai a Törvényszék előtt keresettel támadhatók meg.

(2) A kereset hatáskör hiányára, lényeges eljárási szabálysértésre, az EUMSZ vagy e rendelet, illetve az ezek alkalmazásával kapcsolatos bármely jogszabály megsértésére vagy hatáskörrel való visszaélésre alapítva indítható.

(3) A Törvényszék a megtámadott határozatot megsemmisítheti vagy megváltoztathatja.

(4) A kereset indítására a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő bármely fél jogosult, akit a határozat hátrányosan érint.

(5) A keresetet a fellebbezési tanács határozatának kézbesítésétől számított két hónapon belül kell a Törvényszékhez benyújtani.

(6) A Hivatal megteszi azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy eleget tegyen a Törvényszék ítéletében, vagy ha ez utóbbival szemben fellebbezést nyújtottak be, a Bíróság ítéletében foglaltaknak.

73. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 208. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a következőket:

- a) a 68. cikkben említett fellebbezés kötelező tartalmi elemei, valamint a fellebbezés benyújtására és a fellebbezés vizsgálatára vonatkozó eljárás szabályai;
- b) a fellebbezési tanács 71. cikkben említett határozatainak kötelező tartalmi elemei és alaki követelményei;
- c) a 68. cikkben említett fellebbezési díj visszatérítése.

VIII. FEJEZET

AZ EURÓPAI UNIÓS EGYÜTTES VÉDJEGYRE ÉS AZ EURÓPAI UNIÓS TANÚSÍTÓ VÉDJEGYRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Európai uniós együttes védjegy

74. cikk

Európai uniós együttes védjegy

(1) Az európai uniós együttes védjegy olyan európai uniós védjegy, amely alkalmas arra, hogy a védjegyjogosult szervezet tagjainak áruit vagy szolgáltatásait más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztesse. Európai uniós együttes védjegy lajstromozására irányuló bejelentést nyújthat be a gyártók, az előállítók, a szolgáltatást nyújtók vagy a forgalmazók olyan szervezete, amely a rá irányadó jogszabályok szerint saját nevében jogokat szerezhetsz, kötelezettségeket vállalhat, szerződést köthet vagy egyéb jogcselekményeket végezhet, perelhet és perelhető, továbbá a jogi személyiséggel rendelkező közjogi szervezet.

(2) A 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjától eltérve az (1) bekezdésben említett európai uniós együttes védjegy esetén a megjelölés oltalomban részesülhet akkor is, ha kizárólag az áru vagy a szolgáltatás földrajzi származásának feltüntetéséből áll. Ebben az esetben az európai uniós együttes védjegy jogosultja nem tilthat el mást attól, hogy gazdasági tevékenysége körében, az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban használja a védjegyoaltalom alatt álló megjelölést; a védjegyoaltalom alapján a jogosult nem léphet fel különösen a földrajzi név használatára jogosult személlyel szemben.

(3) E szakasz eltérő rendelkezése hiányában az I–VII. és a IX–XIV. fejezet alkalmazandó az európai uniós együttes védjegyre.

75. cikk

Az európai uniós együttes védjegy használatára vonatkozó szabályzat

(1) Az európai uniós együttes védjegy bejelentője a bejelentés napjától számított két hónapon belül köteles benyújtani a védjegy használatára vonatkozó szabályzatot.

(2) A szabályzatnak tartalmaznia kell az európai uniós együttes védjegy használatára jogosult személyek felsorolását, a védjegyjogosult szervezetben való tagság feltételeit, valamint – ha van ilyen – a védjegy használatának feltételeit, ideértve az azok megsértése esetére kilátásba helyezett jogkövetkezményeket is. A 74. cikk (2) bekezdésében említett európai uniós együttes védjegy használatára vonatkozó szabályzatban lehetővé kell tenni mindazok csatlakozását a védjegyjogosult szervezethez, akiknek áruai vagy szolgáltatásai az érintett földrajzi helyről származnak.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az e cikk (2) bekezdésében említett szabályzat részletes tartalmát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

76. cikk

A bejelentés elutasítása

- (1) A 41. és 42. cikkben meghatározott, az európai uniós védjegybejelentés elutasításának okain túlmenően az európai uniós együttes védjegy lajstromozására irányuló bejelentést el kell utasítani akkor is, ha a bejelentés nem felel meg a 74. vagy a 75. cikkben meghatározott követelményeknek, vagy ha a védjegy használatára vonatkozó szabályzat a közrendbe vagy a közérkölcsebe ütközik.
- (2) Az európai uniós együttes védjegy lajstromozására irányuló bejelentést akkor is el kell utasítani, ha a megjelölés az európai uniós együttes védjegy jellegét vagy jelentőségét illetően alkalmas a fogyasztók megtévesztésére, különösen, ha a fogyasztók másnak tekinthetnék, mint európai uniós együttes védjegyeknek.
- (3) A bejelentés nem utasítható el, ha a bejelentő által a védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosítása révén teljesülnek az (1) és a (2) bekezdésben foglalt feltételek.

77. cikk

Észrevétel

Az európai uniós együttes védjegybejelentéssel kapcsolatban a 45. cikk szerint benyújtott írásbeli észrevétel azon kizáró okokra is alapítható, amelyek alapján az európai uniós együttes védjegybejelentést a 76. cikk szerint el kell utasítani.

78. cikk

A védjegy használata

Az európai uniós együttes védjegy használatára jogosultak részéről történő használatot úgy kell tekinteni, hogy az kielégíti az ebben a rendeletben meghatározott követelményeket, feltéve, hogy az európai uniós védjegy használatára az ebben a rendeletben meghatározott egyéb feltételek teljesülnek.

79. cikk

Az európai uniós együttes védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosítása

- (1) Az európai uniós együttes védjegy jogosultjának a használatra vonatkozó szabályzat bármely módosítása esetén be kell nyújtania a Hivatalhoz a módosított szabályzatot.
- (2) A módosítás nem jegyezhető be a lajstromba, ha a módosított szabályzat nem felel meg a 75. cikkben foglalt követelményeknek, illetve ha annak következtében a 76. cikkben meghatározott kizáró ok merülne fel.
- (3) A 77. cikk szerint tett írásbeli észrevételek a védjegy használatára vonatkozó módosított szabályzat tekintetében is benyújthatók.
- (4) E rendelet alkalmazásában a védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosítása csak a lajstromba való bejegyzéstől hatályos.

80. cikk

Jogosultság bitorlási per indítására

- (1) Az európai uniós együttes védjegy használatára jogosult valamennyi személyre alkalmazni kell az engedélyesre vonatkozóan a 25. cikk (3) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.
- (2) Az európai uniós együttes védjegy jogosultja az európai uniós együttes védjegy használatára jogosult személyek által a védjegy jogosulatlan használata következtében elszenvedett kárért a használatra jogosult személyek nevében kártérítést követelhet.

81. cikk

Megszűnési okok

Az 58. cikkben meghatározott megszűnési okokon túlmenően a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján az európai uniós együttes védjegy oltalmának megszűnését kell megállapítani akkor is, ha

- a) a védjegyjogosult nem teszi meg a szükséges intézkedéseket a védjegynek a használati feltételekbe ütköző használata elleni fellépés érdekében, feltéve, hogy vannak ilyen feltételek, és azokat a védjegy használatára vonatkozó szabályzat – adott esetben a lajstromba bejegyzett módosításnak megfelelő formában – tartalmazza;
- b) a védjegy a védjegyjogosult általi használat következtében a 76. cikk (2) bekezdése szerint megtevesztővé vált;
- c) a védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosításának a lajstromba történő bejegyzésére a 79. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértésével került sor, kivéve, ha a védjegyjogosult az érintett követelményeket a védjegy használatára vonatkozó szabályzat további módosítása révén teljesíti.

82. cikk

Törlési okok

Az 59. és 60. cikkben említett törlési okokon túlmenően a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján az európai uniós együttes védjegyet akkor is törölni kell, ha lajstromozására a 76. cikkben foglalt rendelkezések megsértésével került sor, kivéve, ha a védjegyjogosult az érintett követelményeket a védjegy használatára vonatkozó szabályzat további módosítása révén teljesíti.

2. SZAKASZ

Európai uniós tanúsító védjegy

83. cikk

Európai uniós tanúsító védjegy

- (1) Az európai uniós tanúsító védjegy olyan európai uniós védjegy, amelynek oltalmát a bejelentéskor e minőségében igénylik, és amely alkalmas arra, hogy a védjegyjogosult által az anyagösszetétel, az áruk gyártási módja vagy a szolgáltatásnyújtás módja, illetve a minőség, a pontosság vagy egyéb jellemzők tekintetében – a földrajzi eredet kivételével – tanúsított árukat és szolgáltatásokat megkülönböztesse az ilyen tanúsítással nem rendelkező áruktól és szolgáltatásoktól.
- (2) Európai uniós tanúsító védjegy iránti bejelentést bármely természetes vagy jogi személy – ideértve az intézményeket, hatóságokat és közjogi szerveket is – tehet, feltéve, hogy nem folytat olyan gazdasági tevékenységet, amely a tanúsítással érintett áruk, illetve szolgáltatások forgalomba hozatalára, illetve nyújtására is kiterjed.
- (3) E szakasz eltérő rendelkezése hiányában az I–VII. és a IX–XIV. fejezet alkalmazandó az európai uniós tanúsító védjegyre.

84. cikk

Az európai uniós tanúsító védjegy használatára vonatkozó szabályzat

- (1) Az európai uniós tanúsító védjegy bejelentője a bejelentés napjától számított két hónapon belül köteles benyújtani az európai uniós tanúsító védjegy használatára vonatkozó szabályzatot.
- (2) A védjegy használatára vonatkozó szabályzatban meg kell határozni a védjegy használatára jogosult személyek körét, a védjegy által tanúsítandó jellemzőket, ezen jellemzők tanúsító szerv általi vizsgálatának módját, valamint a védjegyhasználat ellenőrzésének módját. A szabályzatban meg kell továbbá határozni a védjegyhasználat feltételeit, ideértve a jogkövetkezményeket is.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az e cikk (2) bekezdésében említett szabályzat részletes tartalmát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

85. cikk

A bejelentés elutasítása

(1) Az európai uniós védjegybejelentés elutasításának a 41. és 42. cikkben meghatározott okain túlmenően az európai uniós tanúsítóvédjegy-bejelentést el kell utasítani akkor is, ha a 83. és a 84. cikkben meghatározott feltételek nem teljesülnek, vagy ha a védjegy használatára vonatkozó szabályzat a közrendbe vagy a közérkölcsebe ütközik.

(2) Az európai uniós tanúsítóvédjegy-bejelentést akkor is el kell utasítani, ha a megjelölés a jellegét vagy jelentését illetően a fogyasztók megtévesztésére alkalmas, különösen, ha azt a fogyasztók a védjegyre vélhetően nem tanúsító védjegyként tekintenének.

(3) A bejelentés nem utasítható el, ha a bejelentő a védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosítása révén eleget tesz az (1) és a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek.

86. cikk

Észrevétel

Európai uniós tanúsító védjegybejelentéssel kapcsolatban a 45. cikk szerint benyújtott írásbeli észrevétel azon kizáró okokra is alapítható, amelyek alapján az európai uniós tanúsítóvédjegy-bejelentést a 85. cikk szerint el kell utasítani.

87. cikk

Az európai uniós tanúsító védjegy használata

Az európai uniós tanúsító védjegynek a 84. cikkben említett, használatra vonatkozó szabályzat alapján a védjegy használatára jogosult személyek általi használata megfelel az ebben a rendeletben meghatározott követelményeknek, feltéve, hogy az e rendeletben az európai uniós védjegy használatára vonatkozóan meghatározott egyéb feltételek is teljesülnek.

88. cikk

Az európai uniós tanúsító védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosítása

(1) A használatra vonatkozó szabályzat módosítása esetén az európai uniós tanúsító védjegy jogosultjának a módosított szabályzatot be kell nyújtania a Hivatalhoz.

(2) A módosítás nem jegyezhető be a lajstromba, ha a módosított szabályzat nem felel meg a 84. cikkben foglalt követelményeknek, illetve ha a módosítás következtében felmerülne a 85. cikkben említett kizáró okok valamelyike.

(3) A 86. cikk szerinti írásbeli észrevételek a védjegy használatára vonatkozó módosított szabályzat tekintetében is benyújthatók.

(4) E rendelet alkalmazásában a védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosítása csak a lajstromba való bejegyzésétől hatályos.

89. cikk

Átruházás

A 20. cikk (1) bekezdésétől eltérve, európai uniós tanúsító védjegy csak olyan személyre ruházható át, aki megfelel a 83. cikk (2) bekezdésében foglalt követelményeknek.

90. cikk

Jogosultság bitorlási per indítására

- (1) Bitorlás miatt per indítására kizárólag az európai uniós tanúsító védjegy jogosultja vagy az általa erre kifejezetten felhatalmazott személy jogosult.
- (2) Az európai uniós tanúsító védjegy jogosultja a védjegy használatára jogosult személyek által a védjegy jogosulatlan használata következtében elszenvedett kárért a használatra jogosult személyek nevében kártérítést követelhet.

91. cikk

Megszűnési okok

Az 58. cikkben meghatározott megszűnési okokon túlmenően a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján az európai uniós tanúsító védjegy oltalmának megszűnését kell megállapítani, ha az alábbi körülmények bármelyike előáll:

- a) a védjegy jogosultja már nem felel meg a 83. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételeknek;
- b) a védjegyjogosult nem teszi meg az ésszerűen elvárható intézkedéseket annak megelőzése érdekében, hogy az európai uniós tanúsító védjegyet a használatára vonatkozó – adott esetben a lajstromba bejegyzett módosításokat is tartalmazó – szabályzatban rögzített feltételekbe ütköző módon használják;
- c) az európai uniós tanúsító védjegy a védjegyjogosult általi használat következtében a 85. cikk (2) bekezdése értelmében megtévesztésre alkalmassá vált;
- d) az európai uniós tanúsító védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosításának a lajstromba történő bejegyzése a 88. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértésével került sor, kivéve, ha a védjegyjogosult az említett cikk követelményeinek a védjegy használatára vonatkozó szabályzat további módosítása révén eleget tesz.

92. cikk

Törlési okok

Az 59. és 60. cikkben említett törlési okokon túlmenően a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján az európai uniós tanúsító védjegyet akkor is törölni kell, ha lajstromozására a 85. cikkben foglalt rendelkezések megsértésével került sor, kivéve, ha a védjegyjogosult a 85. cikk követelményeinek az európai uniós tanúsító védjegy használatára vonatkozó szabályzat további módosítása révén eleget tesz.

93. cikk

Átalakítás

A 139. cikk (2) bekezdésében foglaltakat nem érintve, az európai uniós tanúsító védjegy iránti bejelentés vagy a lajstromozott európai uniós tanúsító védjegy átalakítására nem kerülhet sor, amennyiben az érintett tagállam joga nem teszi lehetővé a hitelesítési jegyeknek vagy a tanúsító védjegyeknek az (EU) 2015/2436 irányelv 28. cikke szerinti lajstromozását.

IX. FEJEZET

ELJÁRÁS

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

94. cikk

A Hivatal határozatait és közlései

- (1) A Hivatal határozatait indokolni kell. A határozatok csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek állt nyilatkozatot tenni. Ha a Hivatal szóbeli eljárást folytat le, a határozat szóban is meghozható. Ezt követően a határozatot írásban közölni kell a felekkel.

(2) A Hivatal határozataiban, közléseiben, illetve értesítéseiben fel kell tüntetni a Hivatal felelős szervezeti egységét vagy osztályát, valamint az ügyért felelős tisztviselő vagy tisztviselők nevét. Ezeket a Hivatal tisztviselőjének vagy tisztviselőinek aláírásával, illetve aláírás helyett a Hivatal nyomtatott vagy bélyegzett hivatalos pecsétjével kell ellátni. A Hivatal által faxkészüléken vagy egyéb távközlési eszközön keresztül küldött határozatok, közlések és értesítések esetében – az ügyvezető igazgató döntése alapján – a Hivatal illetékes szervezeti egységének vagy osztályának, illetve az ügyért felelős tisztviselő vagy tisztviselők nevének feltüntetése vagy a pecsét alkalmazása helyett más azonosítási eszközök is alkalmazhatók.

(3) A Hivatal fellebbezéssel megtámadható határozataihoz írásbeli tájékoztatást kell csatolni arról, hogy a fellebbezést a szóban forgó határozat kézbesítésének napjától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani a Hivatalhoz. A tájékoztatásban fel kell hívni a felek figyelmét az 66., 67. és 68. cikk rendelkezéseire is. A felek nem hivatkozhatnak arra, hogy a Hivatal elmulasztotta tájékoztatni őket a fellebbezési eljárás lehetőségéről.

95. cikk

A tényállás hivatalbóli vizsgálata

(1) A Hivatal az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja. A lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban azonban a Hivatal a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van. Az 59. cikk szerinti törlési eljárásokban a Hivatalnak a vizsgálatát a felek által előterjesztett okokra és érvekre kell korlátoznia.

(2) A Hivatal figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő.

96. cikk

Szóbeli eljárás

(1) A Hivatal kezdeményezésére vagy az eljárásban részt vevő bármelyik fél kérelmére szóbeli eljárást kell lefolytatni, ha a Hivatal megítélése szerint ez célszerű.

(2) Az elbíráló, a felszólalási osztály, valamint a lajstrom vezetésével megbízott szervezeti egység előtti szóbeli eljárás nem nyilvános.

(3) A törlési osztály és a fellebbezési tanács előtti szóbeli eljárás – ideértve a határozat kihirdetését – nyilvános, kivéve, ha az eljáró szervezeti egység másként nem határoz arra tekintettel, hogy az eljárás nyilvánossága – különösen az eljárásban részt vevő fél számára – súlyos és indokolatlan hátrányt okozna.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 208. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a szóbeli eljárás részletes szabályait, a 146. cikk szerinti részletes nyelvhasználati szabályokat is beleértve.

97. cikk

Bizonyítás

(1) A Hivatal előtti eljárásokban a bizonyítási eszközök a következők:

- a) a felek meghallgatása;
- b) a tájékoztatás adására irányuló kérelem;
- c) az okirati és tárgyi bizonyítékok bemutatása;
- d) a tanúvallomás;
- e) a szakértői vélemény;
- f) az eskü alatt tett, a megerősített vagy a nyilatkozat felvétele szerinti államban hatályos jogszabályok szerint azonos kötőerővel járó módon tett írásbeli nyilatkozat.

- (2) Az eljáró szervezeti egység megbízhatja tagjainak egyikét az előterjesztett bizonyítékok vizsgálatával.
- (3) Ha a Hivatal szükségesnek tartja a fél, a tanú vagy a szakértő szóbeli meghallgatását, az érintett személyt az előtte való megjelenésre idézi. Az idézést legalább egy hónappal korábban közölni kell, kivéve, ha a megidézettek hozzájárulnak a rövidebb határidőhöz.
- (4) A feleket a tanú vagy a szakértő Hivatal előtti szóbeli meghallgatásáról értesíteni kell. A felek a meghallgatáson jelen lehetnek, és a tanúhoz, illetve a szakértőhöz kérdéseket intézhetnek.
- (5) Az e cikkben említett bizonyításfelvétellel összefüggésben felmerülő kiadások megtérítendő költségeit – ideértve az előlegeket is – az ügyvezető igazgatója állapítja meg.
- (6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 208. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a bizonyításfelvétel részletes szabályait.

98. cikk

Kézbesítés

- (1) A Hivatal kézbesítés útján hivatalból közli az érintettekkel a határozatot és az idézést, valamint a határidőhöz kötött eljárási cselekményekkel kapcsolatos értesítést vagy tájékoztatást, továbbá mindazt, aminek kézbesítését e rendelet vagy az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusok rendelkezései előírják, vagy az ügyvezető igazgató elrendeli.
- (2) A fellebbezési határidőt megállapító határozatok és az idézések kivételével az ügyvezető igazgató meghatározhatja, hogy mely iratokat kell tértivevényes ajánlott levélként kézbesíteni.
- (3) A kézbesítés többféleképpen is történhet, többek között elektronikus úton is. Az elektronikus úton való kézbesítés részletes szabályait az ügyvezető igazgató határozza meg.
- (4) Amennyiben a kézbesítésre nyilvános hirdetmény formájában kerül sor, az ügyvezető igazgató dönt a nyilvános hirdetmény közzétételének módjáról, és meghatározza annak az egy hónapos időszaknak a kezdő időpontját, amelynek lejártával az irat kézbesítettnek tekintendő.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 208. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a kézbesítés részletes szabályait.

99. cikk

Értesítés a jogvesztésről

Amennyiben a Hivatal azt állapítja meg, hogy e rendelet vagy valamely e rendelet alapján elfogadott jogi aktus következtében, anélkül, hogy határozat született volna, jogvesztés áll elő, a 98. cikk szerint tájékoztatnia kell erről az érintett személyt. Utóbbi a tájékoztatás kézbesítésétől számított két hónapon belül határozat meghozatalát kérheti az ügyben, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a Hivatal ténymegállapítása nem helytálló. A Hivatalnak csak abban az esetben kell ilyen határozatot hoznia, ha nem ért egyet az azt kérő személlyel; ellenkező esetben módosítania kell ténymegállapítását, és erről tájékoztatnia kell a határozathozatalt kérő személyt.

100. cikk

A Hivatalnak címzett közlések

- (1) A Hivatal részére elektronikus úton is továbbíthatók közlések. Az elektronikus úton benyújtható közlések körét és az elektronikus benyújtás technikai feltételeit az ügyvezető igazgató határozza meg.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 208. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a Hivatal előtt folyó eljárásokban a felek által alkalmazandó kommunikációs eszközökre – köztük az elektronikus kommunikációs eszközökre is – vonatkozó szabályokat, valamint a Hivatal által rendelkezésre bocsátandó formanyomtatványokat.

101. cikk

Határidők

- (1) A határidőket teljes években, hónapokban, hetekben vagy napokban kell meghatározni. A határidő számítása az érintett esemény bekövetkezésének napját követő nappal kezdődik. A határidő időtartama nem lehet kevesebb egy hónapnál, és nem haladhatja meg a hat hónapot.
- (2) Az ügyvezető igazgató minden naptári év kezdete előtt meghatározza, hogy a Hivatal az iratok átvételére mely napokon nem áll nyitva, illetve, hogy a Hivatalnak otthont adó településen mely napokon nem kézbesítik a közönséges levélpostai küldeményeket.
- (3) Az ügyvezető igazgatónak kell megállapítania a Hivatalnak otthont adó tagállamban a postai kézbesítés tekintetében előálló általános üzemszünet esetében az üzemszünet időtartamát, illetve tényleges üzemszünet esetére a Hivatalnak az engedélyezett elektronikus távközlési eszközökhöz való kapcsolódása időtartamát.
- (4) Ha valamely kivételes körülmény, például természeti katasztrófa vagy sztrájk megszakítja vagy megzavarja a Hivatal és az eljárásban részt vevő felek közötti kommunikációt, az ügyvezető igazgató úgy határozhat, hogy az egyébként az ilyen esemény kezdetének általa megállapított napján vagy azt követően lejáró minden határidő az általa megállapított napig kitolódik az eljárásban részt vevő olyan felek esetében, akiknek lakóhelye vagy székhelye, illetve kijelölt képviselőjének üzleti tevékenységének helye az érintett tagállamban van. A meghosszabbított határidő megállapításakor az ügyvezető igazgatónak fel kell mérnie, hogy mikorra várható a kivételes esemény megszűnése. Ha az esemény a Hivatal székhelyét érinti, az ügyvezető igazgatónak a fentiekre vonatkozó döntésével együtt közölnie kell, hogy a döntés az eljárásban részt vevő összes félre vonatkozik.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 208. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a határidők számítására és tartamára vonatkozó részletes szabályokat.

102. cikk

Hibák és nyilvánvaló tévedések kijavítása

- (1) A Hivatal a határozataiban előforduló nyelvi vagy átírási hibákat és a nyilvánvaló tévedéseket, illetve az európai uniós védjegy lajstromozása során vagy a lajstromozás meghirdetése során az általa vétett technikai hibákat hivatalból vagy valamely fél kérelmére kijavítja.
- (2) Amennyiben az európai uniós védjegy lajstromozásával vagy a lajstromozás meghirdetésével kapcsolatos hibák kijavítását a védjegyjogosult kéri, az 55. cikk értelemszerűen alkalmazandó.
- (3) Az európai uniós védjegy lajstromozásával és a lajstromozás meghirdetésével kapcsolatos hibák kijavítását a Hivatal meghirdeti.

103. cikk

A határozat visszavonása

- (1) Ha a Hivatal által a lajstromba tett bejegyzés vagy az általa hozott határozat a Hivatalnak tulajdonítható nyilvánvaló hibát tartalmaz, a Hivatal gondoskodik a bejegyzés törléséről, illetve a határozat visszavonásáról. Ha az eljárásban ellenérdeklő fél nem vett részt, és a bejegyzés vagy a jogi aktus az eljárásban részt vett fél jogait érinti, a törlésről vagy a visszavonásról akkor is dönteni kell, ha e fél számára a hiba nem volt nyilvánvaló.
- (2) Az (1) bekezdésben említett törlésről, illetve visszavonásról hivatalból vagy az eljárásban részt vevő felek egyikének kérelmére az a szervezeti egység dönt, amelyik a bejegyzést tette vagy a határozatot hozta. A lajstromba tett bejegyzés törlését, illetve a határozat visszavonását a lajstromba történt bejegyzés, illetve a határozathozatal napjától számított egy éven belül kell megtenni, az eljárásban részt vevő felekkel és a szóban forgó európai uniós védjegyhez kapcsolódó jogok lajstromba bejegyzett jogosultjaival folytatott konzultációt követően. A Hivatal nyilvántartást vezet a törlésekről és visszavonásokról.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 208. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a határozatok visszavonására és a lajstrombejegyzések törlésére vonatkozó eljárás szabályait.

(4) Ez a cikk nem érinti a felek 66. és 72. cikk szerinti fellebbezési jogát, illetve a hibák és a nyilvánvaló tévedések 102. cikk szerinti kijavításának lehetőségét. Amennyiben a Hivatal hibát tartalmazó határozata ellen fellebbezést nyújtanak be, a fellebbezési eljárás a határozatnak a Hivatal általi, e cikk (1) bekezdése szerinti visszavonása nyomán oka fogottá válik. Ez utóbbi esetben a fellebbezési díjat vissza kell téríteni a fellebbező fél részére.

104. cikk

Igazolás

(1) Ha az európai uniós védjegy bejelentője, jogosultja vagy az eljárásban részt vevő bármely fél annak ellenére, hogy az adott körülmények között kellő gondossággal járt el, a Hivatallal szemben valamely határidőt elmulaszt, és az akadályoztatás következtében e rendelet értelmében a mulasztás jogvesztésre, illetve jogorvoslati jogosultság elvesztésére vezet, kérelmére őt jogaiba vissza kell helyezni.

(2) A kérelmet a határidő elmulasztásának okát képező akadály elhárulásától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani. Az elmulasztott cselekményt e határidőn belül pótolni kell. A kérelem csak az elmulasztott határidő lejártát követő egy éven belül terjeszthető elő. Megújítási kérelem benyújtásának vagy a megújítás díja megfizetésének elmulasztása esetén az 53. cikk (3) bekezdésének harmadik mondatában biztosított további hat hónapos időtartamot ebből az egyéves határidőből ki kell vonni.

(3) A kérelemben meg jelölni az annak alapijául szolgáló okokat és az azt alátámasztó tényeket. A kérelem nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg az igazolás díját meg nem fizetik.

(4) A kérelemről az a szervezeti egység határoz, amelynek hatáskörébe tartozik az elmulasztott cselekményről a határozat meghozatala.

(5) E cikk nem alkalmazható az e cikk (2) bekezdésében, a 46. cikk (1) és (3) bekezdésében, valamint a 105. cikkben említett határidőkre.

(6) Ha az európai uniós védjegy bejelentőjét vagy jogosultját jogaiba visszahelyezték, a bejelentő vagy a jogosult nem léphet fel azzal szemben, aki az európai uniós védjegybejelentéssel vagy az oltalommal összefüggő jogvesztés és a jogokba való visszahelyezésről szóló értesítés meghirdetése közötti időszakban jóhiszeműen az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést hordozó terméket hozott forgalomba, vagy ilyen megjelölés alatt szolgáltatást nyújtott.

(7) A (6) bekezdés hatálya alá tartozó személy az európai uniós védjegy bejelentőjének vagy az oltalom jogosultjának igazolása tárgyában hozott határozatot megtámadhatja a jogokba való visszahelyezésről szóló értesítés meghirdetésétől számított két hónapon belül.

(8) E cikk rendelkezései nem érintik a tagállamoknak azt a jogát, hogy lehetővé tegyék az e rendeletben meghatározott, az érintett állam hatóságaival szemben betartandó határidők elmulasztásának igazolását.

105. cikk

Az eljárás folytatása

(1) Az európai uniós védjegy bejelentője vagy jogosultja, továbbá a Hivatal előtt folyó eljárás egyéb résztvevője, aki a Hivatallal szemben valamely határidőt elmulasztott, kérheti az eljárás folytatását, feltéve, hogy az erre irányuló kérelem benyújtásáig az elmulasztott cselekményt teljesíti. Az eljárás folytatása iránti kérelem az elmulasztott határidő lejártától számított két hónapon belül nyújtható be. A kérelem nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg az eljárás folytatása után fizetendő díjat meg nem fizetik.

(2) Ez a cikk a 32. cikkben, a 34. cikk (1) bekezdésében, a 38. cikk (1) bekezdésében, a 41. cikk (2) bekezdésében, a 46. cikk (1) és (3) bekezdésében, az 53. cikk (3) bekezdésében, a 68. cikkben, a 72. cikk (5) bekezdésében, a 104. cikk (2) bekezdésében és a 139. cikkben, valamint az e cikk (1) bekezdésében megállapított határidőkre, illetve a szenioritásnak a védjegybejelentés benyújtását követő, 39. cikk szerinti igénylésére megállapított határidőre nem alkalmazandó.

- (3) A kérelemről az a szervezeti egység határoz, amely előtt a cselekményt elmulasztották.
- (4) Ha a Hivatal a kérelemnek helyt ad, a határidő elmulasztásának következményeit meg nem történné kell tekinteni. Ha a határidő lejárt és az eljárás folytatása iránti kérelem benyújtása között határozat született, az elmulasztott cselekményről való határozathozatalra illetékes szervezeti egység felülvizsgálja a határozatot, és amennyiben magának az elmulasztott cselekménynek a pótlása elegendő, eltérő határozatot hoz. Amennyiben a felülvizsgálat alapján a Hivatal úgy dönt, hogy nem indokolt módosítani az eredeti határozatot, az erről szóló határozatát írásban meg kell erősítenie.
- (5) Ha a Hivatal a kérelmet elutasítja, a díjat vissza kell téríteni.

106. cikk

Az eljárás félbeszakadása

- (1) A Hivatal előtti eljárás félbeszakad:
- a) az európai uniós védjegy bejelentőjének vagy jogosultjának, illetve a nemzeti jog szerint az ő képviselőikre jogosult személynek a halála vagy jogképességének elvesztése esetén. Amennyiben a halál vagy a jogképesség elvesztése a 120. cikk alapján kinevezett képviselő meghatalmazását nem érinti, az eljárást csak e képviselő kérelmére lehet félbeszakítani;
 - b) ha az európai uniós védjegy bejelentője vagy jogosultja a vagyona ellen indított eljárás miatt jogi okokból akadályoztatva van abban, hogy az eljárást a Hivatal előtt folytassa;
 - c) az európai uniós védjegy bejelentője vagy jogosultja képviselőjének a halála vagy jogképességének elvesztése esetén, vagy ha a képviselő a vagyona ellen indított eljárás miatt jogi okokból akadályoztatva van abban, hogy az eljárást a Hivatal előtt folytassa.
- (2) A Hivatal előtti eljárás akkor folytatódik, ha megállapítást nyert, hogy mely személy jogosult annak folytatására.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 208. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben részletesen meghatározza, hogy milyen feltételekkel folytatódhat a Hivatal előtti eljárás.

107. cikk

Általános elvek alkalmazása

Az e rendeletben vagy az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusokban foglalt eljárási rendelkezések hiányában a Hivatal a tagállamokban általánosan elfogadott eljárásjogi alapelveket veszi figyelembe.

108. cikk

A díjakkal kapcsolatos követelések elévülése

- (1) A Hivatalnak az öt megillető díjakra vonatkozó követelései az esedékessé válás naptári évének végétől számított négy év elteltével évülnek el.
- (2) A Hivatallal szemben a befizetett díjnak, illetve az előírt díjnál magasabb összegű befizetéseknek a Hivatal részéről történő visszatérítésével összefüggő követelések annak az évnek a végétől számított négy év elteltével évülnek el, amelyben az igény keletkezett.
- (3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett elévülési időt az (1) bekezdés esetében a díj megfizetésére történő felszólítás, a (2) bekezdés esetében pedig az indokolással ellátott írásbeli kérelem előterjesztése megszakítja. Megszakadás esetén az elévülési idő azonnal újból megkezdődik, és legfeljebb annak az évnek az utolsó napjától számított hatodik év végéig tart, amelyben eredetileg elkezdődött, kivéve, ha ezalatt a követelést bírósági úton érvényesítik. Ez utóbbi esetben a határidő legkorábban az ítélet jogerőre emelkedésének napjától számított egy év elteltével jár le.

2. SZAKASZ

Költségek

109. cikk

Költségek

(1) A felszólalási eljárásban, a megszünés megállapítására irányuló eljárásban, a törlési eljárásban, valamint a fellebbezési eljárásban a vesztes félnek kell viselnie az ellenérdekű fél által megfizetett díjakat. A 146. cikk (7) bekezdésének rendelkezéseit nem érintve, a vesztes félnek viselnie kell az ellenérdekű félnek az eljárásban való részvétellel szorosan összefüggő költségeit is, ideértve az utazás, a napidíj és a 120. cikk (1) bekezdése szerinti képviselő költségeit, az e cikk (2) bekezdésével összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktusban az egyes költségkategóriákra megállapított mértékben. Azok a díjak, amelyeket a vesztes félnek kell viselnie, a másik fél által a felszólalásért, az európai uniós védjegyjogtalom megszünésének megállapításáért, az európai uniós védjegy törléséért, illetve a fellebbezésért fizetett díjakra korlátozódnak.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az eljárásban való részvétellel szorosan összefüggő és a nyertes fél számára ténylegesen felmerült költségek felső összeghatárát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az utazás és a napidíj költségeivel kapcsolatos említett összegek meghatározásakor a Bizottság figyelembe veszi az adott fél, képviselő, tanú vagy szakértő lakóhelye, illetve székhelye és a szóbeli eljárás helye közötti távolságot, valamint azt, hogy a költségek az eljárás mely szakaszában merülnek fel, továbbá – a 120. cikk (1) bekezdése szerinti képviselet költségét illetően – azt, hogy biztosítani kell, hogy a másik fél taktikai alapon ne élhessen vissza a költségek viselésére vonatkozó kötelezettséget megállapító szabályokkal. A napidíj költségeit a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ megállapított, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatával (a továbbiakban: a személyzeti szabályzat) és az Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételekkel (a továbbiakban: az alkalmazási feltételek) összhangban kell kiszámítani.

A vesztes félnek csak egy felszólaló fél és adott esetben csak egy képviselő költségeit kell viselnie.

(3) Ha a felek mindegyike – egyes kérelmekben – egyaránt vesztes, illetve nyertes, vagy a méltányosság ezt kívánja, a felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a fellebbezési tanács a költségek viseléséről eltérően határozhat.

(4) A fél viseli az ellenérdekű felet terhelő, (1) és (3) bekezdés szerinti díjakat és költségeket, ha az eljárás az általa benyújtott európai uniós védjegybejelentés, felszólalás, megszünés megállapítására irányuló kérelem, törlési kérelem, illetve fellebbezés visszavonása, az őt megillető európai uniós védjegyjogtalom megújításának elmaradása vagy az európai uniós védjegyjogtalomról való lemondása következtében megszűnik.

(5) Ha az ügyben nem születik érdemi határozat, a költségek viseléséről a felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a fellebbezési tanács mérlegelés alapján dönt.

(6) Ha a felek a felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a fellebbezési tanács előtt a költségek viselése tárgyában az (1)–(5) bekezdés rendelkezéseitől eltérő tartalmú egyezséget kötnek, az érintett szervezeti egység az egyezséget tudomásul veszi.

(7) A felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a fellebbezési tanács állapítja meg az e cikk (1)–(6) bekezdése szerint fizetendő költségek összegét, feltéve, hogy e költségek kizárólag a Hivatalnak fizetendő díjakat és a képviselet költségeit tartalmazzák. Minden egyéb esetben a fellebbezési tanács irodája, illetve a felszólalási osztály vagy a törlési osztály egy tagja kérelemre állapítja meg a megtérítendő költségek összegét. A kérelem csak annak a határozatnak a jogerőre emelkedésétől számított két hónapon belül nyújtható be, amelynek tekintetében a költségek megállapítását kérték; a kérelemhez csatolni kell a számlákat és a költségeket alátámasztó dokumentumokat. A 120. cikk (1) bekezdése szerinti képviselet költségei esetében elegendő, ha a képviselő szavatolja, hogy a költségek felmerültek. Más költségek esetében elegendő azok valószínűségének megállapítása. Ha a költségek összegét e bekezdés első mondata szerint állapítják meg, a képviselet költségeit az e cikk (2) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott mértékben és attól függetlenül kell megítélni, hogy ténylegesen felmerültek-e.

⁽¹⁾ HL L 56., 1968.3.4., 1. o.

(8) A költségek megállapításáról szóló, indokolással ellátott határozat a felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a fellebbezési tanács által hozott határozat keretében kérelem alapján felülvizsgálható; a kérelmet a költségek megítéléséről szóló értesítés napjától számított egy hónapon belül kell benyújtani. A kérelem mindaddig nem tekintendő benyújtottnak, amíg a költségek összege felülvizsgálatának díját meg nem fizetik. Az adott esettől függően a felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a fellebbezési tanács szóbeli eljárás lefolytatása nélkül határoz a költségek megállapításáról szóló határozat felülvizsgálata iránti kérelemről.

110. cikk

A költségek viselése tárgyában hozott határozatok végrehajtása

- (1) A Hivatalnak a költségek viselése tárgyában hozott jogerős határozata végrehajtható.
- (2) A végrehajtásra annak az államnak a hatályos polgári eljárásjogi szabályait kell alkalmazni, amelynek területén a végrehajtást fogantatosítják. Minden tagállam kijelöl egy, az (1) bekezdésben említett határozat hitelességének ellenőrzéséért felelős hatóságot, amelynek elérhetőségeit közli a Hivatallal, a Bírósággal és a Bizottsággal. A végrehajtást a határozat záradékolása útján, formalitásként kizárólag a határozat hitelességének vizsgálatára szorítkozva, a szóban forgó hatóság rendeli el.
- (3) Ha az érintett fél kérelme alapján az említett alaki követelmények teljesültek, a fél a nemzeti jogszabályokkal összhangban a végrehajtás érdekében közvetlenül az illetékes hatósághoz fordulhat.
- (4) A végrehajtást kizárólag a Bíróság határozata függesztheti fel. A végrehajtás szabálytalansága miatt benyújtott panaszok elbírálása azonban az érintett tagállam bíróságainak joghatósága alá tartozik.

3. SZAKASZ

A nyilvánosság és a tagállamok hatóságainak tájékoztatása

111. cikk

Az európai uniós védjegyek lajstroma

- (1) A Hivatalnak lajstromot kell vezetnie az európai uniós védjegyekről, és folyamatosan aktualizálnia kell azt.
- (2) A lajstrom az európai uniós védjegybejelentéssel és lajstromba vétellel kapcsolatos alábbi tételeket tartalmazza:
 - a) a bejelentés benyújtásának időpontja;
 - b) a bejelentés ügyszáma;
 - c) a bejelentés meghirdetésének időpontja;
 - d) a bejelentő neve és címe;
 - e) a 119. cikk (3) bekezdésének első mondatában említett képviselőtől eltérő képviselő neve és székhelyének címe;
 - f) a megjelölés ábrázolása – jellegének feltüntetésével –, és adott esetben a megjelölés leírása;
 - g) az áruk és szolgáltatások megnevezése;
 - h) az elsőbbségi igények 35. cikk szerinti adatai;
 - i) a kiállítási elsőbbségi igények 38. cikk szerinti adatai;
 - j) a lajstromozott korábbi védjegy szenioritása 39. cikk szerinti igénylésének adatai;
 - k) nyilatkozat arról, hogy a megjelölés – a 7. cikk (3) bekezdésével összhangban – használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet;
 - l) utalás arra, hogy a védjegy együttes védjegy;
 - m) utalás arra, hogy a védjegy tanúsító védjegy;
 - n) annak a nyelvnek a megjelölése, amelyen a bejelentést benyújtották, valamint a bejelentő által a 146. cikk (3) bekezdése alapján bejelentésében megjelölt második nyelv megjelölése;

- o) a védjegy lajstromozásának napja és a lajstromszám;
 - p) nyilatkozat arról, hogy a bejelentés az e rendelet 204. cikke szerint az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás átalakításából származik, a Madridi Jegyzőkönyv 3. cikke (4) bekezdésének megfelelő nemzetközi lajstromozás napjával vagy azzal a nappal együtt, amelyen a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalomnak az Unióra történő utólagos kiterjesztését a Madridi Jegyzőkönyv 3b. cikkének (2) bekezdése alapján bejegyezték, és adott esetben a nemzetközi lajstromozás elsőbbségének napja.
- (3) A lajstrom továbbá az alábbi bejegyzéseket is tartalmazza, az adott bejegyzés rögzítésének időpontjával együtt:
- a) az európai uniós védjegy jogosultjának nevével, címével vagy állampolgárságával, illetve azzal kapcsolatos változások, hogy a lakóhelye, székhelye vagy telephelye mely államban található;
 - b) a képviselő nevével és székhelyének címével kapcsolatos változások, ha nem a 119. cikk (3) bekezdésének első mondatában említett képviselőről van szó;
 - c) új képviselő megbízása esetén e képviselő neve és székhelyének címe;
 - d) a védjegynek a 49. cikk és az 54. cikk szerinti módosítása, valamint a hibák és elírások kijavítása;
 - e) az együttes védjegy használatáról rendelkező szabályzat 79. cikk szerinti módosításainak a bejelentése;
 - f) a 39. cikk szerinti, lajstromozott korábbi védjegy szenioritása 40. cikk szerinti igénylésének adatai;
 - g) a 20. cikk alapján történő teljes vagy részleges átruházások;
 - h) dologi jog alapítása vagy átruházása a 22. cikknek megfelelően, valamint a dologi jog természete;
 - i) végrehajtás 23. cikk szerinti és fizetéseképtelenségi eljárás 24. cikk szerinti indítása;
 - j) a 25. cikk szerint a használati engedély megadása vagy átruházása, valamint szükség esetén a használati engedély típusa;
 - k) az oltalomnak az 53. cikk szerinti megújítása, a megújítás hatálybalépésének napja, valamint az 53. cikk (4) bekezdése szerinti korlátozások;
 - l) a védjegyoltalomnak az oltalom lejárt miatti megszűnése az 53. cikknek megfelelően;
 - m) a jogosultnak a védjegyoltalomról való lemondása vagy a védjegybejelentés visszavonása a 49., illetve az 57. cikknek megfelelően;
 - n) a 46. cikk szerinti felszólalás, a 63. cikk szerinti kérelem, a 128. cikk (4) bekezdése szerinti, megszűnés megállapítására vagy törlésre irányuló viszontkereset, vagy a 68. cikk szerinti fellebbezés benyújtásának időpontja és adatai;
 - o) felszólalás, kérelem vagy viszontkereset tárgyában a 64. cikk (6) bekezdése vagy a 128. cikk (6) bekezdésének harmadik mondata szerint hozott határozat időpontja és tartalma, vagy fellebbezés tárgyában a 71. cikk szerint hozott határozat időpontja és tartalma;
 - p) a 140. cikk (2) bekezdése szerinti átalakítás iránti kérelem kézhezvétele;
 - q) a képviselőnek az e cikk (2) bekezdésének e) pontja alapján történt bejegyzésének törlése;
 - r) a nemzeti védjegy szenioritásának törlése;
 - s) az e bekezdés h), i) és j) pontjában említett bejegyzések módosítása vagy a lajstromból való törlése;
 - t) a 197. cikknek megfelelően az európai uniós védjegy nemzetközi lajstromozással való felváltása;
 - u) a 185. cikk (1) bekezdése alapján az európai uniós védjegyként lajstromozott európai uniós védjegybejelentésen alapuló nemzetközi lajstromozás napja és száma;
 - v) a 185. cikk (2) bekezdése alapján az európai uniós védjegy alapján történt nemzetközi lajstromozás időpontja és száma;
 - w) a bejelentés megosztása az 50. cikk alapján, a védjegyoltalom megosztása az 56. cikk alapján, a megosztási lajstromozásra vonatkozó, az e cikk (2) bekezdésében felsorolt tételekkel együtt, valamint az eredeti lajstromozásban szereplő árujegyzék megfelelően módosított változata;

- x) valamely határozat vagy lajstrombejegyzés visszavonása a 103. cikk alapján, amennyiben a visszavonás már közzétett határozatot vagy lajstrombejegyzést érint;
 - y) értesítés az európai uniós tanúsító védjegy használatáról rendelkező szabályzatnak a 88. cikk szerinti módosításáról.
- (4) Az ügyvezető igazgató a 149. cikk (4) bekezdésére is figyelemmel elrendelheti az e cikk (2) és a (3) bekezdésében említettektől eltérő adatok lajstromba történő bejegyzését is.
- (5) A lajstrom elektronikus formában is vezethető. A Hivatalnak a (8) bekezdésben meghatározott célokra össze kell gyűjtenie, rendszereznie kell, közzé kell tennie és tárolnia kell a (2) és (3) bekezdésben említett tételeket, ideértve a személyes adatokat is. A Hivatalnak biztosítania kell, hogy a nyilvánosság számára a lajstrom mindig könnyen hozzáférhető legyen.
- (6) A európai uniós védjegy jogosultját a lajstromban bekövetkező változásokról értesíteni kell.
- (7) A Hivatalnak kérelemre és díjfizetés ellenében hiteles vagy nem hiteles lajstromkivonatot kell kiadnia.
- (8) A (2) és (3) bekezdésben szereplő bejegyzésekben foglalt adatok – ideértve a személyes adatokat is – kezelésére az alábbiak céljából kerülhet sor:
- a) az e rendelet és az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusok szerinti kérelmek és/vagy lajstromozások kezelése;
 - b) nyilvános nyilvántartás fenntartása a hatóságok és gazdasági szereplők általi betekintés, valamint azok tájékoztatása céljából, az e rendelet által rájuk ruházott jogok gyakorlásának lehetővé tétele érdekében, valamint a harmadik felek korábban keletkezett jogainak létezéséről való tájékozódásuk érdekében; és
 - c) jelentések és statisztikák készítése, amelyek alapján a Hivatal optimalizálni tudja műveleteit és javítani tudja a rendszer működését.
- (9) A (2) és (3) bekezdésben említett bejegyzésekben foglalt valamennyi adat – ideértve a személyes adatokat is – közérdekű adatnak minősül és bármely harmadik fél által hozzáférhető. A jogbiztonság érdekében a lajstrom bejegyzéseit korlátlan ideig meg kell őrizni.

112. cikk

Adatbázis

- (1) A 111. cikk szerinti lajstrom vezetésére vonatkozó kötelezettség mellett a Hivatal köteles összegyűjteni és elektronikus adatbázisban tárolni a bejelentők, illetve kérelmezők vagy az eljárásban részt vevő bármely fél által e rendelettel vagy az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusokkal összhangban megadott valamennyi adatot.
- (2) Az elektronikus adatbázis a védjegylajstromban a 111. cikk szerint szerepeltetett adatokon túl is tartalmazhat személyes adatokat, amennyiben ezeknek az adatoknak a megadását ez a rendelet vagy az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusok előírják. Ezeknek az adatoknak az összegyűjtésére, tárolására és kezelésére az alábbi célok érdekében kerülhet sor:
- a) az e rendelet és az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusok szerinti kérelmek és/vagy lajstromozások kezelése;
 - b) a vonatkozó eljárások lefolytatásához szükséges információkhoz való hozzáférés megkönnyítése és hatékonyabbá tétele;
 - c) a bejelentőkkel, illetve kérelmezőkkel és az eljárás egyéb résztvevőivel való kommunikáció;
 - d) jelentések és statisztikák készítése, amelyek alapján a Hivatal optimalizálni tudja műveleteit és javítani tudja a rendszer működését.
- (3) Az elektronikus adatbázishoz való hozzáférés feltételeit, valamint az adatbázis tartalmának – az e cikk (2) bekezdésében említett személyes adatok kivételével, de a 111. cikkben felsoroltakat ideértve – géppel olvasható formában történő elérhetővé tételének módját, ideértve a hozzáférés díját is, az ügyvezető igazgatónak kell megállapítania.
- (4) A (2) bekezdésben említett személyes adatokhoz való hozzáférést korlátozni kell, és azok nem hozhatók nyilvánosságra, kivéve, ha az érintett fél kifejezett hozzájárulását adta a közzétételhez.

(5) Valamennyi adatot korlátlan ideig meg kell őrizni. Ugyanakkor az érintett fél az európai uniós védjegyvoltalom lejártát vagy a vonatkozó, ellenérdekű fél részvételével zajló eljárás befejezését követő 18 hónap elteltével kérheti a személyes adatoknak az adatbázisból való törlését. Az érintett fél bármikor jogosult a pontatlan vagy hibás adatok javítását kérni.

113. cikk

A határozatokhoz való online hozzáférés

(1) A Hivatal határozatait a lakosság tájékoztatása céljából, valamint az átláthatóság és kiszámíthatóság érdekében online elérhetővé kell tenni. Minden olyan fél, aki a határozat elfogadásához vezető eljárásban részt vett, kérheti, hogy a határozatban szereplő bármely személyes adatát töröljék

(2) A lakosság szellemi tulajdonjogi kérdésekben való tájékozottságának fokozása érdekében, valamint a bírósági gyakorlatok egymáshoz való közeledésének előmozdítása céljából a Hivatal internetes hozzáférést biztosíthat a feladatkörével összefüggő nemzeti és európai uniós bírósági ítéletekhez. A Hivatal köteles tiszteletben tartani az eredeti közzététel személyes adatokra vonatkozó feltételeit.

114. cikk

Iratbetekintés

(1) Az európai uniós védjegybejelentés iratai a meghirdetést megelőzően csak a bejelentő hozzájárulásával tekinthetők meg.

(2) Aki igazolja, hogy az európai uniós védjegy bejelentője úgy nyilatkozott, hogy a védjegy lajstromozását követően az abból eredő jogaira hivatkozással vele szemben fel kíván lépni, az ilyen bejelentés irataiba a meghirdetést megelőzően a bejelentő hozzájárulásának hiányában is betekinthez.

(3) Az európai uniós védjegybejelentés meghirdetését követően a bejelentés és az annak alapján keletkező védjegyvoltalmi ügyiratok kérelemre megtekinthetők.

(4) Amennyiben az iratbetekintésre az e cikk (2) és (3) bekezdése szerint kerül sor, úgy a 169. cikk szerinti kizárással és kifogással kapcsolatos okiratokba, a határozatok és vélemények tervezetébe, valamint a határozatok és vélemények előkészítésének céljára használt minden egyéb belső dokumentumba, továbbá az iratok azon részeibe, amelyekre vonatkozóan az érintett fél az iratbetekintés iránti kérelem benyújtása előtt jelezte azok bizalmas kezelésére irányuló különös érdekét – a betekintés megtagadható, kivéve, ha az iratok e részeibe való betekintést a betekintést kérő fél elsőbbséget élvező jogos érdeke indokolja.

(5) Az európai uniós védjegybejelentések és a lajstromozott európai uniós védjegyek irataiba való betekintés az eredeti példányokba vagy azok másolataiba, illetve a műszaki hordozókba való betekintés útján történhet, ha az iratokat ilyen hordozókon tárolják. A iratbetekintés módját az ügyvezető igazgató határozza meg.

(6) Ha az iratbetekintésre a (7) bekezdés rendelkezései szerinti kerül sor, az iratbetekintés iránti kérelmet mindaddig be nem nyújtottnak kell tekinteni, amíg az előírt díjat meg nem fizetik. Nem kell díjat fizetni, ha a műszaki hordozókba történő betekintés online történik.

(7) Az iratokba való betekintésre a Hivatal helyiségeiben kerülhet sor. Az iratokba való betekintésre – kérelemre – az iratok részét képező dokumentumok másolatának kiadásával kerülhet sor. A másolatok kiadásáért díjat kell fizetni. A Hivatalnak emellett kérelemre, díjfizetés ellenében hiteles vagy nem hiteles másolatot kell kiadnia az európai uniós védjegybejelentésről.

(8) A Hivatalnál őrzött, az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozással kapcsolatos iratokba kérelemre be lehet tekinteni a 190. cikk (1) bekezdésében említett meghirdetés napjától kezdődően, az e cikk (1), (3) és (4) bekezdésében rögzített feltételekkel összhangban.

(9) A (4) bekezdésben előírt korlátozásokra is figyelemmel a Hivatal kérelemre, díjfizetés ellenében közölheti az európai uniós védjegybejelentésekben, illetve lajstromozott európai uniós védjegyek irataiban szereplő adatokat. Mindazonáltal a Hivatal az iratbetekintés lehetőségének igénybevételére szólíthatja fel a kérelmezőt, ha a szolgáltatandó adatok mennyisége miatt azt célszerűnek ítéli.

115. cikk

Az iratok megőrzése

- (1) A Hivatal az európai uniós védjegybejelentésekkel, illetve az európai uniós védjegyek lajstromozásával kapcsolatos valamennyi eljárás iratát köteles megőrizni. Az iratmegőrzés módját az ügyvezető igazgató állapítja meg.
- (2) Ha az iratokat elektronikus formában tárolják, az elektronikus iratokat vagy azok biztonsági másolatait korlátlan ideig meg kell őrizni. Az eljárásban részt vevő felek által benyújtott és az ilyen elektronikus iratok alapját képező eredeti dokumentumokat meg kell semmisíteni azok Hivatal általi kézhezvételétől számított meghatározott időtartamot követően, amelyet az ügyvezető igazgatónak kell megállapítania.
- (3) Abban az esetben, ha, illetve amilyen mértékben az iratokat vagy azok részeit az elektronikustól eltérő bármely más formában tárolják, az ilyen iratok részét képező dokumentumokat vagy bizonyítékokat annak az évnek a végétől számított legalább öt évig meg kell őrizni, amelyben a bejelentést elutasítják, visszavonják, vagy azt visszavontnak kell tekinteni, illetve amelyben az európai uniós védjegyvoltalom az 53. cikknek megfelelően teljes egészében megszűnik, az európai uniós védjegyvoltalomról való, 57. cikknek megfelelő teljes lemondást bejegyzik, vagy az európai uniós védjegyet az 64. cikk (6) bekezdése vagy a 128. cikk (6) bekezdése alapján teljes egészében törlik a védjeglajstromból.

116. cikk

Időszaki kiadványok

- (1) A Hivatalnak rendszeres időközönként ki kell adnia:
- a) az Európai Uniós Védjegyértékesítőt, amely tartalmazza a védjegybejelentések meghirdetését és a védjeglajstromba tett bejegyzések közzétételét, továbbá az európai uniós védjegyek bejelentésével vagy lajstromozásával kapcsolatos minden olyan egyéb adatot, amelyeknek a közzétételét e rendelet vagy az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusok előírják;
 - b) a Hivatal Hivatalos Lapját, amely az ügyvezető igazgató által kiadott általános jellegű közleményeket és tájékoztatást, valamint az e rendelet vagy annak végrehajtása szempontjából releváns minden egyéb információt tartalmaz.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett kiadványok elektronikus formában is megjelentethetők.

- (2) Az Európai Uniós Védjegyértékesítő az ügyvezető igazgató által meghatározott módon és gyakorisággal jelenik meg.
- (3) A Hivatal Hivatalos Lapját a Hivatal nyelvein kell megjelentetni. Ugyanakkor az ügyvezető igazgató döntése alapján bizonyos információk az Európai Unió hivatalos nyelvein tehetők közzé a Hivatal Hivatalos Lapjában.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza:
- a) azt az időpontot, amelyet az Európai Uniós Védjegyértékesítőben való meghirdetés, illetve közzététel időpontjának kell tekinteni;
 - b) a védjegyek lajstromba vételére vonatkozó olyan bejegyzések közzétételének módját, amelyek nem tartalmaznak semmilyen változást a védjegybejelentés meghirdetéséhez képest;
 - c) azt, hogy milyen formában lehet a nyilvánosság számára elérhetővé tenni a Hivatal Hivatalos Lapjának lapszámait.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

117. cikk

Igazgatási együttműködés

- (1) Ha ez a rendelet vagy a nemzeti jogszabályok eltérően nem rendelkeznek, a Hivatal és a tagállamok bíróságai vagy hatóságai kérelemre segítséget nyújtanak egymásnak tájékoztatás megadásával vagy az iratbetekintés lehetővé tételével. Ha a Hivatal a bíróságok, az ügyészségek vagy a központi iparjogvédelmi hivatalok számára iratbetekintést engedélyez, az iratokba való betekintésre a 114. cikkben megállapított korlátozások nem vonatkoznak.
- (2) A Hivatal nem számíthat fel díjat a tájékoztatásért és az iratbetekintésért.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza, hogy a Hivatal és a tagállami hatóságok milyen módon cserélnek információt és teszik egymás számára lehetővé az iratbetekintést, figyelembe véve azokat a 114. cikk szerinti korlátozásokat, amelyek az európai uniós védjegybejelentésekkel, illetve az európai uniós védjegyek lajstromozásával kapcsolatos iratokba való betekintésre vonatkoznak, ha azt harmadik felek számára teszik lehetővé. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

118. cikk

Kiadványok cseréje

(1) A Hivatal és a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalai kérelemre, saját felhasználás céljából ingyenesen megküldik egymásnak kiadványaik egy vagy több példányát.

(2) A Hivatal a kiadványok cseréjéről vagy megküldéséről megállapodásokat köthet.

4. SZAKASZ

Képviselet

119. cikk

A képviselet általános elvei

(1) A (2) bekezdésben meghatározott kivétellel senki sem kötelezhető arra, hogy a Hivatal előtti eljárásban képviselőt vegyen igénybe.

(2) Az e cikk (3) bekezdésének második mondatában foglaltakat nem érintve az a természetes vagy jogi személy, akinek lakóhelye, illetve székhelye, üzleti tevékenységének fő helye, vagy valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telephelye nem az Európai Gazdasági Térségben van, az e rendeletben szabályozott valamennyi eljárásban – az európai uniós védjegybejelentés benyújtását kivéve – köteles a 120. cikk (1) bekezdésének megfelelő képviselőt a Hivatal előtti képviseletével megbízni és köteles e képviselőn keresztül eljárni.

(3) Azt a természetes vagy jogi személyt, akinek lakóhelye, illetve amelynek székhelye, üzleti tevékenységének fő helye vagy valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telephelye az Európai Gazdasági Térségben van, a Hivatal előtt alkalmazottja is képviselheti. A jogi személy e bekezdés hatálya alá tartozó alkalmazottja a jogi személlyel gazdasági kapcsolatban álló más jogi személyeket is képviselhet, akkor is, ha ez utóbbi jogi személyek székhelye, üzleti tevékenységük fő helye vagy valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telephelye nem az Európai Gazdasági Térségben van. Az e bekezdés értelmében személyeket képviselő alkalmazottaknak a Hivatal, vagy adott esetben az eljárásban részt vevő fél kérelmére az iratokhoz csatolandó, aláírással ellátott képviseleti meghatalmazást kell benyújtaniuk a Hivatalhoz.

(4) Közös képviselőt kell kinevezni, ha több bejelentő, vagy több harmadik fél jár el együttesen.

120. cikk

Hivatásos képviselők

(1) Természetes vagy jogi személyeknek a Hivatal előtti képviseletét kizárólag a következő személyek láthatják el:

- a) az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamában képesítéssel és az Európai Gazdasági Térségben székhellyel rendelkező ügyvéd, ha az adott államban védjegyügyekben képviselőként eljárhat;
- b) az a hivatásos képviselő, akinek neve szerepel a Hivatal által e célból vezetett jegyzékben.

A Hivatal előtt eljáró képviselőnek a Hivatal, vagy adott esetben az eljárásban részt vevő másik fél kérelmére az iratokhoz csatolandó, aláírással ellátott képviseleti meghatalmazást kell benyújtania a Hivatalhoz.

(2) A hivatásos képviselők jegyzékébe bármely természetes személy felvehető, ha megfelel a következő feltételeknek:

- a) az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamának állampolgára;

- b) üzleti tevékenységének helye vagy foglalkoztatásának helye az Európai Gazdasági Térségben található;
- c) védjegyügyekben természetes és jogi személyek képviselőjére jogosult a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatal vagy az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamának központi iparjogvédelmi hivatala előtt. Ha az említett államban ez a jogosultság nincs külön szakképesítéshez kötve, a jegyzékbe való felvétel feltétele, hogy a kérelmező védjegyügyekben legalább öt évig rendszeresen képviselőt látott el a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatal vagy az említett központi iparjogvédelmi hivatalok előtt. A kérelmező azonban mentesül a szakmai tapasztalatra vonatkozó követelmény alól, ha az arra vonatkozó szakmai képesítését, hogy a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatal vagy az említett központi iparjogvédelmi hivatalok előtt védjegyügyekben természetes vagy jogi személyeket képviseljen, az érintett állam jogszabályainak megfelelően hivatalosan elismerték.
- (3) A jegyzékbe való felvétel kérelemre történik, amelyhez csatolni kell az érintett tagállam központi iparjogvédelmi hivatala által kiállított igazolást, amely szerint a (2) bekezdésben előírt feltételeket teljesítették.
- (4) Az ügyvezető igazgató felmentést adhat:
- a) a (2) bekezdés c) pontjának második mondata szerinti követelmény alól, ha a kérelmező bizonyítja, hogy a szükséges képesítést más módon megszerezte;
- b) a (2) bekezdés a) pontja szerinti követelmény alól magasan képzett szakemberek esetében, amennyiben a (2) bekezdés b) és c) pontja szerinti követelmények teljesülnek.
- (5) A hivatásos képviselők jegyzékéből bármely személy törölhető saját kérésére, illetve amennyiben a képviselőt már nem tudja ellátni. A hivatásos képviselők jegyzékének módosítását a Hivatal Hivatalos Lapjában közzé kell tenni.

121. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 208. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a következőket:

- a) a 119. cikk (4) bekezdésében említett közös képviselő kinevezésére vonatkozó feltételek és eljárás;
- b) a 119. cikk (3) bekezdésében említett munkavállalókra és a 120. cikk (1) bekezdésében említett hivatásos képviselőkre vonatkozó azon feltételek, amelyek mellett be kell nyújtaniuk a Hivatalhoz az aláírásukkal ellátott meghatalmazást, hogy képviselőt láthassanak el, valamint e meghatalmazás tartalma;
- c) azon körülmények, amelyek megléte esetén egy személyt törölni lehet a hivatásos képviselők 120. cikk (5) bekezdésében említett jegyzékéből.

X. FEJEZET

JOGHATÓSÁG ÉS ELJÁRÁS AZ EURÓPAI UNIÓS VÉDJEGYEKKEK ÖSSZEFÜGGŐ JOGVITÁKBAN

1. SZAKASZ

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságra, valamint a határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó uniós szabályok alkalmazása

122. cikk

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságra, valamint a határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó uniós szabályok alkalmazása

- (1) Ha e rendelet másként nem rendelkezik, az európai uniós védjegybejelentésekkel és az európai uniós védjegyekkel összefüggő ügyekben, valamint nemzeti védjegyekkel és európai uniós védjegyekkel összefüggő, egyidejűleg vagy egymást követően indított ügyekben a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságra, valamint a határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó európai uniós szabályokat kell alkalmazni.

- (2) A 124. cikkben említett keresetekkel és igényekkel összefüggő eljárások esetén
- a) az 1215/2012/EU rendelet 4. és 6. cikke, 7. cikkének 1., 2., 3. és 5. pontja és 35. cikke nem alkalmazható;
 - b) az 1215/2012/EU rendelet 25. és 26. cikkét az e rendelet 125. cikkének (4) bekezdésében szereplő korlátozásokkal kell alkalmazni;
 - c) az 1215/2012/EU rendelet II. fejezetében foglalt, a tagállamban lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező személyekre vonatkozó rendelkezéseket olyan személyekre is alkalmazni kell, akik lakóhelye, illetve amelyek székhelye nem a tagállamok valamelyikében van, de a tagállamok valamelyikében telephellyel rendelkeznek.
- (3) Az e rendeletben az 1215/2012/EU rendeletre való hivatkozások adott esetben magukban foglalják az Európai Közösség és a Dán Királyság között a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2005. október 19-i megállapodást is.

2. SZAKASZ

Az európai uniós védjegy bitorlásával és érvényességével összefüggő jogviták

123. cikk

Európai uniós védjegy bíróságok

- (1) A tagállamok területükön a lehető legkorlátozottabb számban kijelölnek első- és másodfokon eljáró olyan nemzeti bíróságokat, amelyek az e rendelettel rájuk ruházott hatáskörben járnak el.
- (2) Ha a valamely tagállam által az európai uniós védjegy bíróságoknak a 207/2009/EK rendelet 95. cikke (2) bekezdése szerint a Bizottsággal közölt jegyzékében szereplő bíróságok számában, nevében vagy illetékességében bármilyen változás következik be, erről az érintett tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot.
- (3) A Bizottság a (2) bekezdésben említett közlésről értesíti a tagállamokat, és azt közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

124. cikk

Joghatóság bitorlással és érvényességgel összefüggő ügyekben

Az európai uniós védjegy bíróságnak a következő ügyekben van kizárólagos joghatósága:

- a) az európai uniós védjegy bitorlásával összefüggő perek és – ha a nemzeti jog arról rendelkezik – az európai uniós védjegy bitorlásának kísérlétével kapcsolatos perek;
- b) a nemleges megállapításra irányuló perek, ha a nemzeti jog arról rendelkezik;
- c) a 11. cikk (2) bekezdésében említett cselekmények eredményeként indított perek;
- d) a 128. cikk alapján az európai uniós védjegyoltalom megszűnésének megállapítására vagy az európai uniós védjegy törlésére irányuló viszontkeresetek.

125. cikk

Nemzetközi joghatóság

- (1) E rendelet rendelkezéseire és az 1215/2012/EU rendeletnek a 122. cikk alapján alkalmazandó bármely rendelkezésére is figyelemmel a 124. cikkben említett keresetek és igények tárgyában az eljárást az alperes lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállam bírósága előtt, vagy ha az alperes a tagállamokban lakóhellyel vagy székhellyel nem rendelkezik, az alperes telephelye szerinti tagállamban kell megindítani.
- (2) Ha az alperes lakóhelye vagy székhelye nem a tagállamokban van, vagy a tagállamok egyikében sem rendelkezik telephellyel, az eljárást a felperes lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállam bírósága előtt, vagy ha a felperes a tagállamokban lakóhellyel vagy székhellyel nem rendelkezik, a felperes telephelye szerinti tagállamban kell megindítani.

(3) Ha a felperes és az alperes egyikének nincs lakóhelye vagy székhelye a tagállamokban, vagy ott egyikük sem rendelkezik telephellyel, az eljárást annak a tagállamnak a bírósága előtt kell megindítani, ahol a Hivatal székhelye található.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdéstől eltérően

a) az 1215/2012/EU rendelet 25. cikkét akkor kell alkalmazni, ha a felek megállapodnak arról, hogy az ügyben egy másik európai uniós védjegy bíróságnak van joghatósága;

b) az 1215/2012/EU rendelet 26. cikkét akkor kell alkalmazni, ha az alperes egy másik európai uniós védjegy bíróság előtt jelenik meg.

(5) A 124. cikkben említett keresetek és igények tárgyában az eljárás – a nemleges megállapításra irányuló perek kivételével – annak a tagállamnak a bírósága előtt is megindítható, ahol a bitorlást elkövették, illetve megkísérelték, illetve ahol a 11. cikk (2) bekezdésében említett cselekményt elkövették.

126. cikk

A joghatóság terjedelme

(1) A 125. cikk (1)–(4) bekezdése alapján joghatósággal bíró európai uniós védjegy bíróság joghatósággal rendelkezik

a) a tagállamok bármelyikének területén elkövetett vagy megkísérelt védjegy bitorlási cselekményekre;

b) a tagállamok bármelyikének területén elkövetett, a 11. cikk (2) bekezdésében említett cselekményekre.

(2) A 125. cikk (5) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező európai uniós védjegy bíróság joghatósága csak az abban a tagállamban elkövetett vagy megkísérelt cselekményekre terjed ki, ahol a bíróság székhelye van.

127. cikk

Az érvényesség vétele – érdemi védekezés

(1) Az európai uniós védjegy bíróság az európai uniós védjegyoltalmat mindaddig érvényesnek tekinti, amíg azt az alperes az oltalom megszűnésének megállapítása vagy a védjegy törlése iránt előterjesztett viszontkeresetben vitássá nem teszi.

(2) Az európai uniós védjegyoltalom érvényessége nem képezheti nemleges megállapítás iránt indított per tárgyát.

(3) A 124. cikk a) és c) pontjában említett perekben az európai uniós védjegyoltalom megszűnésének megállapítására irányuló, nem viszontkereset formájában előterjesztett kifogás akkor fogadható el, ha az alperes arra hivatkozik, hogy az európai uniós védjegy megszűnése megállapításának a védjegy bitorlási per megindításakor fennálló tényleges használat hiánya miatt helye lett volna.

128. cikk

Viszontkereset

(1) A megszűnés megállapítására vagy a törlésre irányuló viszontkereset kizárólag az e rendelet szerinti megszűnési vagy törlési okokon alapulhat.

(2) Az európai uniós védjegy bíróság a megszűnés megállapítására vagy a törlésre irányuló viszontkeresetet elutasítja, ha ugyanazon felek között ugyanazon kérdésben és jogalapon benyújtott kérelem tárgyában a Hivatal korábban jogerősen döntött.

(3) Ha a viszontkeresetet olyan perben terjesztik elő, amelyben az európai uniós védjegy jogosultja félként még nem vesz részt, erről őt értesíteni kell, és a perben a tagállam jogszabályaiban megállapított feltételekkel vehet részt.

(4) Azon európai uniós védjegy bíróság, amelyhez európai uniós védjegyoltalom megszüntésének megállapítására vagy törlésére irányuló viszontkeresetet nyújtottak be, csak azt követően vizsgálhatja a viszontkeresetet, hogy az érdekelt fél vagy a bíróság tájékoztatta a Hivatalt a viszontkereset benyújtásának időpontjáról. Az erre vonatkozó információt a Hivatalnak rögzítenie kell a lajstromban. A Hivatalnak tájékoztatnia kell a bíróságot arról, ha az európai uniós védjegyoltalom megszüntésének megállapítására vagy törlésére irányuló kérelmet még a viszontkereset indítása előtt benyújtották, a bíróságnak pedig a kérelemről hozott határozat jogerőre emelkedéséig vagy a kérelem visszavonásáig a 132. cikk (1) bekezdésével összhangban fel kell függesztenie az eljárást.

(5) Az 64. cikk (2)–(5) bekezdését alkalmazni kell.

(6) Ha az európai uniós védjegy bíróság az európai uniós védjegyoltalom megszüntésének megállapítása vagy a védjegy törlése céljából előterjesztett viszontkereset ügyében jogerős ítéletet hozott, az ítélet egy példányát a bíróság vagy a nemzeti eljárásban érintett felek valamelyike haladéktalanul megküldi a Hivatalnak. A Hivatal vagy az érdekelt felek tájékoztatást kérhetnek az ítélet megküldéséről. A Hivatalnak az ítéletre vonatkozó bejegyzést rögzítenie kell a lajstromban, és meg kell tennie azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy eleget tegyen az ítélet rendelkező részében foglaltaknak.

(7) Az európai uniós védjegy bíróság az európai uniós védjegyoltalom megszüntésének megállapítása vagy a védjegy törlése iránt előterjesztett viszontkereset tárgyalásakor az európai uniós védjegy jogosultjának kérelmére és a felek meghallgatását követően az eljárást felfüggesztheti, és felhívhatja az alperest, hogy az általa megjelölt határidőn belül a megszüntés megállapítására irányuló, illetve törlési kérelmet nyújtson be a Hivatalhoz. Ha a kérelem benyújtására az előírt határidőn belül nem kerül sor, az eljárást folytatni kell, és a viszontkeresetet visszavontnak kell tekinteni. A 132. cikk (3) bekezdését alkalmazni kell.

129. cikk

Alkalmazandó jog

(1) Az európai uniós védjegy bíróság e rendeletet alkalmazza.

(2) Az e rendelet által nem szabályozott, védjegyre vonatkozó valamennyi kérdésre az érintett európai uniós védjegy bíróságnak a vonatkozó nemzeti jogot kell alkalmaznia.

(3) Ha e rendelet eltérően nem rendelkezik, az európai uniós védjegy bíróság a székhelye szerinti államnak azokat az eljárási szabályait alkalmazza, amelyek irányadók a nemzeti védjegyekkel összefüggő azonos tárgyú perekben.

130. cikk

Jogkövetkezmények

(1) Ha az európai uniós védjegy bíróság úgy találja, hogy az alperes európai uniós védjegyet bitorolja, vagy azt megkísérelte, a bíróság az alperest eltiltja az európai uniós védjegy bitorlásával vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények folytatásától, kivéve, ha nyomós okból ettől eltekint. Az európai uniós védjegy bíróság nemzeti jogszabályaiával összhangban meghozza továbbá azokat az intézkedéseket, amelyek az említett eltiltás végrehajtását biztosítják.

(2) Az európai uniós védjegy bíróság az alkalmazandó jog alapján rendelkezésre álló, az ügy körülményeire tekintettel általa alkalmasnak ítélt intézkedéseket és végzéseket is alkalmazhat.

131. cikk

Ideiglenes és biztosítási intézkedések

(1) A tagállami bíróságtól, ideértve az európai uniós védjegy bíróságot is, az érintett tagállam jogszabályai által a nemzeti védjegyek tekintetében biztosított ideiglenes intézkedések – ideértve a biztosítási intézkedést is – kérhetők az európai uniós védjegybejelentés, illetve az európai uniós védjegy tekintetében, még abban az esetben is, ha e rendelet értelmében az ügy érdemi elbírálására egy másik tagállam európai uniós védjegy bíróságának van joghatósága.

(2) A 125. cikk (1), (2), (3) vagy (4) bekezdésére alapított joghatósággal bíró európai uniós védjegybíróság elrendelhet olyan ideiglenes, illetve biztosítási intézkedést is, amely az 1215/2012/EU rendelet III. fejezete értelmében az előírt elismerési és végrehajtási eljárástól függően bármelyik tagállam területén alkalmazandó. Ilyen joghatósággal más bíróság nem rendelkezhet.

132. cikk

Kapcsolódó perek különös szabályai

(1) A 124. cikkben említett pert tárgyaló európai uniós védjegybíróság a nemleges megállapításra irányuló per kivételével, vagy ha a tárgyalást nyomós okból folytatni kell a felek meghallgatását követően hivatalból vagy a felek egyikének kérelmére – az ellenérdekű fél meghallgatását követően – felfüggeszti az eljárást, ha az európai uniós védjegy érvényessége tárgyában egy másik európai uniós védjegybíróság előtt előterjesztett viszontkereset alapján eljárás folyik, vagy a Hivatalhoz a megszűnés megállapítására irányuló vagy törlési kérelmet nyújtottak be.

(2) A Hivatal a megszűnés megállapítására irányuló vagy a törlési kérelem tárgyában folyó eljárás során a felek meghallgatását követően hivatalból vagy a felek egyikének kérelmére – az ellenérdekű fél meghallgatását követően – felfüggeszti az eljárást, ha az európai uniós védjegy érvényessége tárgyában európai uniós védjegybíróság előtt előterjesztett viszontkereset alapján eljárás folyik, kivéve, ha a tárgyalást nyomós okból folytatni kell. Az európai uniós védjegybíróság azonban az előtte folyó eljárásban részt vevő felek bármelyikének kérelmére – az eljárásban részt vevő felek meghallgatását követően – felfüggesztheti az eljárást. A Hivatal ebben az esetben folytatja az előtte felfüggesztett eljárást.

(3) Ha az európai uniós védjegybíróság az eljárást felfüggeszti, a felfüggesztés időtartamára ideiglenes, illetve biztosítási intézkedést hozhat.

133. cikk

A másodfokú európai uniós védjegybíróságok joghatósága – további fellebbezés

(1) A 124. cikkben említett keresetek és igények tárgyában indított perekben az elsőfokú bíróság ítéleteivel szemben fellebbezésnek van helye a másodfokú európai uniós védjegybírósághoz.

(2) A másodfokú európai uniós védjegybírósághoz történő fellebbezés feltételeit a bíróság székhelye szerinti tagállam nemzeti joga határozza meg.

(3) A nemzeti jog további fellebbezésre vonatkozó szabályait alkalmazni kell a másodfokú európai uniós védjegybíróság ítéleteire.

3. SZAKASZ

Az európai uniós védjegyekkel összefüggő egyéb jogviták

134. cikk

A nem európai uniós védjegybírósággént eljáró nemzeti bíróságok joghatóságára vonatkozó kiegészítő rendelkezések

(1) Abban a tagállamban, amelynek bíróságai a 122. cikk (1) bekezdése alapján joghatósággal rendelkeznek, annak a bíróságnak van joghatósága a 124. cikkben nem említett perekre, amely az adott tagállamban a nemzeti védjegyekkel összefüggő ilyen perre hatáskörrel és illetékességgel rendelkezik.

(2) Ha a 124. cikkben nem említett, európai uniós védjeggyel összefüggő perre a 122. cikk (1) bekezdése és e cikk (1) bekezdése értelmében egyetlen bíróságnak sincs joghatósága, azt a Hivatal székhelye szerinti tagállam bírósága előtt kell lefolytatni.

135. cikk

A nemzeti bíróság kötelezettsége

A 124. cikkben nem említett, európai uniós védjeggyel összefüggő perekben eljáró nemzeti bíróság az európai uniós védjegyoltalmat érvényesnek tekinti.

XI. FEJEZET

A TAGÁLLAMI JOGRA GYAKOROLT HATÁSOK

1. SZAKASZ

Polgári perek több védjegy alapján

136. cikk

Egyidejű és egymást követő polgári perek európai uniós védjegyek és nemzeti védjegyek alapján

(1) Ha ugyanazon felek között ugyanabban a tárgyban különböző tagállamok bíróságai előtt bitorlás vagy annak kísérlete tárgyában per van folyamatban, és a bíróságok egyike az európai uniós védjeggyel, a másik a nemzeti védjeggyel összefüggésben jár el:

- a) az a bíróság, amelyik előtt az ügy később indult, joghatóságának hiányát a másik bíróság javára hivatalból megállapítja, ha az érintett védjegyek azonosak, és azonos árukra vagy szolgáltatásokra érvényesek. Az a bíróság, amelynek meg kellene állapítania joghatóságának hiányát, eljárását felfüggesztheti, ha a másik bíróság joghatóságát vitatják;
- b) az a bíróság, amelyik előtt az ügy később indult, eljárását felfüggesztheti, ha az érintett védjegyek azonosak, és hasonló árukra vagy szolgáltatásokra érvényesek, illetve, ha az érintett védjegyek hasonlóak, és azonos vagy hasonló árukra vagy szolgáltatásokra érvényesek.

(2) Az európai uniós védjegy bitorlása tárgyában eljáró európai uniós védjegy bíróság a keresetet elutasítja, ha ugyanazon felek között ugyanabban a kérdésben azonos árukra vagy szolgáltatásokra érvényes azonos nemzeti védjegy alapján az ügy érdemében már jogerős ítéletet hoztak.

(3) A nemzeti védjegy bitorlása tárgyában eljáró bíróság a keresetet elutasítja, ha ugyanazon felek között ugyanabban a kérdésben azonos árukra vagy szolgáltatásokra érvényes azonos európai uniós védjegy alapján az ügy érdemében már jogerős ítéletet hoztak.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem alkalmazható az ideiglenes intézkedésekre, ideértve a biztosítási intézkedéseket is.

2. SZAKASZ

A nemzeti jogszabályok alkalmazása az európai uniós védjegy használatától való eltiltás végett

137. cikk

Az európai uniós védjegy használatától való eltiltás

(1) Eltérő rendelkezés hiányában e rendelet nem érinti a 8. cikk vagy a 60. cikk (2) bekezdése szerinti korábbi jogoknak a későbbi európai uniós védjegy használata útján történő megsértése miatti igények érvényesítésére a tagállami jogszabályokban biztosított jogosultságot. A 8. cikk (2) és (4) bekezdése szerinti korábbi jogok megsértése miatti igények azonban nem érvényesíthetők, ha a korábbi jog jogosultja a 61. cikk (2) bekezdésének megfelelően már nem kérheti az európai uniós védjegy törlését.

(2) Eltérő rendelkezés hiányában e rendelet nem érinti a tagállam polgári, közigazgatási vagy büntetőjogi jogszabályai, illetve az uniós jog rendelkezései alapján az európai uniós védjegy használatától való eltiltás iránti eljárásindításhoz való jogot, feltéve, hogy a nemzeti védjegy használata az adott tagállam joga vagy az uniós jog alapján megtiltható.

138. cikk

Helyi jelentőségű korábbi jogok

- (1) A kizárólag egy meghatározott területre érvényes korábbi jog jogosultja fellelphet az európai uniós védjegynek az azon a területen való használata ellen, ahol az ő joga védelemben részesül, feltéve, hogy az érintett tagállam jogszabályai erre lehetőséget biztosítanak.
- (2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a korábbi jog jogosultja öt egymást követő éven át eltúrte az európai uniós védjegy használatát azon a területen, ahol joga védelemben részesül, noha tudomása volt e használatról, kivéve, ha az európai uniós védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.
- (3) Az európai uniós védjegy jogosultja akkor sem léphet fel az (1) bekezdésben említett korábbi jog gyakorlásával szemben, ha az európai uniós védjegy használata a korábbi jog alapján már nem kifogásolható.

3. SZAKASZ

Átalakítás nemzeti védjegybejelentéssé

139. cikk

A nemzeti eljárás alkalmazására irányuló kérelem

- (1) Az európai uniós védjegybejelentés bejelentője, illetve az európai uniós védjegy jogosultja európai uniós védjegybejelentésének, illetve európai uniós védjegyének nemzeti védjegybejelentéssé való átalakítását kérheti, feltéve, hogy
- a) az európai uniós védjegybejelentést elutasították, visszavonták, vagy azt visszavontnak kell tekinteni;
 - b) az európai uniós védjegyoltalom megszűnik.
- (2) Nincs helye átalakításnak, ha
- a) az európai uniós védjegyoltalom használat hiánya miatt megszűnt, kivéve, ha abban a tagállamban, amelynek tekintetében az átalakítás iránt kérelmet nyújtottak be, az európai uniós védjegynek e tagállam jogszabályai szerinti tényleges használatnak minősülő használatát már megkezdték;
 - b) az európai uniós védjegybejelentés vagy az európai uniós védjegy tekintetében a lajstromozást kizáró, megszűnési vagy törlési okok állnak fenn a Hivatal vagy a nemzeti bíróságok határozata alapján az abban a tagállamban való oltalomszerzés szempontjából, ahol az átalakítás iránt kérelmet nyújtottak be.
- (3) Az európai uniós védjegybejelentés vagy az európai uniós védjegy átalakításából származó nemzeti védjegybejelentés bejelentési napjának az érintett tagállam vonatkozásában az európai uniós védjegybejelentés, illetve az európai uniós védjegy bejelentési napja, illetve elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség napja számít, és – ha ez alkalmazható – azt megilleti a 39. vagy a 40. cikknek megfelelően igényelt szenioritás.
- (4) Ha az európai uniós védjegybejelentést visszavontnak kell tekinteni, a Hivatal értesíti a bejelentőt arról, hogy az értesítés kézbesítésétől számított három hónapon belül az átalakítás iránt kérelmet nyújthat be.
- (5) Ha az európai uniós védjegybejelentést visszavonták, vagy az európai uniós védjegyoltalom a lajstromba bejegyzett lemondás vagy az oltalmi idő megújítás nélküli lejárta miatt megszűnt, az átalakítás iránti kérelmet az európai uniós védjegybejelentés visszavonásának vagy az európai uniós védjegyoltalom megszűnésének napjától számított három hónapon belül kell benyújtani.
- (6) Ha az európai uniós védjegybejelentést a Hivatal határozatával elutasította, vagy az európai uniós védjegyoltalom a Hivatal vagy az európai uniós védjegy bíróság határozata alapján szűnt meg, az átalakítás iránti kérelmet a határozat jogerőre emelkedésének napjától számított három hónapon belül kell benyújtani.
- (7) Ha a kérelmet nem nyújtják be kellő időben, a 37. cikkben említett hatály megszűnik.

140. cikk

Az átalakítás iránti kérelem benyújtása, közzététele és továbbítása

(1) Az átalakítás iránti kérelmet a Hivatalhoz kell benyújtani a 139. cikk (4), (5) vagy (6) bekezdése szerinti, vonatkozó határidőn belül, és abban fel kell tüntetni az átalakítás 139. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti okát, azokat a tagállamokat, amelyek vonatkozásában az átalakítást kérelmezik, valamint az átalakítás tárgyát képező árukat és szolgáltatásokat. Ha az átalakítást az oltalmi idő megújítás nélküli lejártát követően kérelmezik, a 139. cikk (5) bekezdésében megállapított három hónapos határidő azt a napot követő napon kezdődik, amelyen a megújítási kérelmet a 53. cikk (3) bekezdése alapján még be lehet nyújtani. Az átalakítás iránti kérelem nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg az átalakítás díját meg nem fizetik.

(2) Amennyiben az átalakítás iránti kérelem valamely már meghirdetett európai uniós védjegybejelentésre vagy egy európai uniós védjegyre vonatkozik, a kérelem kézhezvételét be kell jegyezni a lajstromba, és az átalakításra irányuló kérelmet közzé kell tenni.

(3) A Hivatalnak meg kell vizsgálnia, hogy a kért átalakítás megfelel-e az e rendeletben, különösen a 139. cikk (1), (2), (4), (5) és (6) bekezdésében, valamint e cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek, valamint az e cikk (6) bekezdésének megfelelően elfogadott végrehajtási jogi aktusban megállapított alaki feltételeknek. Ha a kérelemre vonatkozó követelmények nem teljesülnek, a Hivatalnak tájékoztatnia kell a kérelmezőt a hiányokról. Ha a Hivatal által megjelölt határidőn belül a hiányokat nem pótolják, a Hivatal az átalakítás iránti kérelmet elutasítja. Ha a 139. cikk (2) bekezdését kell alkalmazni, a Hivatal csak azon tagállamok vonatkozásában utasítja el elfogadhatatlanként az átalakítás iránti kérelmet, amelyek esetében az említett rendelkezés kizárja az átalakítást. Ha az átalakítás díját nem fizették meg a 139. cikk (4), (5) vagy (6) bekezdése szerinti három hónapos határidőn belül, a Hivatalnak értesítenie kell a kérelmezőt, hogy az átalakítás iránti kérelem nem tekinthető benyújtottnak.

(4) Ha a Hivatal vagy egy európai uniós védjegy bíróság elutasította az európai uniós védjegybejelentést, vagy valamely tagállam nyelvére való hivatkozással feltétlen okok miatt törölte az európai uniós védjegyet, az átalakítást a 139. cikk (2) bekezdése értelmében minden olyan tagállam esetében ki kell zárni, amelynek az említett nyelv hivatalos nyelve. Ha a Hivatal vagy egy európai uniós védjegy bíróság elutasította az európai uniós védjegybejelentést, vagy az egész Unióra irányadónak talált feltétlen okok, illetve valamely korábbi európai uniós védjegy vagy más európai uniós iparjogvédelmi jog miatt törölte az európai uniós védjegyet, az átalakítást a 139. cikk (2) bekezdése értelmében minden tagállam esetében kizárják.

(5) Ha az átalakítás iránti kérelem megfelel az e cikk (3) bekezdésében említett feltételeknek, a Hivatalnak az átalakítás iránti kérelmet és a 111. cikk (2) bekezdésében említett adatokat továbbítania kell azon tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainak, többek között a Benelux Szellemtulajdon-védelmi Hivatalnak, amelyek vonatkozásában a kérelmet elfogadhatónak találták. A Hivatalnak értesítenie kell a kérelmezőt a továbbítás időpontjáról.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a következőket:

- a) a valamely európai uniós védjegybejelentésnek vagy lajstromozott európai uniós védjegynek nemzeti védjegybejelentéssé való átalakítása iránti, az (1) bekezdés szerinti kérelem kötelező tartalmi elemei;
- b) az átalakítás iránti kérelmek (2) bekezdés szerinti közzétételében feltüntetendő adatok.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

141. cikk

Az átalakítás alaki követelményei

(1) Az a központi iparjogvédelmi hivatal, amelyhez a kérelmet továbbították, a Hivaltól a kérelemmel kapcsolatosan további tájékoztatást kérhet, amely lehetővé teszi a hivatal számára az átalakítás alapján keletkező nemzeti védjegyoltalom tárgyában a határozat meghozatalát.

(2) A 140. cikk alapján továbbított európai uniós védjegybejelentést vagy európai uniós védjegyet nem lehet alávetni a nemzeti jog olyan alaki követelményeinek, amelyek az e rendeletben vagy az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusokban előírtaktól eltérőek, vagy azokat meghaladják.

(3) Az a központi iparjogvédelmi hivatal, amelyhez a kérelmet továbbították, megkövetelheti, hogy a kérelmező legalább két hónapos határidőn belül

- a) fizesse meg a nemzeti bejelentési díjat;
- b) nyújtsa be a kérelemnek és mellékleteinek az adott állam hivatalos nyelveinek egyikén készült fordítását;
- c) jelöljön meg kézbesítési címet az adott államban;
- d) nyújtsa be a megjelölést az adott állam által meghatározott számú példányban.

XII. FEJEZET

A HIVATAL

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

142. cikk

Jogállás

- (1) A Hivatal az Unió ügynöksége. A Hivatal jogi személy.
- (2) A Hivatal a tagállamok mindegyikében a tagállami jogszabályok szerint a jogi személyek esetében lehetséges legszélesebb körű jogképességgel rendelkezik; így különösen ingó és ingatlanvagyonot szerezhet, azzal rendelkezhet, pert indíthat és perelhető.
- (3) A Hivatal ügyvezető igazgatója képviseli.

143. cikk

Személyzet

- (1) A Hivatal személyzetére a személyzeti szabályzatot, az alkalmazási feltételeket és az Unió intézményei közötti megállapodások útján a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek hatálybaléptetésének érdekében elfogadott szabályokat kell alkalmazni, az e rendelet 166. cikkének a fellebbezési tanács tagjaira való alkalmazásának sérelme nélkül.
- (2) Az (1) bekezdésben foglaltakat nem érintve, a Hivatal kirendelt nemzeti szakértőket vagy a Hivatal által nem alkalmazott egyéb személyzetet is igénybe vehet. Az igazgatótanácsnak határozatot kell elfogadnia, amelyben meghatározza a nemzeti szakértők Hivatalhoz történő kirendelésének szabályait.

144. cikk

Kiváltságok és mentességek

Az Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvet a Hivatalra és személyzetére alkalmazni kell.

145. cikk

Felelősség

- (1) A Hivatal szerződéses felelősségére az adott szerződésre alkalmazandó jog az irányadó.
- (2) A Hivatal által kötött szerződés választottbíróági kikötése alapján a határozathozatal a Bíróság hatáskörébe tartozik.

(3) A szerződésen kívüli felelősség esetében – a tagállami jogszabályok közös alapelveivel összhangban – a Hivatal téríti meg a szervezeti egységei vagy alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott károkat.

(4) A (3) bekezdésben említett kártérítéssel összefüggő jogvitákra a Bíróság rendelkezik hatáskörrel.

(5) A Hivatal alkalmazottainak a Hivatallal szemben fennálló személyes felelősségére a rájuk vonatkozó személyzeti szabályzatban, illetve alkalmazási feltételekben megállapított rendelkezések az irányadók.

146. cikk

Nyelvek

(1) Az európai uniós védjegybejelentést az Unió hivatalos nyelveinek egyikén kell benyújtani.

(2) A Hivatal nyelvei az angol, a francia, a német, az olasz és a spanyol.

(3) A bejelentőnek meg kell jelölnie a Hivatal nyelvei közül egy második nyelvet, amelynek használatát a felszólalási, a megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési eljárás lehetséges nyelveként elfogadja.

Ha a bejelentést nem a Hivatal nyelveinek egyikén nyújtották be, a Hivatal gondoskodik a 31. cikk (1) bekezdésének megfelelő bejelentésnek a bejelentő által megjelölt nyelvre történő lefordításáról.

(4) Ha az európai uniós védjegy bejelentője egyedül vesz félként részt a Hivatal előtt folyó eljárásban, az eljárás nyelve az a nyelv lesz, amelyen az európai uniós védjegybejelentést benyújtották. Ha a bejelentés nem a Hivatal nyelveinek egyikén készült, a Hivatal az írásbeli közléseket a bejelentőhöz az utóbbi által a bejelentésben megjelölt második nyelven teszi meg.

(5) A felszólalást, a megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelmet a Hivatal nyelveinek egyikén kell benyújtani.

(6) Az (5) bekezdésben foglaltakat nem érintve:

a) az európai uniós védjegybejelentésekkel kapcsolatos kérelmek vagy nyilatkozatok az európai uniós védjegybejelentés benyújtásának nyelvén vagy a bejelentő által a bejelentésben megjelölt második nyelven nyújthatók be;

b) a lajstromozott európai uniós védjegyekkel kapcsolatos kérelmek vagy nyilatkozatok a Hivatal valamely hivatalos nyelvén nyújthatók be.

Ha azonban a kérelmet a Hivatal által rendelkezésre bocsátott, a 100. cikk (2) bekezdésében említett formanyomtatványok egyikén nyújtják be, a formanyomtatványok az Unió bármely hivatalos nyelvén használhatók, feltéve, hogy a formanyomtatványban a szövegszerű adatokat a Hivatal egyik hivatalos nyelvén töltik ki.

(7) Ha az a nyelv, amelyen az (5) bekezdésnek megfelelően a felszólalást, illetve a megszűnés megállapítására irányuló vagy a törlési kérelmet benyújtják, azonos azzal, amelyen a védjegybejelentést benyújtották, vagy amelyet a bejelentésben második nyelvként megjelöltek, az eljárás nyelve ez a nyelv lesz.

Ha az a nyelv, amelyen az (5) bekezdésnek megfelelően a felszólalást, illetve a megszűnés megállapítására irányuló vagy a törlési kérelmet benyújtják, nem azonos azzal, amelyen a védjegybejelentést benyújtották, vagy amelyet a bejelentésben második nyelvként megjelöltek, a felszólalást benyújtó, illetve a megszűnés megállapítását vagy a törlést kérő félnek saját költségén kell elkészítenie a felszólalás vagy a kérelem fordítását arra a nyelvre, amelyen – feltéve, hogy a Hivatal nyelveinek egyike – a védjegybejelentést benyújtották, vagy amelyet a bejelentésben második nyelvként megjelöltek. A fordítást a felszólalási időszak lejárta követő, vagy a védjegytalom megszűnésének megállapítására vagy a védjegy törlésére irányuló kérelem benyújtásának időpontjától számított egy hónapon belül kell elkészíteni. Az eljárás nyelve az a nyelv lesz, amelyre a felszólalást vagy a kérelmet lefordították.

(8) A felszólalási, a megszűnés megállapítására irányuló, a törlési vagy a fellebbezési eljárásban részt vevő felek megállapodhatnak abban, hogy az eljárás nyelve az Unió egy másik hivatalos nyelve legyen.

(9) A (4) és a (8) bekezdésben foglaltakat nem érintve, valamint eltérő rendelkezés hiányában a Hivatal előtti írásbeli eljárásokban a felek a Hivatal bármely nyelvét használhatják. Ha a választott nyelv nem azonos az eljárás nyelvével, a félnek az eredeti irat benyújtásától számított egy hónapon belül be kell nyújtania az irat utóbbi nyelven készült fordítását. Ha az európai uniós védjegy bejelentője egyetlen félként vesz részt a Hivatal előtt folyó eljárásban, és az európai uniós védjegybejelentés benyújtásának nyelve a Hivatalnak nem hivatalos nyelve, a fordítás a bejelentő által a bejelentésében megjelölt második nyelven is benyújtható.

(10) Az ügyvezető igazgatónak kell meghatároznia a fordítások hitelesítésének módját.

(11) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a következőket:

a) milyen mértékben lehetséges a Hivatal előtti írásbeli eljárásokban benyújtandó igazoló iratoknak az Unió bármely hivatalos nyelvén történő benyújtása, valamint milyen esetekben van szükség fordítás benyújtására;

b) milyen normák vonatkoznak a Hivatalhoz benyújtandó fordításokra.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

147. cikk

Meghirdetés és bejegyzés a lajstromba

(1) A 31. cikk (1) bekezdésének megfelelő európai uniós védjegybejelentést és minden egyéb olyan tájékoztatást, amelynek meghirdetését e rendelet vagy az e rendelet alapján elfogadott jogi aktus előírja, az Unió valamennyi hivatalos nyelvén meg kell hirdetni.

(2) A védjegylajstromba tett bejegyzést az Unió valamennyi hivatalos nyelvén be kell jegyezni.

(3) Kétség esetén a Hivatal nyelvei közül az azon a nyelven készült szöveg a hiteles, amelyen az európai uniós védjegybejelentést benyújtották. Ha a bejelentést az Unió olyan hivatalos nyelvén nyújtották be, amely nem a Hivatal nyelveinek egyike, a bejelentő által másodikként megjelölt nyelven készült szöveg a hiteles.

148. cikk

Fordítói szolgáltatások

A Hivatal működéséhez szükséges fordítói szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja nyújtja.

149. cikk

Átláthatóság

(1) A Hivatal birtokában lévő dokumentumokra az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ alkalmazandó.

(2) Az igazgatótanács részletes szabályokat fogad el az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására vonatkozóan.

(3) A Hivatal által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke alapján hozott határozatok az EUMSZ 228., illetve 263. cikkében meghatározott feltételek szerint az európai ombudsman révén támadhatók meg, illetve azokkal szemben kereset indítható az Európai Unió Bírósága előtt.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

(4) A személyes adatok Hivatal általi kezelésére a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ alkalmazandó.

150. cikk

A minősített adatokra és a nem minősített érzékeny adatokra vonatkozó biztonsági szabályok

A Hivatalnak a Bizottságnak az európai uniós minősített adatok (EU-minősített adatok – EUCI) és nem minősített érzékeny adatok védelmére vonatkozó, az (EU, Euratom) 2015/443 ⁽²⁾ és az (EU, Euratom) 2015/444 ⁽³⁾ bizottsági határozatban meghatározott biztonsági szabályaiban foglalt biztonsági elveket kell alkalmaznia. A biztonsági elvek alkalmazása többek között a minősített információk cseréjére, kezelésére és tárolására vonatkozó rendelkezéseket érinti.

2. SZAKASZ

A hivatal feladatai és a konvergencia elősegítése érdekében folytatott együttműködés

151. cikk

A Hivatal feladatai

(1) A Hivatal feladatai a következők:

- a) az e rendelet által létrehozott európai uniós védjegyrendszer igazgatása és előmozdítása;
- b) a 6/2002/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ által létrehozott európai formatervezésiminta-oltalmi rendszer igazgatása és előmozdítása;
- c) a védjegyjog és a formatervezésiminta-oltalom területén alkalmazott módszerek és eszközök konvergenciájának elősegítése a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalaival, köztük a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatallal együttműködve;
- d) a 386/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁵⁾ említett feladatok;
- e) a 2012/28/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁶⁾ a Hivatalra ruházott feladatok.

(2) Az (1) bekezdésben ráruházott feladataival összefüggésben a Hivatal intézményekkel, hatóságokkal, szervezetekkel, iparjogvédelmi hivatalokkal, nemzetközi szervezetekkel és nem kormányzati szervezetekkel folytat együttműködést.

(3) A felek közötti békés vitarendezés elősegítése érdekében a Hivatal önkéntes közvetítői szolgáltatást nyújthat.

152. cikk

A módszerek és eszközök konvergenciájának elősegítése érdekében folytatott együttműködés

(1) A védjegyjog és a formatervezésiminta-oltalom területén alkalmazott módszerek és eszközök konvergenciájának elősegítése érdekében a Hivatalnak, a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainak és a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnak együtt kell működniük egymással.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság (EU, Euratom) 2015/443 határozata (2015. március 13.) a Bizottságon belüli biztonságról (HL L 72., 2015.3.17., 41. o.).

⁽³⁾ A Bizottság (EU, Euratom) 2015/444 határozata (2015. március 13.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 72., 2015.3.17., 53. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 6/2002/EK rendelete (2001. december 12.) a közösségi formatervezési mintáról (HL L 3., 2002.1.5., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 386/2012/EU rendelete (2012. április 19.) a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnak (védjegyek és formatervezési minták) a szellemi tulajdonjogok érvényesítésével kapcsolatos feladatokkal, ideértve a közzsféra és a magánszektor képviselőinek a szellemi tulajdoni jogsértések európai megfigyelőközpontjaként történő összehívásával való megbízásáról (HL L 129., 2012.5.16., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/28/EU irányelve (2012. október 25.) az árva művek egyes megengedett felhasználási módjairól (HL L 299., 2012.10.27., 5. o.).

A (3) bekezdésben foglaltakat nem érintve, ez az együttműködés különösen az alábbi tevékenységi területekre terjed ki:

- a) közös vizsgálati standardok kidolgozása;
- b) közös vagy összekapcsolt adatbázisok és portálok létrehozása az Unió egészére kiterjedő konzultáció, keresés és osztályozás céljából;
- c) folyamatos adat- és információszolgáltatás, illetve adat- és információcsere, többek között a b) pontban említett adatbázisok és portálok adatokkal való feltöltésének céljából is;
- d) közös standardok és gyakorlat kialakítása az Unióban alkalmazott különböző eljárások és rendszerek közötti átjárhatóság biztosítása, valamint a következetesség, a hatékonyság és az eredményesség javítása érdekében;
- e) az iparjogvédelmi jogokkal és eljárásokkal kapcsolatos információcsere, ideértve az ügyfélszolgálatoknak és információs központoknak nyújtott kölcsönös segítséget is;
- f) az a)–e) pontokban említett területekkel összefüggő szakmai tapasztalatok cseréje és segítségnyújtás.

(2) Az ügyvezető igazgató javaslata alapján az igazgatótanács meghatározza és koordinálja az (1) és (6) bekezdésben említett területekkel összefüggő uniós és tagállami érdekű projekteket, továbbá felkéri a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalait és a Benelux Szellemijogvédelmi Hivatalát a projektekből való részvételre.

A projektek meghatározásának tartalmaznia kell az egyes részt vevő tagállami központi iparjogvédelmi hivatalok, a Benelux Szellemijogvédelmi Hivatal, illetve a Hivatal konkrét kötelezettségeit és feladatait. A Hivatalnak konzultálnia kell a felhasználók képviselőivel, különösen a projektek meghatározásának és a projektek eredményei értékelésének szakaszában.

(3) A tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalai és a Benelux Szellemijogvédelmi Hivatal kívülmaradhatnak a (2) bekezdés első albekezdésében említett projektekből való együttműködésből, illetve korlátozhatják vagy ideiglenesen felfüggeszthetik azt.

Amennyiben az első albekezdés szerinti valamely lehetőséggel élnek, a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainak és a Benelux Szellemijogvédelmi Hivatalnak írásbeli nyilatkozatot kell benyújtaniuk a Hivatalhoz döntésük okairól.

(4) Azt követően, hogy elkötelezték magukat az egyes projektekből való részvételre, a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainak és a Benelux Szellemijogvédelmi Hivatalnak – a (3) bekezdésben foglaltakat nem érintve – érdemben részt kell venniük a (2) bekezdésben említett projektekből, azok fejlesztésének, működésének, átjárhatóságának és aktualizálásának biztosítása érdekében.

(5) A Hivatal olyan mértékben nyújthat pénzügyi támogatást a (2) bekezdésben említett projektekhez, amely a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainak és a Benelux Szellemijogvédelmi Hivatalnak – a (4) bekezdés alkalmazásában – az említett projektekből való érdemi részvételének biztosításához szükséges. A pénzügyi támogatás nyújtható vissza nem térítendő támogatás vagy természetbeni támogatás formájában. A finanszírozás teljes összege nem haladhatja meg a Hivatal éves bevételének 15 %-át. A vissza nem térítendő támogatás kedvezményezettjei a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalai és a Benelux Szellemijogvédelmi Hivatal lehetnek. A Hivatalra alkalmazandó pénzügyi szabályokkal, továbbá a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁾ és az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek⁽²⁾ a támogatás-odaítélésre vonatkozó elveivel összhangban a támogatások pályázati felhívás nélkül odaítélhetők.

(6) A védjegyrendszerrel kapcsolatos tájékoztatás javítása és a hamisítás elleni küzdelem érdekében a Hivatal és a tagállamok illetékes hatóságai önkéntes alapon együttműködnek egymással. Az együttműködésnek magában kell foglalnia különösen a megszilárdult szabványok és gyakorlatok alkalmazására, illetve az oktatási és képzési tevékenységek szervezésére irányuló projekteket. Az ilyen projektek támogatására fordítható pénzügyi támogatás az (5) bekezdésben említett finanszírozás összesített összegének a részét képezi. A (2)–(5) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2012. október 29.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályairól (HL L 362., 2012.12.31., 1. o.).

3. SZAKASZ

Igazgatótanács

153. cikk

Az igazgatótanács feladatai

(1) A 6. szakasz alapján a költségvetési bizottsághoz rendelt feladatok körét nem érintve az igazgatótanács a következő feladatokat látja el:

- a) az ügyvezető igazgató által a 157. cikk (4) bekezdésének c) pontjával összhangban benyújtott tervezet alapján – a Bizottság véleményének figyelembevételével – elfogadja a Hivatal következő évre szóló éves munkaprogramját, és elküldi az elfogadott éves munkaprogramot az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak;
- b) az ügyvezető igazgató által a 157. cikk (4) bekezdésének e) pontjával összhangban benyújtott tervezet alapján és a Bizottság véleményének figyelembevételével – az ügyvezető igazgató és az Európai Parlament illetékes bizottsága közötti véleménycserét követően – elfogadja a Hivatal többéves stratégiai programját, benne a Hivatal nemzetközi együttműködésre vonatkozó stratégiájával, majd elküldi az elfogadott többéves stratégiai programot az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak;
- c) az ügyvezető igazgató által a 157. cikk (4) bekezdésének g) pontjával összhangban benyújtott tervezet alapján elfogadja az éves jelentést, és elküldi az elfogadott éves jelentést az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek;
- d) az ügyvezető igazgató által a 157. cikk (4) bekezdésének h) pontjával összhangban benyújtott tervezet alapján elfogadja a többéves személyzeti tervet;
- e) gyakorolja a 152. cikk (2) bekezdése alapján ráruházott jogkört;
- f) gyakorolja a 172. cikk (5) bekezdése alapján ráruházott jogkört;
- g) elfogadja az összeférhetetlenségek Hivatalon belüli megelőzésére és kezelésére vonatkozó szabályokat;
- h) a (2) bekezdéssel összhangban a Hivatal személyzete tekintetében gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevezésre jogosult hatóságra, valamint az alkalmazási feltételek által a munkaszerződések megkötésére felhatalmazott hatóságra ruházott kinevezési hatásköröket (a továbbiakban: a kinevezésre jogosult hatóság hatáskörei);
- i) a személyzeti szabályzat 110. cikkében előírt eljárással összhangban elfogadja a megfelelő végrehajtási szabályokat a személyzeti szabályzathoz és az alkalmazási feltételekhez kapcsolódóan;
- j) összeállítja a 158. cikk (2) bekezdésében említett jelöltek listáját;
- k) gondoskodik arról, hogy sor kerüljön a megfelelő lépésekre a belső és külső ellenőrzési jelentésekből és a 210. cikkben említett értékelésekből, valamint az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokból származó megállapítások és ajánlások nyomán;
- l) ki kell kérni véleményét a Hivatal általi vizsgálatra vonatkozó iránymutatások elfogadását megelőzően és az e rendeletben előírt egyéb esetekben;
- m) amennyiben szükségesnek ítéli, az ügyvezető igazgató és a Bizottság számára véleményt ad, továbbá azoktól tájékoztatást kér.

(2) Az igazgatótanácsnak a személyzeti szabályzat 110. cikkének és az alkalmazási feltételek 142. cikkének megfelelően a személyzeti szabályzat 2. cikkének (1) bekezdésén és az alkalmazási feltételek 6. cikkén alapuló határozatot kell elfogadnia, melyben a kinevezésre jogosult hatóság megfelelő hatáskörei gyakorlására az ügyvezető igazgatónak felhatalmazást ad és meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a kinevezésre jogosult hatóság hatáskörei gyakorlására adott felhatalmazás felfüggeszthető.

Az ügyvezető igazgató e hatáskörök gyakorlására további felhatalmazást adhat.

Rendkívüli körülmények esetén az igazgatótanács határozat útján átmenetileg felfüggesztheti a kinevezésre jogosult hatóság hatáskörei gyakorlására az ügyvezető igazgatónak adott felhatalmazást, valamint e hatáskörök gyakorlására az utóbbi általi további felhatalmazást, és e hatásköröket maga gyakorolhatja vagy arra nézve felhatalmazást adhat valamely tagjának, illetőleg a személyzetnek egy, az ügyvezető igazgatótól eltérő tagjának.

154. cikk

Az igazgatótanács összetétele

- (1) Az igazgatótanács a tagállamok egy-egy képviselőjéből, a Bizottság két képviselőjéből és az Európai Parlamentet képviselő egy személyből, valamint azok helyetteseiből áll.
- (2) Az igazgatótanács tagjai – az igazgatótanács eljárási szabályzatára is figyelemmel – tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik.

155. cikk

Az igazgatótanács elnöke

- (1) Az igazgatótanács a tagjai közül elnököt és elnökhelyettest választ. Az elnökhelyettes hivatalból helyettesíti az elnököt, ha az feladatainak ellátásában akadályoztatva van.
- (2) Az elnök és az elnökhelyettes megbízatása négy évre szól. A hivatali idő egyszer megújítható. Amennyiben azonban igazgatótanácsi tagságuk a megbízatásuk ideje alatt szűnik meg, ezzel egyidejűleg a megbízatásuk is automatikusan lejár.

156. cikk

Ülések

- (1) Az igazgatótanács üléseit az elnök hívja össze.
- (2) Az igazgatótanács eltérő rendelkezése hiányában az ügyvezető igazgató részt vesz annak tanácskozásain.
- (3) Az igazgatótanács évente legalább egyszer rendes ülést tart. Ezen túlmenően ülést tart elnökének kezdeményezésére, illetve a Bizottság vagy a tagállamok egyharmadának kérelmére.
- (4) Az igazgatótanács elfogadja eljárási szabályzatát.
- (5) Az igazgatótanács határozatait tagjainak abszolút többségi szavazatával hozza meg. Ugyanakkor a 153. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja, a 155. cikk (1) bekezdése és a 158. cikk (2) és (4) bekezdése alapján az igazgatótanács hatáskörébe utalt döntések meghozatalához az igazgatótanács tagjainak kétharmados többsége szükséges. A tagok mindkét esetben egy-egy szavazattal rendelkeznek.
- (6) Az igazgatótanács üléseire megfigyelőket hívhat meg.
- (7) Az igazgatótanács titkárságát a Hivatal biztosítja.

4. SZAKASZ

Ügyvezető igazgató

157. cikk

Az ügyvezető igazgató feladatai

- (1) A Hivalt az ügyvezető igazgató irányítja. Az ügyvezető igazgató az igazgatótanácsnak tartozik felelősséggel.
- (2) Az ügyvezető igazgató – a Bizottság, az igazgatótanács és a költségvetési bizottság hatáskörének sérelme nélkül – feladatainak ellátása során függetlenül köteles eljárni, utasításokat kormányoktól vagy más szervezettől nem kérhet és nem is fogadhat el.
- (3) Az ügyvezető igazgató a Hivatal jogi képviselője.
- (4) Az ügyvezető igazgató különösen az alábbi feladatokat látja el, és e feladatokat átruházhatja:
- a) megteszi a Hivatal működésének biztosításához szükséges valamennyi intézkedést, ideértve a belső igazgatási utasítások elfogadását és a közlemények közzétételét;
- b) végrehajtja az igazgatótanács által hozott határozatokat;

- c) elkészíti az éves munkaprogram tervezetét, amelyben jelzi az egyes tevékenységekhez rendelt személyzeti és pénzügyierőforrás-becsléseket, majd a Bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtja azt az igazgatótanácsnak;
- d) a 152. cikk (2) bekezdésének megfelelően javaslatokat nyújt be az igazgatótanácshoz;
- e) elkészíti a többéves stratégiai program tervezetét, ideértve a Hivatal nemzetközi együttműködési stratégiáját is, majd a Bizottsággal folytatott konzultációt és az Európai Parlament illetékes bizottságával folytatott véleménycserét követően benyújtja azt az igazgatótanácsnak;
- f) végrehajtja az éves munkaprogramot és a többéves stratégiai programot, és végrehajtásukról beszámol az igazgatótanácsnak;
- g) elkészíti a Hivatal éves tevékenységi jelentését, majd benyújtja az igazgatótanácsnak jóváhagyásra;
- h) elkészíti a többéves személyzeti terv tervezetét, majd a Bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtja azt az igazgatótanácsnak;
- i) cselekvési tervet készít a belső és külső ellenőrzési jelentésekből és értékelésekből származó megállapítások, valamint az OLAF által lefolytatott vizsgálatok nyomán hozandó intézkedésekről, és évente kétszer beszámol az elért eredményekről a Bizottságnak és az igazgatótanácsnak;
- j) a csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek elleni megelőző intézkedések alkalmazásával, hatékony ellenőrzésekkel, illetve szabálytalanságok észlelése esetén a jogtalanul kifizetett összegek behajtásával és adott esetben hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciók és pénzbírságok kiszabásával védi az Unió pénzügyi érdekeit;
- k) elkészíti a Hivatal csalás elleni stratégiáját és jóváhagyásra benyújtja azt a költségvetési bizottságnak;
- l) a rendelet egységes alkalmazásának biztosítása érdekében jogi kérdéseket utalhat a kibővített fellebbezési tanács (a továbbiakban: a Nagytanács) elé, különösen, ha a fellebbezési tanácsok az adott kérdésre vonatkozóan egymástól eltérő határozatokat hoztak;
- m) becsléseket készít a Hivatal bevételeiről és kiadásairól, és végrehajtja a költségvetést;
- n) gyakorolja azon hatásköröket, amelyek tekintetében az igazgatótanács által a személyzetre vonatkozóan a 153. cikk (1) bekezdésének h) pontjával összhangban felhatalmazást kapott;
- o) az e rendeletben és az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusokban meghatározott kritériumokkal összhangban gyakorolja a 31. cikk (3) bekezdése, a 34. cikk (5) bekezdése, a 35. cikk (3) bekezdése, a 94. cikk (2) bekezdése, a 97. cikk (5) bekezdése, a 98., a 100. és a 101. cikk, a 111. cikk (4) bekezdése, a 112. cikk (3) bekezdése, a 114. cikk (5) bekezdése, a 115. cikk, a 116. cikk, a 120. cikk (4) bekezdése, a 146. cikk (10) bekezdése, a 178. cikk, a 179. cikk (1) bekezdése, a 180. cikk (2) bekezdése és a 181. cikk által ráruházott hatásköröket.

(5) Az ügyvezető igazgató feladatainak ellátásában egy vagy több ügyvezetőigazgató-helyettes segíti. Az ügyvezető igazgatót távollétében vagy akadályoztatása esetén az igazgatótanács által megállapított eljárásnak megfelelően az ügyvezetőigazgató-helyettes vagy ügyvezetőigazgató-helyettesek valamelyike helyettesíti.

158. cikk

Az ügyvezető igazgató kinevezése és felmentése, valamint hivatali idejének meghosszabbítása

(1) Az ügyvezető igazgató az alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja értelmében a Hivatal ideiglenes alkalmazottjaként látja el feladatkörét.

(2) Az ügyvezető igazgatót az igazgatótanács által nyílt és átlátható kiválasztási eljárás lefolytatását követően javasolt jelöltek listájáról a Tanács nevezi ki egyszerű többséggel. Kinevezése előtt az igazgatótanács által kiválasztott jelölt felkérhető az Európai Parlament valamely illetékes bizottsága előtti meghallgatásra, és az illetékes bizottság tagjai által feltett kérdések megválaszolására. Az ügyvezető igazgató szerződésének megkötése céljából a Hivalt az igazgatótanács elnöke képviseli.

Az ügyvezető igazgató kizárólag a Tanács által az igazgatótanács javaslata alapján hozott határozattal menthető fel a tisztségéből.

(3) Az ügyvezető igazgató hivatali ideje öt év. Ezen időszak végéig az igazgatótanács értékelést készít, amelyben figyelembe veszi az ügyvezető igazgató teljesítményének értékelését, valamint a Hivatal előtt álló jövőbeli feladatokat és kihívásokat.

(4) A Tanács a (3) bekezdésben említett értékelést figyelembe véve egy alkalommal, legfeljebb öt évre meghosszabbíthatja az ügyvezető igazgató hivatali idejét.

(5) Az az ügyvezető igazgató, akinek a megbízását meghosszabbították, megbízatása összesített hivatali idejének lejártakor nem vehet részt az ugyanazon tisztség betöltésére vonatkozó kiválasztási eljárásban.

(6) Az ügyvezetőigazgató-helyettes vagy ügyvezetőigazgató-helyettesek a (2) bekezdés szerint nevezhetők ki, illetve menthetők fel az ügyvezető igazgatóval és adott esetben a megválasztott, de még ki nem nevezett ügyvezető igazgatóval folytatott konzultációt követően. Az ügyvezetőigazgató-helyettes hivatali ideje öt év. A hivatali időt a Tanács egy alkalommal, az ügyvezető igazgatóval folytatott konzultációt követően, legfeljebb öt évvel meghosszabbíthatja.

5. SZAKASZ

Az eljárások végrehajtása

159. cikk

Hatáskör

Az e rendeletben megállapított eljárásokban határozathozatalra a következők jogosultak:

- a) az elbírálók;
- b) a felszólalási osztályok;
- c) a lajstrom vezetésével megbízott szervezeti egység;
- d) a törlési osztályok;
- e) a fellebbezési tanácsok;
- f) az ügyvezető igazgató által erre kinevezett bármely szervezeti egység vagy személy.

160. cikk

Az elbírálók

Az európai uniós védjegybejelentés tárgyában a határozatot a Hivatal nevében az elbíráló hozza meg, ideértve a 41., 42., 76. és 85. cikk ben említett ügyeket is, kivéve, ha azok a felszólalási osztály hatáskörébe tartoznak.

161. cikk

Felszólalási osztályok

(1) A felszólalási osztály feladata a határozathozatal az európai uniós védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalás tárgyában.

(2) A felszólalási osztály határozatait háromtagú tanácsban hozza meg. A tagok legalább egyikének jogi végzettséggel kell rendelkeznie. A költségekkel vagy eljárásokkal kapcsolatos határozatokat a tagok egyike hozza meg.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben rögzíti a tagok egyike által meghozandó határozatok pontos típusait. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

162. cikk

A lajstrom vezetésével megbízott szervezeti egység

(1) A lajstrom vezetésével megbízott szervezeti egység felelős a lajstrombejegyzésekkel kapcsolatos döntésekért.

- (2) A lajstrom vezetésével megbízott szervezeti egység vezeti a hivatásos képviselők 120. cikk (2) bekezdésében említett jegyzékét is.
- (3) A szervezeti egység határozatait a tagok egyike hozza meg.

163. cikk

A törlési osztályok

- (1) A törlési osztály dönt a következőkről:
- a) az európai uniós védjegyoltalom megszűnésének megállapítására vagy törlésére irányuló kérelem;
 - b) az európai uniós védjegyoltalom átruházására irányuló, 21. cikk szerinti kérelem.
- (2) A törlési osztály határozatait háromtagú tanácsban hozza meg. A tagok legalább egyikének jogi végzettséggel kell rendelkeznie. A 161. cikk (2) bekezdése szerint elfogadott aktusban meghatározott, költségekkel vagy eljárásokkal kapcsolatos határozatokat a tagok egyike hozza meg.

164. cikk

Általános hatáskör

Az e rendelet által előírt azon határozatokat, amelyek nem tartoznak az elbírálók, a felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a lajstrom vezetésével megbízott szervezeti egység hatáskörébe, az ügyvezető igazgató által e célra kinevezett szervezeti egységnek vagy tisztviselőnek kell meghoznia.

165. cikk

A fellebbezési tanácsok

- (1) A fellebbezési tanácsok feladata a 160–164. cikk alapján hozott határozatok ellen benyújtott fellebbezésekről való döntéshozatal.
- (2) A fellebbezési tanács határozatait háromtagú tanácsban hozza meg, a tagok közül legalább kettőnek jogi végzettséggel kell rendelkeznie. A végrehajtási rendeletben megállapított különleges esetekben a határozatot a fellebbezési tanács elnöke által elnökölt Nagytanács vagy a tagok egyike hozza meg, akinek jogi végzettséggel kell rendelkeznie.
- (3) A Nagytanács hatáskörébe tartozó különleges esetek meghatározásához figyelembe kell venni az ügy jogi nehézségét vagy jelentőségét, illetve az egyéb különleges körülményeket. Ilyen eseteket a következők utalhatnak a Nagytanács elé:
- a) a fellebbezési tanácsoknak a 166. cikk (4) bekezdésének a) pontjában említett testülete; vagy
 - b) az ügyben eljáró tanács.
- (4) A Nagytanács feladatai közé tartozik továbbá indokolással ellátott véleményeket adni az ügyvezető igazgató által a 157. cikk (4) bekezdésének l) pontja alapján elé terjesztett jogi kérdésekről.
- (5) Az egy tag hatáskörébe tartozó különleges esetek meghatározásához figyelembe kell venni a felmerült jogi vagy tárgyi kérdések egyszerűségét, az eset korlátozott jelentőségét, illetve az egyéb különleges körülmények hiányát. Ezekben az esetekben az ügyet az egy tag hatáskörébe utaló határozatot az ügyben eljáró tanács hozza meg.

166. cikk

A fellebbezési tanácsok tagjainak függetlensége

- (1) A fellebbezési tanácsok elnökét és az egyes tanácsok elnökeit – a Hivatal ügyvezető igazgatójának kinevezésére a 158. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően – öt évre kell kinevezni. Ezen időtartam alatt nem menthetők fel, kivéve, ha felmentésüket alapos ok indokolja, és a Bíróság az őket kinevező intézmény kérelme alapján ilyen értelmű határozatot hoz.

(2) A fellebbezési tanácsok elnökének megbízatása az igazgatótanács által adott kedvező teljesítményértékelést követően egy alkalommal további öt évre vagy – ha az érintett személy a nyugdíjkorhatárt az újabb megbízatás időtartama alatt éri el – a nyugdíjkorhatár eléréséig meghosszabbítható.

(3) Az egyes fellebbezési tanácsok elnökeinek megbízatása az igazgatótanács által adott kedvező teljesítményértékelést követően további ötéves időszakokra vagy – ha az érintett személy a nyugdíjkorhatárt az újabb megbízatás időtartama alatt éri el – a nyugdíjkorhatár eléréséig meghosszabbítható a fellebbezési tanácsok elnökével való konzultációt követően.

(4) A fellebbezési tanácsok elnökei az alábbi vezetői és szervezési feladatokat látja el:

- a) elnöki feladatokat lát el a fellebbezési tanácsoknak a tanácsokra vonatkozó szabályokat meghatározó és a tanácsok munkáját szervező testületében (a továbbiakban: az elnökség);
- b) gondoskodik az elnökség határozatainak végrehajtásáról;
- c) az elnökség által meghatározott objektív szempontok alapján elosztja az ügyeket a tanácsok között;
- d) a tervezett kiadások összeállítása céljából továbbítja az ügyvezető igazgatóhoz a tanácsok kiadási szükségleteit.

A fellebbezési tanácsok elnöke látja el a Nagytanács elnöki feladatait.

(5) A fellebbezési tanácsok tagjait az igazgatótanács nevezi ki öt évre. A tagok megbízatása az igazgatótanács által adott kedvező teljesítményértékelést követően további ötéves időszakokra vagy – ha az érintett személy a nyugdíjkorhatárt az újabb megbízatás időtartama alatt éri el – a nyugdíjkorhatár eléréséig meghosszabbítható a fellebbezési tanácsok elnökével való konzultációt követően.

(6) A fellebbezési tanácsok tagjai nem menthetők fel, kivéve, ha felmentésüket alapos ok indokolja, és a Bíróság, azt követően, hogy az igazgatótanács a fellebbezési tanácsok elnökének javaslatára, az érintett tagot adó tanács elnökével folytatott konzultációt követően az ügyet elé utalta, ilyen értelmű határozatot hoz.

(7) A fellebbezési tanácsok elnökének, az egyes fellebbezési tanácsok elnökeinek és azok tagjainak függetlenül kell eljárniuk. Az elnököket és a tagokat döntéseikben semmilyen utasítás nem köti.

(8) A fellebbezésekről, illetve az ügyvezető igazgató által elé terjesztett jogi kérdésekről a 165. cikk alapján a Nagytanács által hozott határozatok és vélemények kötelező erejűek a Hivatal 159. cikkben felsorolt, határozathozatalra jogosult munkatársai, illetve szervezeti egységei számára.

(9) A fellebbezési tanácsok elnöke, valamint az egyes fellebbezési tanácsok elnökei és tagjai nem lehetnek elbírálók, sem pedig a felszólalási osztályok, a lajstrom vezetésével megbízott szervezeti egység vagy a törlési osztályok tagjai.

167. cikk

A fellebbezési tanácsok elnöksége és a Nagytanács

(1) Az elnökség tagjai a következők: a fellebbezési tanácsok elnöke mint az elnökség elnöke, az egyes tanácsok elnökei, valamint a tanácsok azon tagjai, akiket a tanácsok teljes tagsága – ide nem értve a fellebbezési tanácsok elnökét és az egyes tanácsok elnökeit – saját soraiból választ meg az adott naptári évre. Az így megválasztott tanácsstagok száma a tanácsok teljes – a fellebbezési tanácsok elnöke és az egyes tanácsok elnökei nélkül számított – taglétszámának egynegyede kell, hogy legyen, szükség esetén e számot felfelé kerekítve.

(2) A 165. cikk (2) bekezdése szerinti Nagytanács kilenc tagból áll, akik a következők: a fellebbezési tanácsok elnöke, az egyes tanácsok elnökei, adott esetben az ügynek a Nagytanács elé történő utalást megelőzően kijelölt előadója, valamint – a fellebbezési tanácsok elnökének és az egyes tanácsok elnökeinek kivételével – a fellebbezési tanácsok valamennyi tagjának nevét tartalmazó listáról rotációs alapon kiválasztott tagok.

168. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 208. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben részletesen meghatározza a fellebbezési tanácsok munkájával kapcsolatos szervezeti kérdéseket, ideértve az elnökség felállítását és szerepét, a Nagytanács összetételét és az ügyek Nagytanács elé utalására vonatkozó szabályokat, valamint azokat a feltételeket, amelyek mellett a 165. cikk (2) és (5) bekezdésének megfelelően a tagok egyike hoz határozatokat.

169. cikk

Kizárás és kifogás

(1) Az elbírálók, illetve a Hivatalon belül létrehozott osztályok vagy a fellebbezési tanácsok tagjai nem vehetnek részt az eljárásban, ha az ügyhöz személyes érdekük fűződik, vagy ha korábban valamelyik fél képviselőjeként az ügyben eljárak. A felszólalási osztályok három tagja közül kettőnek olyannak kell lennie, aki nem vett részt a bejelentés vizsgálatában. A törlési osztályok tagjai nem járhatnak el, ha a lajstromozás vagy a felszólalás tárgyában folyó eljárásban a jogerős határozat meghozatalában részt vettek. A fellebbezési tanácsok tagjai nem vehetnek részt a fellebbezés elbírálásában, ha a fellebbezéssel megtámadott határozat meghozatalában részt vettek.

(2) Ha az osztály vagy a fellebbezési tanács tagja úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdésben említett vagy bármely más okból az eljárásban nem vehet részt, erről tájékoztatja az osztályt vagy a tanácsot.

(3) Az elbírálók, az osztályok vagy a fellebbezési tanácsok tagja ellen az (1) bekezdésben említett ok, vagy elfogultság gyanúja miatt bármelyik fél kifogást jelenthet be. A kifogást el kell utasítani, ha a fél úgy tett meg valamely eljárási cselekményt, hogy az annak alapját képező okról tudomása volt. A kifogás nem alapulhat az elbíráló vagy a tag állampolgárságán.

(4) Az osztály vagy fellebbezési tanács a (2) és (3) bekezdésben meghatározott esetekben a kifogásról az érintett tag részvétele nélkül határoz. E határozat meghozatalának céljaira azt a tagot, aki visszalépett, vagy aki ellen kifogást jelentettek be, a póttag váltja fel.

170. cikk

Közvetítői központ

(1) A 151. cikk (3) bekezdése alkalmazásában a Hivatal közvetítői központot (a továbbiakban: a központ) hozhat létre.

(2) Bármely természetes vagy jogi személy önkéntes alapon igénybe veheti a központ szolgáltatásait az e rendeleten vagy a 6/2002/EK rendeleten alapuló jogviták békés rendezése céljából.

(3) A felek együttes kérelem alapján veszik igénybe a közvetítést. A megfelelő díj megfizetéséig a kérelem nem tekinthető benyújtottnak. A fizetendő összeget az ügyvezető igazgatónak kell megállapítania a 178. cikk (1) bekezdésével összhangban.

(4) A Hivatal felszólalási osztályai, törlési osztályai vagy fellebbezési tanácsai előtt folyamatban lévő ügyekkel kapcsolatos jogviták esetében közvetítés iránti együttes kérelem a következők valamelyikének benyújtását követően bármikor benyújtható: felszólalás, a megszűnés megállapítására irányuló kérelem vagy törlési kérelem, valamint a felszólalási vagy a törlési osztályok határozataival szembeni fellebbezés.

(5) A közvetítés iránti együttes kérelem benyújtásának időpontjától kezdődően fel kell függeszteni a szóban forgó eljárást, és – a vonatkozó díj befizetésére megállapított határidő kivételével – a határidők megszakadnak. A határidők az eljárás folytatódásának napjától továbbfolynak.

(6) A feleket fel kell kérni, hogy a (12) bekezdésben említett jegyzékből együttesen jelöljenek ki egy olyan közvetítőt, aki nyilatkozatot tett arról, hogy rendelkezik az adott közvetítéshez szükséges nyelvismerettel. Amennyiben a felek a felkérést követő 20 napon belül nem jelölnek ki közvetítőt, a közvetítést sikertelennek kell tekinteni.

(7) A feleknek a közvetítővel közösen kötött közvetítési megállapodásban kell rögzíteniük a közvetítés részletes szabályait.

(8) Mihelyst a felek egyezsége jutnak, vagy a felek egyike kijelenti, hogy nem kívánja folytatni a közvetítésben való részvételt, vagy a közvetítő megállapítja, hogy a feleknek nem sikerült egyezsége jutniuk, a közvetítőnek le kell zárnia a közvetítői eljárást.

(9) A közvetítőnek tájékoztatnia kell a feleket és a Hivatal érintett munkatársát, illetve szervezeti egységét, mielőtt a közvetítői eljárás lezárult.

(10) A közvetítés keretében lefolytatott megbeszéléseknek és tárgyalásoknak a közvetítésben érintett valamennyi személyre – különösen a közvetítőre, a felekre és a felek képviselőire – vonatkozóan bizalmasak. A közvetítés során benyújtott valamennyi dokumentumot és információt külön kell tárolni a Hivatalnál zajló minden egyéb eljárás irataitól, és azok nem lehetnek ilyen iratok részei.

(11) A közvetítést a felek megállapodása alapján az Unió egyik hivatalos nyelvén kell lefolytatni. Amennyiben a közvetítés a Hivatal előtt folyamatban lévő jogvitákkal kapcsolatos, a közvetítést – hacsak a felek nem állapodnak meg másként – a Hivatalnál folyó eljárás nyelvén kell lefolytatni.

(12) A Hivatalnak jegyzéket kell összeállítania azokról a közvetítőkről, akik a jogviták rendezéséhez támogatást nyújtanak a feleknek. A közvetítőknél függetlennek kell lenniük, valamint megfelelő szakértelemmel és tapasztalattal kell rendelkezniük. A jegyzékben mind a Hivatal alkalmazásában álló, mind azoktól eltérő közvetítők szerepelhetnek.

(13) A közvetítőknél pártatlanul kell ellátniuk a feladataikat, és kijelölésük esetén nyilatkozniuk kell minden vélt vagy valós összeférhetetlenségről. A Hivatalnak a 159. cikkben felsorolt, határozathozatalra jogosult munkatársai és szervezeti egységeinek tagjai nem vehetnek részt olyan ügyekkel kapcsolatos közvetítésben, amelyeket illetően:

- a) korábban bármilyen módon részt vettek a közvetítői útra terelt eljárásokban;
- b) az említett eljárásokban bármilyen személyes érdekeltségük van; vagy
- c) korábban valamelyik fél képviselőjeként vettek részt az eljárásban.

(14) A közvetítők a közvetítés sikertelensége miatt folytatódó eljárásokban nem lehetnek a 159. cikkben felsorolt, határozathozatalra jogosult munkatársak vagy szervezeti egységek tagjai.

(15) A Hivatal együttműködhet közvetítéssel foglalkozó, más elismert nemzeti vagy nemzetközi szervvel.

6. SZAKASZ

Költségvetés és pénzügyi ellenőrzés

171. cikk

Költségvetési bizottság

(1) A költségvetési bizottság az e szakaszban ráruházott feladatokat látja el.

(2) A 154. cikk és a 155. cikk, valamint a 156. cikk (1)–(4) és (5) bekezdése, amennyiben az az elnök és az elnökhelyettes megválasztására vonatkozik, továbbá a 156. cikk (6) és (7) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó a költségvetési bizottságra.

(3) A költségvetési bizottságnak tagjai abszolút többségével kell meghoznia határozatait. Ugyanakkor a 173. cikk (3) bekezdése és a 177. cikk alapján a költségvetési bizottság hatáskörébe utalt határozatok meghozatalához a tagok kétharmados többsége szükséges. A tagok mindkét esetben egy-egy szavazattal rendelkeznek.

172. cikk

Költségvetés

(1) A Hivatal bevételi és kiadási előirányzatait pénzügyi évenként kell elkészíteni, és azokat a Hivatal költségvetésében fel kell tüntetni. Minden pénzügyi év az adott naptári évnél megelőző évnek felel meg.

(2) A költségvetésben szereplő bevételeknek és kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.

(3) Az egyéb bevételi források sérelme nélkül a bevételek az e rendelet I. melléklete alapján fizetendő díjak teljes összegéből, a 6/2002/EK rendeletben előírt díjak teljes összegéből, az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás esetében a Madridi Jegyzőkönyv szerinti díjak teljes összegéből, és a Madridi Jegyzőkönyv részes feleinek kifizetett egyéb összegekből, az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás esetében a 6/2002/EK rendelet 106c. cikkében említett Genfi Szöveg értelmében fizetendő díjak teljes összegéből és a Genfi Szöveg részes feleinek kifizetett egyéb összegekből, valamint az Unió általános költségvetése Bizottságra vonatkozó szakaszának külön megnevezésében szereplő, szükséges mértékű támogatásból állnak.

(4) A Hivatalnak minden évben ellentételeznie kell a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainál, a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnál és bármely egyéb, a tagállamok által kinevezendő érintett hatóságnál azon konkrét feladatok miatt felmerülő költségeket, amelyeket azok az európai uniós védjegyrendszer működtetésének részeként látnak el a következő szolgáltatások és eljárások keretében:

- a) a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainál, illetve a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnál folytatott, európai uniós védjegyeket érintő felszólalási vagy törlési eljárások;
- b) ügyfélszolgálatok és információs központok révén tájékoztatásnyújtás az európai uniós védjegyrendszer működéséről;
- c) az európai uniós védjegyhez fűződő jogok érvényesítése, többek között a 9. cikk (4) bekezdése alapján hozott intézkedéssel.

(5) A (4) bekezdésben említett költségek ellentételezésének a Hivatal éves bevétele 5 %-ának kell megfelelnie. Az e bekezdés harmadik albekezdésében foglaltakat nem érintve, a Hivatal javaslata alapján és a költségvetési bizottsággal való konzultációt követően az elosztási kulcsot az igazgatótanács feladata meghatározni az alábbi igazságos, méltányos és releváns mutatók alapján:

- a) a kérelmezők által benyújtott európai uniós védjegybejelentések évenkénti száma az egyes tagállamokban;
- b) a nemzeti védjegybejelentések évenkénti száma az egyes tagállamokban;
- c) az európai uniós védjegyek jogosultjai által benyújtott felszólalások és törlési kérelmek évenkénti száma az egyes tagállamokban;
- d) az egyes tagállamokban a 123. cikknek megfelelően kijelölt európai uniós védjegy bíróságok elé utalt ügyek évenkénti száma.

A (4) bekezdésben említett költségek alátámasztására a tagállamok minden év március 31-ig benyújtják a Hivatalnak az előző évre vonatkozó, az e bekezdés első albekezdésének a)-d) pontjában említett számadatokra vonatkozó statisztikai adatokat, amelyeknek szerepelniük kell az igazgatótanácsnak benyújtandó javaslatban.

Méltányossági alapon úgy kell tekinteni, hogy az egyes tagállamokban a (4) bekezdésben említett szerveknél felmerült költségek legalább az e bekezdésben előírt teljes ellentételezés 2 %-ának felelnek meg.

(6) A Hivatal számára az egy adott évben felmerült, a (4) bekezdésben említett költségek ellentételezése tekintetében előírt kötelezettség csak olyan mértékig alkalmazandó, amennyiben nem keletkeztet az adott évben költségvetési hiányt.

(7) Költségvetési többlet esetén – a (10) bekezdésben foglaltakat nem érintve – a Hivatal javaslatára és a költségvetési bizottsággal való konzultációt követően az igazgatótanács a Hivatal éves bevételeinek legfeljebb 10 %-ára emelheti az (5) bekezdésben meghatározott százalékos arányt.

(8) Az e cikk (4)–(7) bekezdésében és (10) bekezdésében, valamint a 151. és a 152. cikkben foglaltakat nem érintve, ha öt egymást követő év során jelentős költségvetési többlet keletkezik, a költségvetési bizottságnak a Hivatal javaslata alapján és összhangban a 153. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett éves munkaprogrammal és többéves stratégiai programmal, kétharmados többséggel határoznia kell az 2016. március 23. óta keletkezett többletnek az Unió költségvetésébe való átviteléről.

(9) A Hivatalnak évente kétszer jelentést kell készítenie az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság számára pénzügyi helyzetéről, beleértve a 152. cikk (5) és (6) bekezdése, valamint e cikk (5) és (7) bekezdése alapján végrehajtott pénzügyi műveleteket is. E jelentés alapján a Bizottság megvizsgálja a Hivatal pénzügyi helyzetét.

(10) A Hivatal köteles tartalékalapról gondoskodni, amelynek – a működése folyamatosságának és a feladatai ellátásának biztosítása érdekében – fedeznie kell egyéves működési kiadásait.

173. cikk

A költségvetés elkészítése

- (1) Az ügyvezető igazgató évente elkészíti a Hivatal következő évi bevételeire és kiadásaira vonatkozó előirányzatokat, és azt legkésőbb minden év március 31-ig a létszámtervvel együtt megküldi a költségvetési bizottság részére.
- (2) Ha a költségvetés uniós támogatást irányoz elő, a költségvetési bizottság azt haladéktalanul továbbítja a Bizottságnak, amely azt továbbítja az Unió költségvetési hatóságának. A Bizottság az előirányzathoz alternatív előiránnyal együtt véleményt csatolhat.
- (3) A költségvetést a költségvetési bizottság fogadja el, amely tartalmazza a Hivatal létszámtervét. Ha a költségvetési előirányzatok az Unió költségvetéséből folyósítandó támogatást tartalmaznak, a Hivatal költségvetését szükség szerint módosítani kell.

174. cikk

Audit és ellenőrzés

- (1) A Hivatalon belül létre kell hozni a vonatkozó nemzetközi szabványoknak megfelelően végrehajtandó belső audit feladatkörét. A belső auditort az ügyvezető igazgató nevezi ki, a belső auditor neki tartozik felelősséggel a hivatali költségvetés rendszere és végrehajtási eljárása megfelelő működésének ellenőrzése tekintetében.
- (2) A belső auditor tanácsot ad az ügyvezető igazgatónak a kockázatkezeléssel kapcsolatos kérdésekben azáltal, hogy független véleményt nyilvánít az igazgatási és ellenőrzési rendszerek minőségéről, továbbá ajánlásokat tesz a műveletek végrehajtási feltételeinek javítása, valamint a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás előmozdítása céljából.
- (3) A belső auditor feladatai ellátására alkalmas belső ellenőrzési rendszerek és eljárások bevezetéséért az engedélyezésre jogosult tisztviselő felelős.

175. cikk

Csalás elleni küzdelem

- (1) A csalás, a korrupció és az egyéb jogellenes tevékenységek elleni, a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szerinti küzdelem elősegítése érdekében a Hivatal köteles csatlakozni az OLAF belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz, és az említett megállapodás mellékletében szereplő minta alapján elfogadni a Hivatal teljes személyzetére alkalmazandó megfelelő rendelkezéseket.
- (2) A Számvevőszék jogosult dokumentumalapú és helyszíni ellenőrzést végezni a támogatások azon kedvezményezettjeinél, vállalkozóknál és alvállalkozóknál, akik/amelyek a Hivatalon keresztül uniós forrásokban részesültek.
- (3) A 883/2013/EU, Euratom rendeletben és a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben ⁽²⁾ megállapított rendelkezéseknek és eljárásoknak megfelelően az OLAF vizsgálatokat – köztük helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat – végezhet annak megállapítása érdekében, hogy a Hivatal által finanszírozott támogatásokkal vagy szerződésekkel kapcsolatban történt-e csalás, korrupció vagy bármely egyéb jogellenes tevékenység, amelynek következtében sérültek az Unió pénzügyi érdekei.
- (4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdésben foglaltakat nem érintve, a Hivatal harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel kötött együttműködési megállapodásaiban, szerződéseiben, támogatási megállapodásaiban és támogatási határozataiban szerepelniük kell olyan rendelkezéseknek, amelyek kifejezetten felhatalmazzák a Számvevőszéket és az OLAF-ot arra, hogy saját hatáskörüknek megfelelően ilyen ellenőrzéseket és vizsgálatokat végezzenek.
- (5) A költségvetési bizottságnak a csalási kockázatokkal arányos, csalás elleni stratégiát kell elfogadnia, figyelembe véve a végrehajtandó intézkedések költségét és hasznát.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

176. cikk

Az éves mérleg vizsgálata

- (1) Az ügyvezető igazgató legkésőbb minden év március 31-ig továbbítja a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek, a költségvetési bizottságnak és a Számvevőszéknek az előző pénzügyi év bevételeinek és kiadásainak mérlegét. A Számvevőszék a mérleget az EUMSZ 287. cikkének megfelelően vizsgálja meg.
- (2) A költségvetési bizottság teljesítettnek nyilvánítja az ügyvezető igazgató feladatát a költségvetés végrehajtása tekintetében.

177. cikk

Pénzügyi szabályzat

A költségvetési bizottság a Számvevőszékkel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően belső pénzügyi szabályzatot fogad el, amely különösen a Hivatal költségvetésének elkészítésére és végrehajtására szolgáló eljárást határozza meg. Amennyiben az a Hivatal sajátos jellegével összeegyeztethető, a pénzügyi szabályzat az Unió által létrehozott más szervek tekintetében elfogadott pénzügyi szabályzatokon alapul.

178. cikk

Díjak és esedékesség

- (1) Az ügyvezető igazgató feladata megállapítani a Hivatal által nyújtott, az I. mellékletben meghatározottaktól eltérő szolgáltatásokért felszámítandó összeget, valamint az Európai Unió Védegységesítőért, a Hivatal Hivatalos Lapjáért és a Hivatal egyéb kiadványaiért felszámítandó összeget. A díjak összegét euróban kell megállapítani és közzé kell tenni a Hivatal Hivatalos Lapjában. Az egyes díjak összege nem haladhatja meg a Hivatal által nyújtott konkrét szolgáltatás szükségszerűen felmerülő költségeit.
- (2) Azon díjak befizetése, amelyek esedékességét e rendelet nem állapítja meg, az azok fejében nyújtott szolgáltatás iránti kérelem átvétele napján esedékes.

Az ügyvezető igazgató a költségvetési bizottság jóváhagyásával meghatározhatja, hogy az első albekezdésben említettek közül mely szolgáltatások nyújtása nem függ a megfelelő díjak előzetes befizetésétől.

179. cikk

A díjak megfizetése

- (1) A Hivaltal megillető díjak megfizetésére a Hivatal bankszámlájára teljesített befizetéssel vagy átutalással kerülhet sor.

Az ügyvezető igazgató a költségvetési bizottság jóváhagyásával megállapíthatja, hogy az első albekezdésben meghatározottaktól eltérő mely konkrét fizetési módok alkalmazhatók még; ennek keretében rendelkezhet például a Hivatalnál vezetett folyószámlán való betételhelyezés lehetőségéről.

A második albekezdés szerint meghatározott lehetséges fizetési módokról a Hivatal Hivatalos Lapjában tájékoztatást kell közzétenni.

Minden fizetést – a második albekezdés szerint megállapított egyéb fizetési módok esetében is – euróban kell teljesíteni.

- (2) Minden fizetés esetében fel kell tüntetni a befizető nevét és azokat az adatokat, amelyek alapján a Hivatal azonnal meg tudja állapítani a befizetés rendeltetését. Meg kell adni mindenekelőtt az alábbi információkat:

a) a bejelentési díj megfizetésekor a befizetés rendeltetésének megnevezése, azaz „bejelentési díj”;

- b) a felszólalás díjának megfizetésekor a felszólalás alapjául szolgáló európai uniós védjegybejelentés ügyszáma és a bejelentő neve, valamint a befizetés rendeltetésének megnevezése, azaz „felszólalás díja”;
- c) a megszűnés megállapítása és a törlés díjának megfizetésekor a lajstromszám és az európai uniós védjegyjogosult neve, valamint a befizetés rendeltetésének megnevezése, azaz „megszűnés megállapításának díja” vagy „törlési díj”.
- (3) Ha a (2) bekezdésben említett befizetés rendeltetése nem állapítható meg azonnal, a Hivatal felkéri a befizetőt, hogy azt az általa megjelölt határidőn belül írásban közölje. Ha a befizető a felhívásnak kellő időben nem tesz eleget, a befizetést nem teljesítettnek kell tekinteni. A befizetett összeget vissza kell téríteni.

180. cikk

A befizetés napjának megállapítása

- (1) A 179. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett esetekben a Hivatal számára való befizetést azon a napon kell teljesítettnek tekinteni, amikor a befizetett vagy átutalt összeg ténylegesen jóváírásra kerül a Hivatal bankszámláján.
- (2) Amennyiben lehetőség van a 179. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett fizetési módok alkalmazására, az ügyvezető igazgató feladata megállapítani, hogy a befizetés mely napon tekintendő teljesítettnek.
- (3) Amennyiben az (1) és a (2) bekezdés alapján valamely díj befizetése csak a befizetési határidő lejártát követően tekinthető teljesítettnek, akkor a határidőt betartottnak kell tekinteni, feltéve, hogy a Hivatal megfelelő igazolást kap arról, hogy azok a személyek, akik a fizetést valamely tagállamban a befizetési határidőn belül eszközölték, szabályos megbízást adtak valamely banklétesítménynek a fizetendő összeg átutalására, és azon felül a szóban forgó díj 10 %-ának megfelelő, de 200 EUR összeget meg nem haladó pótdíjat fizettek. A pótdíjat abban az esetben nem kell megfizetni, ha a megfelelő megbízást a banklétesítménnyel a fizetési határidő lejárta előtt legalább 10 nappal közölték.
- (4) A Hivatal igazolást kérhet a befizetést teljesítő személytől a banklétesítménynek adott, (3) bekezdésben említett megbízás közlésének dátumáról, és a megfelelő esetben felszólíthatja az esedékes pótdíj általa meghatározott határidőn belüli befizetésére. Ha a befizető a felhívásnak nem tesz eleget, az igazolás nem kielégítő vagy az előírt pótdíjat kellő időben nem fizette meg, akkor a befizetésre előírt határidőt elmulasztottnak kell tekinteni.

181. cikk

Elégtelen befizetések, valamint a jelentéktelen összegek visszatérítése

- (1) A befizetést főszabályként csak akkor lehet a határidőn belül teljesítettnek tekinteni, ha a díj teljes összegét a határidőn belül megfizették. Ha nem fizették meg a teljes díjat, a befizetett összeget a határidő lejárta után vissza kell fizetni.
- (2) Ha a fizetésre előírt határidő lejártát megelőzően ez lehetséges, a Hivatal mindazonáltal lehetőséget adhat arra, hogy a hiányzó összeget a befizető megfizesse, vagy – ha ezt indokoltnak tartja – a befizető jogait nem érintve, a csekélynek minősülő hiányzó összeg megfizetésétől el is tekinthet.
- (3) Az ügyvezető igazgató a költségvetési bizottság jóváhagyásával eltekinthet az esedékessé vált pénzüsszegek behajtását célzó intézkedésektől, ha a behajtandó összeg elhanyagolható mértékű vagy a behajtás túlságosan bizonytalan.
- (4) A díj túlfizetése esetén a többletet nem kell visszafizetni, ha annak összege elhanyagolható mértékű, és az eljárásban érdekelt fél a visszafizetést kifejezetten nem igényelte.

Az ügyvezető igazgató a költségvetési bizottság jóváhagyásával meghatározhatja azt az összeget, amely alatt a díjtúlfizetések nem kerülnek visszatérítésre.

A második albekezdés szerint meghatározott összeghatárokról a Hivatal Hivatalos Lapjában tájékoztatást kell közzétenni.

XIII. FEJEZET

A VÉDJEGYEK NEMZETKÖZI LAJSTROMOZÁSA

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

182. cikk

A rendelkezések alkalmazása

Ha e fejezet eltérően nem rendelkezik, e rendeletet és az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusokat kell alkalmazni a Madridi Jegyzőkönyv alapján benyújtott, európai uniós védjegybejelentésre vagy európai uniós védjegyre alapított nemzetközi bejelentésekre (a továbbiakban: a nemzetközi bejelentés), valamint a védjegy Unióra kiterjedő oltalmának a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Nemzetközi Irodája (a továbbiakban: a Nemzetközi Iroda) által vezetett nemzetközi lajstromba (a továbbiakban: nemzetközi lajstrom) történő bejegyzésére.

2. SZAKASZ

Nemzetközi lajstromozás európai uniós védjegybejelentés és európai uniós védjegy alapján

183. cikk

A nemzetközi bejelentés benyújtása

(1) A Madridi Jegyzőkönyv 3. cikke szerinti – európai uniós védjegybejelentésre vagy európai uniós védjegyre alapított – nemzetközi bejelentést a Hivatalhoz kell benyújtani.

(2) Ha a nemzetközi bejelentést a nemzetközi lajstromozás alapjául szolgáló megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozását megelőzően nyújtják be, a bejelentőnek meg kell jelölnie, hogy a nemzetközi lajstromozást az európai uniós védjegybejelentés vagy az európai uniós védjegy alapján kéri-e. Ha a nemzetközi lajstromozást az európai uniós védjegy lajstromozásától függően kéri, a nemzetközi bejelentés Hivatalhoz való beérkezése napjának az európai uniós védjegy lajstromozásának napját kell tekinteni.

184. cikk

A nemzetközi bejelentés alaki és tartalmi kellékei

(1) A nemzetközi bejelentést az Unió hivatalos nyelveinek egyikén kell benyújtani a Hivatal által rendelkezésre bocsátott formanyomtatványon. A Hivatal értesíteni köteles a nemzetközi bejelentés benyújtóját arról a napról, amelyen a nemzetközi bejelentés iratai a Hivatalhoz beérkeztek. A bejelentőnek a nemzetközi bejelentés benyújtásakor tett eltérő rendelkezése hiányában a Hivatal a kapcsolatot a formanyomtatvány szerinti bejelentésben használt nyelven tartja a bejelentővel.

(2) Ha a nemzetközi bejelentést olyan nyelven nyújtják be, amely nem a Madridi Jegyzőkönyv által meghatározott nyelvek egyike, a bejelentőnek a második nyelvet az említett nyelvek közül kell megjelölnie. A Hivatal ez utóbbi nyelven továbbítja a nemzetközi bejelentést a Nemzetközi Irodához.

(3) Ha a nemzetközi bejelentést a Madridi Jegyzőkönyvnek a nemzetközi bejelentések benyújtására meghatározott nyelveitől eltérő nyelven nyújtják be, a bejelentő benyújthatja az árujegyzéknek és bármely egyéb, a nemzetközi bejelentés részét képező szöveges elemeknek arra a nyelvre történő fordítását, amelyen a nemzetközi bejelentést a (2) bekezdés alapján továbbítani kell a Nemzetközi Irodához. Ha a bejelentéshez ilyen fordítást nem csatolnak, a bejelentőnek engedélyeznie kell a Hivatal számára a fordítás nemzetközi bejelentéshez való csatolását. Ha a fordítás még nem készült el azon európai uniós védjegybejelentés lajstromozási eljárása során, amelyen a nemzetközi bejelentés alapul, a Hivatalnak haladéktalanul meg kell tennie a fordítás elkészítéséhez szükséges lépéseket.

(4) Nemzetközi bejelentés benyújtásáért díjat kell fizetni a Hivatalnak. Ha a nemzetközi lajstromozás lajstromozott európai uniós védjegyen alapulna, a díj az európai uniós védjegy lajstromozásának napján válik esedékessé. Az előírt díj megfizetéséig a bejelentés nem tekinthető benyújtottnak. Ha a díjat nem fizették meg, arról a Hivatal köteles értesíteni a bejelentőt. Elektronikus benyújtás esetén a Hivatal engedélyezheti a Nemzetközi Irodának a díjnak a Hivatal nevében való beszedését.

- (5) Ha a nemzetközi bejelentés vizsgálata feltárja a következő hiányok bármelyikét, a Hivatalnak fel kell szólítania a bejelentőt e hiányoknak az általa megjelölt határidőn belüli pótlására:
- a) a nemzetközi bejelentést nem az (1) bekezdésben említett formanyomtatványon nyújtották be, és az nem tartalmazza a formanyomtatványban előírt összes adatot és információt;
 - b) a nemzetközi bejelentésben szereplő árujegyzéket nem fedi le az alapul szolgáló európai uniós védjegy vagy védjegybejelentés árujegyzéke;
 - c) a nemzetközi bejelentés tárgyát képező védjegy nem egyezik meg az alapul szolgáló európai uniós védjegybejelentésbe foglalt megjelöléssel vagy az alapul szolgáló európai uniós védjeggyel;
 - d) a védjegyhez kapcsolódó valamely jelzés a nemzetközi bejelentésben – az oltalmi igény korlátozására vonatkozó nyilatkozatok és a színigények kivételével – nem szerepel az alapul szolgáló európai uniós védjegyben vagy védjegybejelentésben;
 - e) ha a nemzetközi bejelentésben a színt a védjegy megkülönböztető elemeként igénylik, de az alapul szolgáló európai uniós védjegy vagy védjegybejelentés nem ilyen színben vagy színekben jelenik meg; vagy
 - f) a nemzetközi formanyomtatványban szereplő adatok alapján a bejelentő a Hivatalon keresztül nemzetközi bejelentés benyújtására a Madridi Jegyzőkönyv 2. cikke (1) bekezdésének ii. alpontja alapján nem jogosult.
- (6) Ha a bejelentő nem hatalmazta fel a Hivatalt a (3) bekezdésben említett fordítás csatolására, vagy ha egyébként nem egyértelmű, hogy a nemzetközi bejelentés az árujegyzékében szereplő mely árukon és szolgáltatásokon alapul, a Hivatalnak fel kell szólítania a bejelentőt a szükséges adatoknak az általa megjelölt határidőn belüli megadására.
- (7) Ha a Hivatal által megadott határidőn belül az (5) bekezdésben említett hiányokat nem pótolják, vagy nem adják meg a (6) bekezdésben említett szükséges adatokat, a Hivatalnak meg kell tagadnia a nemzetközi bejelentésnek a Nemzetközi Irodához történő továbbítását.
- (8) A Hivatalnak továbbítania kell azonban a nemzetközi bejelentést a Nemzetközi Irodához a Madridi Jegyzőkönyv 3. cikkének (1) bekezdésében előírt igazolással együtt, amint a nemzetközi bejelentés már megfelel az e cikk (9) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban, valamint az e rendelet 183. cikkében megállapított követelményeknek.
- (9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a nemzetközi bejelentés (1) bekezdés szerinti benyújtására vonatkozó pontos formai követelményeket, ideértve a bejelentés eleminek meghatározását is. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

185. cikk

Az ügyiratokba és a lajstromba történő bejegyzés

- (1) Az európai uniós védjegybejelentésre alapított nemzetközi lajstromozás napját és a lajstromszámot a bejelentés ügyirataiban fel kell jegyezni. Ha a bejelentés alapján az európai uniós védjegyet lajstromozzák, a nemzetközi lajstromozás napját és a lajstromszámot be kell jegyezni a lajstromba.
- (2) Az európai uniós védjegyre alapított nemzetközi lajstromozás napját és a lajstromszámot a lajstromba be kell jegyezni.

186. cikk

Értesítés az alapbejelentés vagy az alapul szolgáló lajstromozás törléséről

- (1) A Hivatal a nemzetközi lajstromozás napjától számított öt évig terjedő időszakon belül köteles értesíteni a Nemzetközi Irodát a nemzetközi lajstromozás alapjául szolgáló európai uniós védjegybejelentés vagy európai uniós védjegy-lajstromozás érvényességét érintő bármely tényről és határozatról.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben egyenként meghatározza a Madridi Jegyzőkönyv 6. cikkének (3) bekezdésével összhangban értesítési kötelezettség hatálya alá tartozó tényeket és határozatokat, valamint az ilyen értesítések megfelelő időpontját. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 207. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

187. cikk

A nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom utólagos területi kiterjesztése iránti kérelem

(1) A Madridi Jegyzőkönyv 3b. cikkének (2) bekezdése szerinti, a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom utólagos területi kiterjesztése iránti kérelem benyújtható a Hivatalon keresztül is. A kérelmet azon a nyelven kell benyújtani, amelyen a nemzetközi bejelentést e rendelet 184. cikke szerint benyújtották. A kérelemnek tartalmaznia kell a megjelölésre való jogosultságot alátámasztó információkat, a Madridi jegyzőkönyv 2. cikke (1) bekezdésének ii. pontjával, valamint 3b. cikke (2) bekezdésével összhangban. A Hivatal értesíteni köteles az utólagos kiterjesztés iránti kérelem benyújtóját arról a napról, amelyen a kiterjesztés iránti kérelem a Hivatalhoz beérkezett.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben részletesen meghatározza az e cikk (1) bekezdése szerinti területi kiterjesztési kérelemre vonatkozó követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 207. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) Amennyiben a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom utólagos területi kiterjesztése iránti kérelem nem teljesíti az (1) bekezdésben, valamint a (2) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban foglalt követelményeket, a Hivatalnak fel kell szólítania a kérelmezőt a feltárt hiányoknak az általa meghatározott határidőn belüli pótlására. Ha a hiányokat a Hivatal által szabott határidőn belül nem pótolják, a Hivatal megtagadja a kérelemnek a Nemzetközi Irodához való továbbítását. A Hivatal nem tagadhatja azonban meg a kérelem Nemzetközi Irodának való továbbítását, amíg a kérelmezőnek alkalma nem nyílt pótolni a kérelemben észlelt hiányokat.

(4) Amint teljesülnek a (3) bekezdésben említett követelmények, a Hivatal továbbítani köteles a nemzetközi lajstromozás alapján benyújtott utólagos területi kiterjesztés iránti kérelmet a Nemzetközi Irodának.

188. cikk

Nemzetközi díjak

A Nemzetközi Irodához a Madridi Jegyzőkönyv alapján fizetendő díjakat közvetlenül a Nemzetközi Irodához kell megfizetni.

3. SZAKASZ

Az Uniót megjelölő bejelentés alapján történő nemzetközi lajstromozás

189. cikk

Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás hatálya

(1) Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozásnak – a Madridi Jegyzőkönyv 3. cikkének (4) bekezdése, illetve a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom Unióra történő utólagos kiterjesztésének a Madridi Jegyzőkönyv 3b. cikkének (2) bekezdése alapján meghatározott napjától – ugyanaz a hatálya, mint az európai uniós védjegybejelentésnek.

(2) Ha a Madridi Jegyzőkönyv 5. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően nem közöltek elutasításról szóló értesítést, vagy az ilyen elutasítást visszavonták, az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozással az (1) bekezdésben említett naptól kezdődően ugyanolyan hatályú oltalom keletkezik, mint a megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozásával.

(3) E rendelet 11. cikkének alkalmazásában az európai uniós védjegybejelentés meghirdetésén az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás adatainak a 190. cikk (1) bekezdése szerinti meghirdetését, az európai uniós védjegy lajstromozásának meghirdetésén pedig a 190. cikk (2) bekezdése szerinti meghirdetést kell érteni.

190. cikk

Meghirdetés

(1) A Hivatal meghirdeti az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás Madridi Jegyzőkönyv 3. cikkének (4) bekezdése szerinti napját, illetve az utólagos kiterjesztés Madridi Jegyzőkönyv 3b. cikkének (2) bekezdése szerinti napját, a nemzetközi bejelentés benyújtásának nyelvét és a bejelentő által megjelölt második nyelvet, a nemzetközi lajstromszámot és a lajstromozásnak a Nemzetközi Iroda hivatalos lapjában való közzétételének napját, a megjelölést és az igényelt áruosztályok számát.

(2) Ha a Madridi Jegyzőkönyv 5. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően nem közöltek értesítést az Unióra kiterjedő oltalom elutasításáról, vagy az elutasítást visszavonták, a Hivatal a nemzetközi lajstromszámmal együtt ezt a tényt és – indokolt esetben – az ilyen lajstromozás Nemzetközi Iroda hivatalos lapjában való közzététele napját meghirdeti.

191. cikk

A nemzetközi bejelentésben igényelt szenioritás

(1) Az Uniót megjelölő nemzetközi bejelentés bejelentője a nemzetközi bejelentésben – a 39. cikknek megfelelően – igényelheti a tagállamok valamelyikében lajstromozott korábbi védjegy – ideértve a Benelux-államokban vagy nemzetközi megállapodás alapján valamely tagállamra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegyeket is – szenioritását.

(2) A 39. cikk (6) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott, a szenioritás igénylésének alátámasztására benyújtandó dokumentációt attól a naptól számított három hónapon belül kell benyújtani, amikor a Nemzetközi Iroda a Hivatalt értesíti a nemzetközi lajstromozásról. E tekintetben a 39. cikk (7) bekezdése alkalmazandó.

(3) Ha a nemzetközi lajstromozás jogosultjának a 119. cikk (2) bekezdése értelmében kötelező képviselettel rendelkeznie a Hivatal előtt, akkor az e cikk (2) bekezdése szerinti közlésnek tartalmaznia kell a képviselőnek a 120. cikk (1) bekezdése szerinti kijelölését is.

(4) Amennyiben a Hivatal megállapítja, hogy a szenioritás iránti, e cikk (1) bekezdése szerinti igénylés nem felel meg a 39. cikk rendelkezéseinek vagy az e cikkben előírt egyéb követelményeknek, fel kell szólítania a szenioritás kérelmezőjét a hiányok pótlására. Ha az első mondatban foglalt követelmények nem teljesülnek a Hivatal által előírt határidőn belül, az adott nemzetközi lajstromozáson alapuló szenioritás joga elvész. Ha a hiányok csak az áruk és szolgáltatások egy részét érintik, a jogosult a szeniorításra való jogot csak az említett áruk és szolgáltatások tekintetében veszíti el.

(5) A Hivatal értesíteni köteles a Nemzetközi Irodát a szeniorításra való jog (4) bekezdés szerinti elvesztéséről. Értesítenie kell továbbá a Nemzetközi Irodát a szenioritás igénylésének visszavonásáról vagy korlátozásáról is.

(6) A 39. cikk (5) cikke alkalmazandó, kivéve, ha a Hivatal e cikk (4) bekezdésével összhangban elveszettnek nyilvánítja a szenioritás jogát.

192. cikk

A szenioritás igénylése a Hivatal előtt

(1) Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás jogosultja a lajstromozás 190. cikk (2) bekezdése szerinti meghirdetése napjától kezdődően – a 40. cikknek megfelelően – igényelheti a Hivatalnál a tagállamok valamelyikében lajstromozott korábbi védjegy – ideértve a Benelux-országokban vagy nemzetközi megállapodás alapján valamely tagállamra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegyeket is – szenioritását.

(2) Amennyiben a szenioritást az (1) bekezdésben említett napot megelőzően igénylik, úgy kell tekinteni, hogy a szenioritás igénylése a szóban forgó napon érkezett be a Hivatalhoz.

(3) Az e cikk (1) bekezdése szerinti szenioritási igénynek meg kell felelnie a 40. cikkben foglalt követelményeknek, és tartalmaznia kell mindazokat az információkat, amelyek alapján e követelmények teljesülése megvizsgálható.

(4) Amennyiben a szenioritás igénylésére vonatkozó, a (3) bekezdésben említett és a (6) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban foglalt követelmények nem teljesülnek, a Hivatalnak fel kell szólítania a nemzetközi lajstromozás jogosultját, hogy pótolja a hiányokat. Ha a Hivatal által megjelölendő határidőn belül a hiányokat nem pótolják, a Hivatal az igénylést elutasítja.

(5) Amennyiben a Hivatal a szenioritás igénylését elfogadta vagy törölte, vagy ha az igénylést visszavonták, a Hivatal arról tájékoztatni köteles a Nemzetközi Irodát.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az e cikk (1) bekezdése szerinti szenorítás-igénylés kötelező tartalmi elemeit, valamint az e cikk (5) bekezdése alapján közlendő információkkal kapcsolatos részleteket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

193. cikk

Áruk és szolgáltatások megjelölése, valamint a feltétlen kizáró okok szempontjából történő vizsgálat

(1) Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozást – az európai uniós védjegybejelentésekkel azonos módon – a 33. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében foglaltaknak való megfelelés és a feltétlen kizáró okok szempontjából történő vizsgálatnak kell alávetni.

(2) Amennyiben az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozásról megállapítást nyer, hogy e rendelet 33. cikkének (4) bekezdése vagy 42. cikkének (1) bekezdése alapján nem részesülhet oltalomban azon áruk és szolgáltatások egy része vagy azok egésze tekintetében, amelyekre a Nemzetközi Irodánál azt lajstromozták, a Hivatal a Madridi Jegyzőkönyv 5. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti, hivatalból közölt ideiglenes elutasításról szóló értesítést küld a Nemzetközi Irodának.

(3) Ha a nemzetközi lajstromozás jogosultjának a 119. cikk (2) bekezdése értelmében kötelező képviselettel rendelkeznie a Hivatal előtt, akkor az e cikk (2) bekezdésében említett értesítésnek tartalmaznia kell egy, a 120. cikk (1) bekezdése értelmében történő képviselő-kijelölésre vonatkozó felkérést is.

(4) Az ideiglenes elutasításról szóló értesítésnek tartalmaznia kell az annak alapjául szolgáló okokat, és meg kell jelölnie azt a határidőt, amelyen belül a nemzetközi lajstromozás jogosultja észrevételeit előterjesztheti, és amelyen belül adott esetben képviselőt kell meghatalmaznia. A határidő az ideiglenes elutasítás Hivatal általi kiadásának napján kezdődik.

(5) Amennyiben a Hivatal azt állapítja meg, hogy az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozási bejelentés nem tartalmazza egy második nyelv e rendelet 206. cikkével összhangban való megjelölését, a Hivatal a Madridi Jegyzőkönyv 5. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti, hivatalból közölt ideiglenes elutasításról szóló értesítést küld a Nemzetközi Irodának.

(6) Amennyiben a nemzetközi lajstromozás jogosultja az előírt határidőn belül nem orvosolja az oltalom elutasításának okát, nem jelöl ki képviselőt vagy nem jelöl meg második nyelvet, a Hivatalnak azon áruk és szolgáltatások egy része vagy azok egésze tekintetében, amelyekre a nemzetközi oltalmat lajstromozták, el kell utasítania az oltalmat. Az oltalom elutasítása az európai uniós védjegybejelentés elutasításának helyébe lép. A határozattal szemben a 66–72. cikkel összhangban fellebbezés nyújtható be.

(7) Amennyiben a Hivatal a 196. cikk (2) bekezdésében említett felszólalási időszak kezdetéig nem ad ki e cikk (2) bekezdése szerinti, hivatalból közölt ideiglenes elutasításról szóló értesítést, a Hivatal értesítést küld a Nemzetközi Irodának, annak közlésével, hogy befejeződött a 42. cikk alapján a feltétlen kizáró okok alapján történő vizsgálat, de a nemzetközi lajstromozással szemben felszólalásnak vagy észrevételnek van helye. Ez az ideiglenes értesítés nem érinti a Hivatal azon jogát, hogy a feltétlen kizáró okok alapján történő vizsgálatot hivatalból bármikor újra lefolytassa azt megelőzően, hogy az oltalom elismeréséről szóló végleges értesítést kiadná.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az oltalom hivatalból közölt ideiglenes elutasításáról szóló, a Nemzetközi Irodának megküldendő értesítés és az oltalom végleges elismeréséről vagy elutasításáról szóló, a Nemzetközi Irodának megküldendő végleges közlemény kötelező tartalmi elemeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

194. cikk

Együttes és tanúsító védjegyek

(1) Ha a nemzetközi lajstromozás együttes védjegyre, tanúsító védjegyre vagy hitelesítési jegyre vonatkozó bejelentésen vagy lajstromozáson alapul, az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozást – az esetnek megfelelően – európai uniós együttes védjegyként vagy európai uniós tanúsító védjegyként kell kezelni.

(2) A nemzetközi lajstromozás jogosultjának közvetlenül a Hivatalhoz kell benyújtania a védjegy használatáról rendelkező, a 75., illetve a 84. cikk szerinti szabályzatot, a Nemzetközi Iroda által a nemzetközi lajstromozásról a Hivatalnak küldött értesítés napjától számított két hónapon belül.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 208. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza az együttes védjegyre, tanúsító védjegyre vagy hitelesítési jegyre vonatkozó alapbejelentésen vagy -lajstromozáson alapuló nemzetközi lajstromozásra vonatkozó eljárások részleteit.

195. cikk

Kutatás

(1) Ha a Hivatal értesítik arról, hogy a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom kiterjed az Unióra, uniós kutatási jelentést készít a 43. cikk (1) bekezdésének megfelelően feltéve, hogy a 43. cikk (1) bekezdése szerinti kutatási jelentés iránti kérelmet az értesítés keltétől számított egy hónapon belül benyújtják a Hivatalnak.

(2) Ha a Hivatal értesítik arról, hogy a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom kiterjed az Unióra, a Hivatal annak másolatát haladéktalanul megküldi minden olyan tagállam központi iparjogvédelmi hivatala részére, amely a 43. cikk (2) bekezdésének megfelelően a Hivatallal közölte, hogy saját védjegylajstroma alapján kutatást végez feltéve, hogy a 43. cikk (2) bekezdése szerinti kutatási jelentés iránti kérelmet az értesítés keltétől számított egy hónapon belül benyújtják a Hivatalnak, és a kutatási díjat befizetik ugyanezen határidőn belül.

(3) A 43. cikk (3)–(6) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

(4) Az Unióra kiterjedő oltalom 190. cikk (1) bekezdése szerinti meghirdetéséről a Hivatal értesíti az uniós kutatási jelentésben megjelölt korábbi európai uniós védjegyek és európai uniós védjegybejelentések jogosultjait. Az értesítést attól függetlenül meg kell tenni, hogy a nemzetközi lajstromozás jogosultja kérte-e az európai uniós kutatási jelentés megküldését, kivéve, ha a korábbi védjegy vagy védjegybejelentés jogosultja az értesítés mellőzését kéri.

196. cikk

Felszólalás

(1) Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozással szemben – a meghirdetett európai uniós védjegybejelentésekkel azonos módon – felszólalásnak van helye.

(2) A felszólalást a 190. cikk (1) bekezdése szerinti meghirdetés napjától számított egy hónapos határidő lejártát követő három hónapon belül kell benyújtani. A felszólalást nem lehet szabályszerűen benyújtottnak tekinteni mindaddig, amíg a felszólalás díját meg nem fizetik.

(3) A nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom elutasítása az európai uniós védjegybejelentés elutasításának helyébe lép.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 208. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a felszólalás benyújtására és vizsgálatára vonatkozó eljárást, és egyúttal rendelkezik a Nemzetközi Irodának nyújtandó szükséges tájékoztatásról is.

197. cikk

Az európai uniós védjegy helyébe lépő nemzetközi lajstromozás

A Hivatal kérelemre a lajstromba bejegyzi, hogy az európai uniós védjegy helyébe a Madridi Jegyzőkönyv 4a. cikke szerinti nemzetközi lajstromozás lépett.

198. cikk

A nemzetközi lajstromozás érvénytelenítése

(1) Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás tekintetében érvénytelenítésnek van helye.

(2) Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás érvénytelenítése iránti kérelmen az 58. cikk szerinti megszűnés-megállapítási kérelmet, illetve az 59. és az 60. cikk szerinti törlési kérelmet kell érteni.

(3) Amennyiben az e rendelet 64. vagy a 128. cikke, valamint e cikk alapján valamely, az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás joghatásait jogerős határozattal érvénytelennek nyilvánították, a Hivatal erről a Madridi Jegyzőkönyv 5. cikkének (6) bekezdésével összhangban értesíteni köteles a Nemzetközi Irodát.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben részletesen meghatározza a Nemzetközi Iroda számára az e cikk (3) bekezdése alapján adandó értesítés tartalmát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

199. cikk

Az átruházás bejegyzésének joghatása

A nemzetközi lajstromozás jogosultjának személyét érintő változásnak a nemzetközi lajstromba történő bejegyzése ugyanolyan joghatást vált ki, mint a védjegyoltalom átruházásának a 20. cikk szerinti bejegyzése a lajstromba.

200. cikk

A használati engedély és más jog bejegyzésének joghatása

A nemzetközi lajstromozással összefüggésben a használati engedélynek vagy a védjegyjogosult rendelkezési jogára vonatkozó korlátozásnak a nemzetközi lajstromba történő bejegyzése ugyanolyan joghatást vált ki, mint a dologi jogoknak, a végrehajtásnak a fizetéseképtelenségi eljárásnak vagy a használati engedélynek a 22., 23., 24., illetve 25. cikk szerinti bejegyzése a lajstromba.

201. cikk

Az átruházás, a használati engedély és a jogosult rendelkezési jogának korlátozása bejegyzésére irányuló kérelem vizsgálata

A védjegyjogosult személyében bekövetkező változásnak, a használati engedélynek vagy a rendelkezési jog korlátozásának, továbbá a használati engedély módosításának vagy törlésének, vagy a jogosult rendelkezési jogát érintő korlátozás megszüntetésének a bejegyzésére irányuló, hozzá benyújtott kérelmeket a Hivatal továbbítja a Nemzetközi Irodához, amennyiben azokhoz az átruházásra, a használati engedélyre, illetve a rendelkezési jog korlátozására vonatkozó megfelelő bizonyítékot mellékelnek, illetve annak bizonyítékát, hogy a használati engedély módosult vagy törlésre került, vagy hogy a rendelkezési jog korlátozását megszüntették.

202. cikk

Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás átalakítása nemzeti védjegybejelentéssé vagy a tagállamok megjelölésévé

(1) Ha a nemzetközi lajstromozásból eredő, az Uniót megjelölő oltalmat elutasítják vagy az megszűnik, a nemzetközi lajstromozás jogosultja kérheti az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás átalakítását

a) nemzeti védjegybejelentéssé a 139., 140. és 141. cikknek megfelelően; vagy

b) a Madridi Jegyzőkönyv részes tagállamát megjelölő bejelentéssé, feltéve, hogy az átalakítás iránti kérelem benyújtásának napján e tagállam közvetlenül megjelölhető a Madridi Jegyzőkönyv alapján. E rendelet 139., a 140. és 141. cikke alkalmazandó.

(2) Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás átalakításából származó nemzeti védjegybejelentés vagy a Madridi Jegyzőkönyvben részes tagállamot megjelölő bejelentés bejelentési napjának az érintett tagállam tekintetében a nemzetközi lajstromozás Madridi Jegyzőkönyv 3. cikkének (4) bekezdése szerinti napja vagy az oltalom – nemzetközi lajstromozást követő – Unióra való utólagos kiterjesztésének a Madridi Jegyzőkönyv 3b. cikkének (2) bekezdése szerinti napja, illetve az elsőbbség napja számít, és – ha ez alkalmazható – azt megilleti e rendelet 191. cikkének megfelelően az ezen állam védjegye alapján igényelt szenioritás.

- (3) Az átalakítás iránti kérelmet meg kell hirdetni.
- (4) Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás nemzeti védjegybejelentéssé való átalakítása iránti kérelemben fel kell tüntetni a 140. cikk (1) bekezdésében említett információkat és jelzéseket is.
- (5) Ha az átalakítást e cikk vagy e rendelet 139. cikkének (5) bekezdése alapján, az oltalmi időnek a nemzetközi lajstromozás megújítás nélküli lejártát követően kérelmezik, az e cikk (4) bekezdésében említett kérelemben fel kell tüntetni ezt a tényt és az oltalmi idő lejáratának napját. Az e rendelet 139. cikkének (5) bekezdésében előírt három hónapos határidő azt a napot követő napon kezdődik, amelyen a megújítást a Madridi Jegyzőkönyv 7. cikkének (4) bekezdése értelmében még kérni lehet.
- (6) A 140. cikk (3) és (5) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell az e cikk (4) bekezdésében említett átalakítási kérelemre.
- (7) Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás Madridi Jegyzőkönyvben részes tagállambeli lajstromozássá való átalakítása iránti kérelemben fel kell tüntetni a (4) és az (5) bekezdésben említett információkat és jelzéseket is.
- (8) A 140. cikk (3) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell az e cikk (7) bekezdésében említett átalakítási kérelemre. A Hivatalnak akkor is el kell utasítania az átalakítás iránti kérelmet, ha a Madridi Jegyzőkönyvben vagy a Madridi Megállapodásban részes tagállam megjelölésére irányadó feltételek nem állnak fenn sem az Unió megjelölésének napján, sem pedig azon a napon, amelyen az átalakítás iránti kérelem a Hivatalhoz beérkezett, illetve amelyen azt a 140. cikk (1) bekezdésének utolsó mondata értelmében a Hivatalhoz beérkezettnek kell tekinteni.
- (9) Ha a (7) bekezdésben említett átalakítás iránti kérelem megfelel az e rendeletben, valamint az e rendelet alapján elfogadott szabályokban előírt követelményeknek, a Hivatalnak késedelem nélkül továbbítania kell azt a Nemzetközi Irodának. A Hivatal a továbbítás időpontjáról értesíteni köteles a nemzetközi lajstromozás jogosultját.
- (10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a következőket:
- a) a (4) és a (7) bekezdésben említett átalakítási kérelmek kötelező tartalmi elemei;
 - b) az átalakítási kérelmek (3) bekezdés szerinti meghirdetésének részletei.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

203. cikk

A nemzetközi lajstromozás tárgyát képező megjelölés használata

A 18. cikk (1) bekezdésének, a 47. cikk (2) bekezdésének, az 58. cikk (1) bekezdése a) pontjának és a 64. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában a lajstromozás napján a 190. cikk (2) bekezdése szerinti meghirdetés napját kell érteni az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás tárgyát képező megjelölés Unióban történő tényleges használata kezdő időpontjának megállapítása szempontjából.

204. cikk

Átalakítás

(1) A (2) bekezdés kivételével az európai uniós védjegybejelentésekre vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell a nemzetközi lajstromozásnak a Madridi Jegyzőkönyv 9d. cikke alapján uniós védjegybejelentéssé történő átalakítása iránti kérelmekre.

(2) Ha az átalakítás iránti kérelmet az Uniót megjelölő olyan nemzetközi lajstromozás tekintetében nyújtották be, amely adatainak meghirdetésére a 190. cikk (2) bekezdése alapján sor került, a 42–47. cikk nem alkalmazható.

(3) Ahhoz, hogy egy európai uniós védjegybejelentés a Madridi Jegyzőkönyv 9d. cikkével összhangban a származási hivatal kérésére a Nemzetközi Iroda által törölt nemzetközi lajstromozás átalakítása iránti kérelemnek minősüljön, az adott európai uniós védjegybejelentésben e tényre utalni kell. Az utalást a bejelentés benyújtásakor kell megtenni.

(4) Amennyiben a 41. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti vizsgálat során a Hivatal azt állapítja meg, hogy a bejelentés benyújtására nem a nemzetközi lajstromozás Nemzetközi Iroda általi visszavonásától számított három hónapon belül került sor, vagy azok az áruk, illetve szolgáltatások, amelyek viszonylatában az európai uniós védjegy lajstromozását kérik, nem szerepelnek az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás alapjául szolgáló árujegyzékben, a Hivatalnak fel kell szólítania a bejelentőt a hiányok pótlására.

(5) A (4) bekezdésben említett hiányok Hivatal által szabott határidőn belüli pótlásának elmulasztása a nemzetközi lajstromozás, illetve az utólagos kiterjesztés napjához és – ha ez alkalmazható – a nemzetközi lajstromozás elsőbbségének napjához fűződő jogok elvesztését eredményezi.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az e cikk (3) bekezdésében említett átalakítási kérelem kötelező tartalmi elemeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 207. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

205. cikk

Kapcsolattartás a Nemzetközi Irodával

A Nemzetközi Irodával a kapcsolattartás a Nemzetközi Iroda és a Hivatal megállapodásának megfelelő módon és formában, és lehetőleg elektronikus úton zajlik. Formanyomtatványra való hivatkozás esetén az elektronikus formában rendelkezésre álló formanyomtatványt is érteni kell.

206. cikk

Nyelvhasználat

E rendeletnek és az e rendelet alapján elfogadott szabályoknak az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozásra történő alkalmazása során a nemzetközi bejelentés benyújtásának nyelve az eljárás nyelve a 146. cikk (4) bekezdése értelmében, a nemzetközi bejelentésben megjelölt második nyelv pedig a 146. cikk (3) bekezdése értelmében vett második nyelv.

XIV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

207. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy végrehajtási szabályokkal foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

208. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 48. cikkben, a 49. cikk (3) bekezdésében, a 65. cikkben, a 73. cikkben, a 96. cikk (4) bekezdésében, a 97. cikk (6) bekezdésében, a 98. cikk (5) bekezdésében, a 100. cikk (2) bekezdésében, a 101. cikk (5) bekezdésében, a 103. cikk (3) bekezdésében, a 106. cikk (3) bekezdésében, a 121. cikkben, a 168. cikkben, a 194. cikk (3) bekezdésében és a 196. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2016. március 23-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 48. cikkben, a 49. cikk (3) bekezdésében, a 65. cikkben, a 73. cikkben, a 96. cikk (4) bekezdésében, a 97. cikk (6) bekezdésében, a 98. cikk (5) bekezdésében, a 100. cikk (2) bekezdésében, a 101. cikk (5) bekezdésében, a 103. cikk (3) bekezdésében, a 106. cikk (3) bekezdésében, a 121. cikkben, a 168. cikkben, a 194. cikk (3) bekezdésében és a 196. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 48. cikk, a 49. cikk (3) bekezdése, a 65. cikk, a 73. cikk, a 96. cikk (4) bekezdése, a 97. cikk (6) bekezdése, a 98. cikk (5) bekezdése, a 100. cikk (2) bekezdése, a 101. cikk (5) bekezdése, a 103. cikk (3) bekezdése, a 106. cikk (3) bekezdése, a 121. cikk, a 168. cikk, a 194. cikk (3) bekezdése és a 196. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

209. cikk

Az Unió bővítésével összefüggő rendelkezések

(1) Bulgária, a Cseh Köztársaság, Észtország, Horvátország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Románia, Szlovénia és Szlovákia (a továbbiakban: az új tagállam(ok)) csatlakozásának időpontjától, az e rendelet alapján a csatlakozásuk időpontja előtt lajstromozott vagy bejelentett európai uniós védjegyeket ezeknek a tagállamoknak a területére is ki kell terjeszteni annak érdekében, hogy az Unió egészében azonos hatályuk legyen.

(2) A csatlakozás napján folyamatban lévő eljárás tárgyát képező bejelentésbe foglalt európai uniós védjegy lajstromozása nem utasítható el a 7. cikk (1) bekezdésében felsorolt egyetlen feltétlen elutasítási ok miatt sem, ha ezek az okok kizárólag az új tagállamok csatlakozása miatt válnának alkalmazandóvá.

(3) Amennyiben az európai uniós védjegy lajstromozása iránti bejelentést a csatlakozás napját megelőző hat hónapon belül nyújtották be, a 46. cikk alapján felszólalást lehet előterjeszteni, ha egy korábbi védjegyet vagy a 8. cikk értelmében vett más jogot a csatlakozást megelőzően szereztek meg valamelyik új tagállamban, feltéve, hogy a jogszerezés jóhiszeműen történt, és az új tagállamban a korábbi védjegy vagy más korábbi jog bejelentési napja vagy – ahol alkalmazandó – elsőbbségi időpontja vagy a jogszerezés időpontja megelőzi a bejelentett európai uniós védjegy bejelentésének időpontját vagy – ahol alkalmazandó – elsőbbségi időpontját.

(4) Az (1) bekezdésben említett európai uniós védjegyet nem lehet érvénytelennek nyilvánítani

a) az 59. cikk alapján, ha az érvénytelenségi ok kizárólag az új a tagállam csatlakozása miatt válna alkalmazandóvá;

b) az 60. cikk (1) és (2) bekezdése alapján, ha a korábbi nemzeti jogot az új tagállamban a csatlakozás napja előtt lajstromozták, jelentették be vagy szereztek meg.

(5) Az (1) bekezdésben említett európai uniós védjegy használatát a 137. és 138. cikk alapján meg lehet tiltani, ha a csatlakozás napja előtt az ennél korábbi védjegyet vagy az ennél korábbi más jogot az új tagállamban jóhiszeműen lajstromoztatták, jelentették be vagy szereztek meg; vagy, ahol alkalmazandó, az elsőbbség időpontja megelőzi ezen állam csatlakozásának napját.

210. cikk

Értékelés és felülvizsgálat

(1) 2021. március 24-ig, majd ezt követően ötvenként a Bizottság értékeli e rendelet végrehajtását.

(2) Az értékelés során felül kell vizsgálni a Hivatal és a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalai, illetve a Benelux Szellemijogvédelmi Hivatal közötti együttműködés jogi kereteit, különös tekintettel a 152. cikkben meghatározott finanszírozási mechanizmusra. Az értékelésben ki kell térni továbbá a Hivatal és munkafolyamatai hatásának, eredményességének és hatékonyságának vizsgálatára is. Az értékelés során foglalkozni kell különösen a Hivatal megbízatásának esetlegesen szükségesnek mutató módosításával, és az ilyen jellegű módosítások pénzügyi következményeivel.

(3) A Bizottság az értékelő jelentést és az az alapján levont következtetéseit továbbítja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az igazgatótanácsnak. Az értékelés megállapításait közzé kell tenni.

(4) Minden második értékelés alkalmával a Hivatal által a célkitűzései, megbízatása és feladatai tekintetében elért eredményeket is értékelni kell.

211. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 207/2009/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a III. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

212. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendelet 2017. október 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2017. június 14-én

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

H. DALLI

I. MELLÉKLET

A DÍJAK ÖSSZEGE

A. A Hivatalnak e rendelet alapján fizetendő díjak a következők (euróban):

1. Egyedi európai uniós védjegy bejelentésének alapdíja (31. cikk (2) bekezdés):
1 000 EUR
2. Egyedi európai uniós védjegy elektronikus bejelentésének alapdíja (31. cikk (2) bekezdés):
850 EUR
3. Második áru- vagy szolgáltatási osztály díja egyedi európai uniós védjegy esetében (31. cikk (2) bekezdés):
50 EUR
4. A második áru- vagy szolgáltatási osztály felett osztályonként fizetendő díj egyedi európai uniós védjegy esetében (31. cikk (2) bekezdés):
150 EUR
5. Európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy bejelentésének alapdíja (31. cikk (2) bekezdés, valamint 74. cikk (3) bekezdés vagy 83. cikk (3) bekezdés):
1 800 EUR
6. Európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy elektronikus bejelentésének alapdíja (31. cikk (2) bekezdés, valamint 74. cikk (3) bekezdés vagy 83. cikk (3) bekezdés):
1 500 EUR
7. Második áru- vagy szolgáltatási osztály díja európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy esetében (31. cikk (2) bekezdés és 74. cikk (3) bekezdés vagy 83. cikk (3) bekezdés):
50 EUR
8. A második áru- vagy szolgáltatási osztály felett osztályonként fizetendő díj európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy esetében (31. cikk (2) bekezdés és 74. cikk (3) bekezdés vagy 83. cikk (3) bekezdés):
150 EUR
9. Európai uniós védjegybejelentés kutatási díja (43. cikk (2) bekezdés), illetve az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás kutatási díja (43. cikk (2) bekezdés és 195. cikk (2) bekezdés):
12 EUR, a 43. cikk (2) bekezdésében említett központi iparjogvédelmi hivatalok számával megszorozva; ezt az összeget és annak későbbi változásait a Hivatal köteles közzétenni a Hivatal Hivatalos Lapjában.
10. A felszólalás díja (46. cikk (3) bekezdés):
320 EUR
11. Egyedi európai uniós védjegy megújításának alapdíja (53. cikk (3) bekezdés):
1 000 EUR
12. Egyedi európai uniós védjegy elektronikus megújításának alapdíja (53. cikk (3) bekezdés):
850 EUR
13. Második áru- vagy szolgáltatási osztály megújítási díja egyedi európai uniós védjegy esetében (53. cikk (3) bekezdés):
50 EUR
14. A második áru- vagy szolgáltatási osztály felett osztályonként fizetendő megújítási díj egyedi európai uniós védjegy esetében (53. cikk (3) bekezdés):
150 EUR

15. Európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy megújításának alapidíja (53. cikk (3) bekezdés, valamint 74. cikk (3) bekezdés vagy 83. cikk (3) bekezdés):
1 800 EUR
16. Európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy elektronikus megújításának alapidíja (53. cikk (3) bekezdés, valamint 74. cikk (3) bekezdés vagy 83. cikk (3) bekezdés):
1 500 EUR
17. A második áru- vagy szolgáltatási osztály után fizetendő megújítási díj európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy esetében (53. cikk (3) bekezdés és 74. cikk (3) bekezdés vagy 83. cikk (3) bekezdés):
50 EUR
18. A második áru- vagy szolgáltatási osztály felett osztályonként fizetendő megújítási díj európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy esetében (53. cikk (3) bekezdés és 74. cikk (3) bekezdés vagy 83. cikk (3) bekezdés):
150 EUR
19. A megújítási díj határidőn túli megfizetése vagy a megújítási kérelem határidőn túli benyújtása esetén fizetendő pótdíj (53. cikk (3) bekezdés):
a határidőn túl megfizetett megújítási díj 25 %-a, legfeljebb 1 500 EUR
20. A védjegyoltalom megszűnésének megállapítására vagy a védjegy törlésére irányuló kérelem díja (63. cikk (2) bekezdés):
630 EUR
21. Fellebbezési díj (68. cikk (1) bekezdés):
720 EUR
22. Igazolás iránti kérelem díja (104. cikk (3) bekezdés):
200 EUR
23. Európai uniós védjegybejelentés vagy európai uniós védjegy átalakítása iránti kérelem díja (a 202. cikk (1) bekezdésével együtt értelmezett 140. cikk (1) bekezdése):
 - a) átalakítás nemzeti védjegybejelentéssé;
 - b) átalakítás a Madridi Megállapodás alapján a tagállamokat megjelölő bejelentéssé:200 EUR
24. Az eljárás folytatásának díja (105. cikk (1) bekezdés):
400 EUR
25. Lajstromozott európai uniós védjegy megosztására (56. cikk (4) bekezdés), illetve európai uniós védjegy bejelentésének megosztására irányuló nyilatkozat díja (50. cikk (3) bekezdés):
250 EUR
26. Használati engedély vagy más jog bejegyzése iránti kérelem díja lajstromozott európai uniós védjegy (a 26. cikk (2) bekezdése), illetve európai uniós védjegybejelentés esetében (a 26. cikk (2) bekezdése):
 - a) használati engedély megadása;
 - b) használati engedély átruházása;
 - c) dologi jog alapítása;
 - d) dologi jog átruházása;
 - e) végrehajtás:200 EUR bejegyzésenként, azonban legfeljebb 1 000 EUR, ha több kérelmet nyújtanak be ugyanannak a kérelemnek a keretében vagy ugyanabban az időpontban

27. Használati engedély vagy más jog bejegyzése törlésének díja (a 29. cikk (3) bekezdése):
200 EUR törlésenként, azonban legfeljebb 1 000 EUR, ha több törlést kérelmeznek ugyanannak a kérelemnek a keretében vagy ugyanabban az időpontban
28. Lajstromozott európai uniós védjegy módosítása (54. cikk (4) bekezdés):
200 EUR
29. Használati engedély vagy az európai uniós védjegy tekintetében fennálló más jog bejegyzésére irányuló kérelem díja (114. cikk (7) bekezdés), a védjegyokirat másolatának díja (51. cikk (2) bekezdés) vagy a lajstromkivonat kiadásáért fizetendő díj (111. cikk (7) bekezdés):
- a) nem hiteles másolat vagy kivonat:
10 EUR
 - b) hiteles másolat vagy kivonat:
30 EUR
30. Az iratokba való betekintés díja (114. cikk (6) bekezdés):
30 EUR
31. Az ügyiratok másolatainak kiadásáért fizetendő díj (114. cikk (7) bekezdés):
- a) nem hiteles másolat:
10 EUR
 - b) hiteles másolat:
30 EUR
- a 10. oldal után oldalanként fizetendő díj
1 EUR
32. Az ügyiratokban szereplő adatok közlésének díja (114. cikk (9) bekezdés):
10 EUR
33. A visszatérítendő eljárási költségek megállapításának felülvizsgálatáért fizetendő díj (a 109. cikk (8) bekezdése):
100 EUR
34. Nemzetközi bejelentés Hivatalhoz való benyújtásának díja (a 184. cikk (4) bekezdése):
300 EUR

B. A Nemzetközi Irodának fizetendő díjak

I. Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás egyedi díja

1. Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás bejelentőjének az Unió megjelöléséért egyedi díjat kell fizetnie a Nemzetközi Iroda részére, összhangban a Madridi Jegyzőkönyv 8. cikkének (7) bekezdésével.
2. Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás utólagos területi kiterjesztésre vonatkozó kérelmet benyújtó jogosultjának egyedi díjat kell fizetnie az Unió megjelöléséért a Nemzetközi Iroda részére, összhangban a Madridi Jegyzőkönyv 8. cikkének (7) bekezdésével.
3. A B.I.1. és B.I.2. pont szerinti díj összege, amelyet svájci frankban a Madridi Megállapodáshoz és a Madridi Jegyzőkönyvhöz kapcsolódó Közös Végrehajtási Szabályzat 35. szabályának (2) bekezdése értelmében a WIPO főigazgatója állapít meg, a következő:
 - a) egyedi védjegyért: 820 EUR és adott esetben ezen felül 50 EUR az áruk és szolgáltatások második osztálya után, és 150 EUR minden egyes, a nemzetközi lajstromozásban szereplő áru- és szolgáltatásosztály után kettőnél több osztály esetén;
 - b) együttes vagy tanúsító védjegyért: 1 400 EUR és adott esetben ezen felül 50 EUR az áruk és szolgáltatások második osztálya után, valamint további 150 EUR minden egyes áru- és szolgáltatásosztály után kettőnél több osztály esetén.

II. Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás megújításának egyedi díja

1. Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás jogosultjának a nemzetközi lajstromozás megújításáért fizetendő díj részeként egyedi díjat kell fizetnie a Nemzetközi Iroda részére az Unió megjelöléséért, összhangban a Madridi Jegyzőkönyv 8. cikkének (7) bekezdésével.
 2. A B.II.1. pont szerinti díj összege, amelyet svájci frankban a Madridi Megállapodáshoz és a Madridi Jegyzőkönyvhöz kapcsolódó Közös Végrehajtási Szabályzat 35. szabályának (2) bekezdése értelmében a WIPO főigazgatója állapít meg, a következő:
 - a) egyedi védjegyért: 820 EUR és adott esetben ezen felül 50 EUR az áruk és szolgáltatások második osztálya után, és 150 EUR minden egyes, a nemzetközi lajstromozásban szereplő áru- és szolgáltatásosztály után kettőnél több osztály esetén;
 - b) együttes vagy tanúsító védjegyért: 1 400 EUR és adott esetben ezen felül 50 EUR az áruk és szolgáltatások második osztálya után, valamint további 150 EUR minden egyes, a nemzetközi lajstromozásban szereplő áru- és szolgáltatásosztály után kettőnél több osztály esetén.
-

II. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és módosításai

A Tanács 207/2009/EK rendelete

(HL L 78, 2009.3.24., 1. o.)

A 2012. évi csatlakozási okmány III. mellékletének 2.I. pontja

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2424 rendelete

(HL L 341, 2015.12.24., 21. o.)

Kizárólag az 1. cikk

III. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

207/2009/EK rendelet	Ez a rendelet
1–7. cikk	1–7. cikk
8. cikk, (1)–(4) bekezdés	8. cikk, (1)–(4) bekezdés
8 (4a) bekezdés	8. cikk, (6) bekezdés
8 (5) bekezdés	8. cikk, (5) bekezdés
9. cikk	9. cikk
9a. cikk	10. cikk
9b. cikk	11. cikk
10. cikk	12. cikk
11. cikk	13. cikk
12. cikk	14. cikk
13. cikk	15. cikk
13a. cikk	16. cikk
14. cikk	17. cikk
15. cikk	18. cikk
16. cikk	19. cikk
17. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	20. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
17. cikk, (5) bekezdés	20. cikk, (4) bekezdés
17. cikk, (5a) bekezdés	20. cikk, (5) bekezdés
17. cikk, (5b) bekezdés	20. cikk, (6) bekezdés
17. cikk, (5c) bekezdés	20. cikk, (7) bekezdés
17. cikk, (5d) bekezdés	20. cikk, (8) bekezdés
17. cikk, (5e) bekezdés	20. cikk, (9) bekezdés
17. cikk (5f) bekezdés	20. cikk, (10) bekezdés
17. cikk, (6) bekezdés	20. cikk, (11) bekezdés
17. cikk, (7) bekezdés	20. cikk, (12) bekezdés
17. cikk, (8) bekezdés	20. cikk, (13) bekezdés
18. cikk	21. cikk
19. cikk	22. cikk
20. cikk	23. cikk
21. cikk	24. cikk
22. cikk	25. cikk
22 a. cikk	26. cikk
23. cikk	27. cikk
24. cikk	28. cikk
24a. cikk	29. cikk
25. cikk	30. cikk
26. cikk	31. cikk
27. cikk	32. cikk
28. cikk	33. cikk

207/2009/EK rendelet	Ez a rendelet
29. cikk	34. cikk
30. cikk	35. cikk
31. cikk	36. cikk
32. cikk	37. cikk
33. cikk	38. cikk
34. cikk, (1) bekezdés	39. cikk, (1) bekezdés
34. cikk, (1a) bekezdés	39. cikk, (2) bekezdés
34. cikk, (2) bekezdés	39. cikk, (3) bekezdés
34. cikk, (3) bekezdés	39. cikk, (4) bekezdés
34. cikk, (4) bekezdés	39. cikk, (5) bekezdés
34. cikk, (5) bekezdés	39. cikk, (6) bekezdés
34. cikk, (6) bekezdés	39. cikk, (7) bekezdés
35. cikk	40. cikk
36. cikk	41. cikk
37. cikk, (1) bekezdés	42. cikk, (1) bekezdés
37. cikk (3) bekezdés	42. cikk, (2) bekezdés
38. cikk	43. cikk
39. cikk	44. cikk
40. cikk	45. cikk
41. cikk	46. cikk
42. cikk	47. cikk
42a. cikk	48. cikk
43. cikk	49. cikk
44. cikk, (1) és (2) bekezdés	50. cikk, (1) és (2) bekezdés
44. cikk, (4) bekezdés	50. cikk, (3) bekezdés
44. cikk, (4a) bekezdés	50. cikk, (4) bekezdés
44. cikk, (5) és (9) bekezdés	50. cikk, (5) és (9) bekezdés
45. cikk	51. cikk
46. cikk	52. cikk
47. cikk	53. cikk
48. cikk	54. cikk
48a. cikk	55. cikk
49. cikk	56. cikk
50. cikk	57. cikk
51. cikk	58. cikk
52. cikk	59. cikk
53. cikk	60. cikk
54. cikk	61. cikk
55. cikk	62. cikk
56. cikk	63. cikk
57. cikk	64. cikk
57a. cikk	65. cikk

207/2009/EK rendelet	Ez a rendelet
58. cikk	66. cikk
59. cikk	67. cikk
60. cikk	68.cikk
61. cikk	69. cikk
63. cikk	70. cikk
64. cikk	71. cikk
65. cikk	72. cikk
65a. cikk	73. cikk
66. cikk	74. cikk
67. cikk	75. cikk
68. cikk	76. cikk
69. cikk	77.cikk
70. cikk	78. cikk
71. cikk	79. cikk
72. cikk	80. cikk
73. cikk	81. cikk
74. cikk	82. cikk
74a. cikk	83. cikk
74b. cikk	84. cikk
74c. cikk	85. cikk
74d. cikk	86. cikk
74e. cikk	87. cikk
74f. cikk	88. cikk
74g. cikk	89. cikk
74h. cikk	90. cikk
74i. cikk	91. cikk
74j. cikk	92. cikk
74k. cikk	93. cikk
75. cikk	94. cikk
76. cikk	95. cikk
77. cikk	96. cikk
78. cikk	97. cikk
79. cikk	98. cikk
79a. cikk	99. cikk
79b. cikk	100. cikk
79c. cikk	101. cikk
79d. cikk	102. cikk
80. cikk	103. cikk
81. cikk	104. cikk
82. cikk	105. cikk
82a. cikk	106. cikk
83. cikk	107. cikk
84. cikk	108. cikk

207/2009/EK rendelet	Ez a rendelet
85. cikk, (1). bekezdés	109. cikk, (1) bekezdés
85. cikk (1a) bekezdés	109. cikk, (2) bekezdés
85. cikk, (2) bekezdés	109. cikk, (3) bekezdés
85. cikk, (3) bekezdés	109. cikk, (4) bekezdés
85. cikk, (4) bekezdés	109. cikk, (5) bekezdés
85. cikk, (5) bekezdés	109. cikk, (6) bekezdés
85. cikk, (6) bekezdés	109. cikk, (7) bekezdés
85. cikk, (7) bekezdés	109. cikk, (8) bekezdés
86. cikk	110. cikk
87. cikk	111. cikk
87a. cikk	112. cikk
87b. cikk	113. cikk
88. cikk	114. cikk
88a. cikk	115. cikk
89. cikk	116. cikk
90. cikk	117. cikk
91. cikk	118. cikk
92. cikk	119. cikk
93. cikk	120. cikk
93a. cikk	121. cikk
94. cikk	122. cikk
95. cikk (1) bekezdés	123. cikk (1) bekezdés
95. cikk (2) bekezdés	—
95. cikk (3) bekezdés	123. cikk (2) bekezdés
95. cikk (4) bekezdés	123. cikk (3) bekezdés
95. cikk (5) bekezdés	—
96. cikk	124. cikk
97. cikk	125. cikk
98. cikk	126. cikk
99. cikk	127. cikk
100. cikk	128. cikk
101. cikk	129. cikk
102. cikk	130. cikk
103. cikk	131. cikk
104. cikk	132. cikk
105. cikk	133. cikk
106. cikk	134. cikk
107. cikk	135. cikk
109. cikk	136. cikk
110. cikk	137. cikk
111. cikk	138. cikk
112. cikk	139. cikk
113. cikk	140. cikk

207/2009/EK rendelet	Ez a rendelet
114. cikk	141. cikk
115. cikk	142. cikk
116. cikk	143. cikk
117. cikk	144. cikk
118. cikk	145. cikk
119. cikk, (1)–(5) bekezdés	146. cikk, (1)–(5) bekezdés
119. cikk (5a) bekezdés	146. cikk, (6) bekezdés
119. cikk, (6) bekezdés	146. cikk, (7) bekezdés
119. cikk, (7) bekezdés	146. cikk, (8) bekezdés
119. cikk, (8) bekezdés	146. cikk, (9) bekezdés
119. cikk, (9) bekezdés	146. cikk, (10) bekezdés
119. cikk, (10) bekezdés	146. cikk, (11) bekezdés
120. cikk	147. cikk
121. cikk	148. cikk
123. cikk	149. cikk
123a. cikk	150. cikk
123b. cikk	151. cikk
123c. cikk	152. cikk
124. cikk	153. cikk
125. cikk	154. cikk
126. cikk	155. cikk
127. cikk	156. cikk
128. cikk	157. cikk
129. cikk	158. cikk
130. cikk	159. cikk
131. cikk	160. cikk
132. cikk	161. cikk
133. cikk	162. cikk
134. cikk	163. cikk
134a. cikk	164. cikk
135. cikk	165. cikk
136. cikk	166. cikk
136a. cikk	167. cikk
136b. cikk	168. cikk
137. cikk	169. cikk
137a. cikk	170. cikk
138. cikk	171. cikk
139. cikk	172. cikk
140. cikk	173. cikk
141. cikk	174. cikk
141a. cikk	175. cikk
142. cikk	176. cikk
143. cikk	177. cikk

207/2009/EK rendelet	Ez a rendelet
144. cikk	178. cikk
144a. cikk	179. cikk
144b. cikk	180. cikk
144c. cikk	181. cikk
145. cikk	182. cikk
146. cikk	183. cikk
147. cikk	184. cikk
148. cikk	185. cikk
148a. cikk	186. cikk
149. cikk	187. cikk
150. cikk	188. cikk
151. cikk	189. cikk
152. cikk	190. cikk
153. cikk	191. cikk
153a. cikk	192. cikk
154. cikk	193. cikk
154a. cikk	194. cikk
155. cikk	195. cikk
156. cikk	196. cikk
157. cikk	197. cikk
158. cikk	198. cikk
158a. cikk	199. cikk
158b. cikk	200. cikk
158c. cikk	201. cikk
159. cikk	202. cikk
160. cikk	203. cikk
161. cikk	204. cikk
161a. cikk	205. cikk
161b. cikk	206. cikk
163. cikk	207. cikk
163a. cikk, (1) bekezdés	208. cikk, (1) bekezdés
163a. cikk, (2) bekezdés, első mondat	208. cikk, (2) bekezdés
163a. cikk, (2) bekezdés, második mondat	208. cikk, (4) bekezdés
163a. cikk, (3) bekezdés	208. cikk, (3) bekezdés
163a. cikk, (4) bekezdés	208. cikk, (5) bekezdés
163a. cikk, (5) bekezdés	208. cikk, (6) bekezdés
165. cikk	209. cikk
165a. cikk	210. cikk
166. cikk	211. cikk
167. cikk	212. cikk
-I. melléklet	I. melléklet
I. melléklet	II. melléklet
II. melléklet	III. melléklet